SYMBOLA
Diuina & Humana PONTIFICVM IMPERATORVM REGVM.

Accessit breuis, & facilis Isagoge

IAC. TYPOTII.

Tomus Primus.

EX MVSÆO OCTAVII DE STRADA CIVIS ROMANI.

S. C. M. SCVLPTOR EGIDIVS SADELER EXCV. PRAGÆ. 1601.

FRANCOFVRTI APVD GODEFRIDVM SCHONWETTERVM. MDCXLII.

Cum Priuil. Summi Pontif. & Sac. Cæs. M^tis

CANDIDO LECTORI.

EN tibi jam in conspectu sunt, quæ in Musæo Stradii, veluti in tenebris erant. Vtere, fruere, non contemplare modò. Nam si paulò penitius intro spexeris, videbis, non tam oculos, quàm animum pasci, quod magnis illis viris propositum est: qui arguta brevitate, ingentia volumina superant: & ut Sol exiguo quandoque radio specum collustrat, pateat licet longè ac latè; ita animum totum corripiunt, ac fugatis errorum tenebris, vera pietate, solida virtute imbuunt. Distinguere necessarium non est, quæ discrimina in proscenio cernis. Et ex ipso illo indice satis apparet, non è trivio lecta, quæ abs Antiquario Cæsaris, magno studio, industria, & opere collecta. Igitur non commendo tibi, quæ prima facie arrident tibi: & per oculos mentem sincero amore subeunt, placere enim non possunt non animis ingenuis suapte natura. Ego verò quid accendam te amore ejus cujus desiderio video te conflagrare? Quamobrem vale, &, uti dicebam, fruere munere, cujus utilitas cum voluptate certat. Si Te gratum sensero, majora non, sed alia atque alia meditabor.

Idem eidem.

NON me fefellit meum, de sententia tua, judicium. Ita ubertim distrahuntur Symbola, quæ ego contraxi, & quasi in acervum, tanto studio atque sollicitudine coacervavi. Sed quod multi sint, qui, quæ vident, scire cupiant, ut in Prothyro magnæ beatæque domus, scita emblemata & ingeniosas imagines; nec habeant, quem percundentur semper; inservitum est, non paucorum, sed omnium commodis, atq; honesto desiderio. Revocato enim sub incudem operi Isagogem adjunxi, ut semper habeas, cum My-

steriis Mystagogum: & me simul intelligas, tuæ benevolentiæ studiosiorem esse, quàm quæstus mei. Iterum vale. Pragæ, ipsis Dionysiis. Anno primi hujus seculi.

Hiero-

Hierographia.

Nobis est significatio rei aut personæ sacratior: notis, aut litteris non tam expressa, quàm impressa.

SACRATIOR.

Diciturnon tantùm, quod inventio sacra sit: aut res ipsæ Paganis omnes ferè sacræ, imò plerumque ritu divino habitæ; sed quod mysteriorum instar, plus abdant, quàm promant.

NOTIS.

Picta, sculpta, cælata intelligimus.

LITERIS.

Scripta. Scribuntur Literæ, Syllabæ, Voces, Sententiæ.

Dividimus igitur Hierographiam

In { Hieroglyphicon & Symbola } Id est, { Picturam & Scripturam.

Hæc annotasse distinctionis caussa sufficerit.

Quæ duobus libris ad Imperatorem Rudolphum II. scripsimus.

INDEX HIERO-
GRAPHIΩN.

Aliæ ſunt ſimplices: aliæ duplices: Vna triplex.

Prima

prima Hierographia simplex
CARO MEA VERE EST CIBUS
SANGVIS MEVS VERE EST POTVS
EI GLORIA SOLI DEO HONOS
IHS
II HIEROGRA. GEMINA.
SEMINE AB ÆTEREO
CONSILIO FIRMATA DEI

HIEROGRAPHIÆ S. EUCHARISTIÆ.

Ita non in trivio, at Synodo Nicæna, Sacramentum Corporis & Sanguinis Christi appellatur.

Hujus I. Hierographia.

1. EST, ut licet cernere, perspicua, nec indiget lumine, in medio luminis Phœbei: cujus luminibus obstruit superni Luminis fulgor, sanctus Spiritus, hoc enim mens, illo collucet oculos. Nam Pater lucem habet inaccessam, & in hujus lumine vidimus Lumen. In basi nomen est salutis plenum, & quod basis salutis nostræ, Jesus sit; merito ejus, quam Majestati debemus, Laus, Gloria & Honos adscribitur.

II. Hierographia est gemina, ut numismatum ferè.

1. Prioris Hieroglyphicon est, cœlestis imber. Non enim aër, ar Cœlum, aut verius cœli Rex, Manna pluit. Symbolon verò, ut ipse legas, si illud obscurum foret, cœlo sementem vindicat.

2. Posterioris Hieroglyphicon est Obeliscus: cui pro Pyropo, Crux dignius imposita est. Nam si lucis caussa, ille apicem teneret olim; quantò sanctiùs, Crux Pyramidem fidei nostræ occupat? Altè enim radices egit; & licet ad vitam æternam cœlestémque rapiat; me moriam mortis Christi semper renovat: Fidei verò nostræ robur, si non satis notat hæc in concussa moles; Symbolon aperit. Consilio Dei, quippe temeritas & furor nequidquam reluctantur.

Symbo-

2
Symbola Sacrosancti et adorandi Eucharistiæ
Sacramenti ueritates aureæ.
III.
HIER. GEM.
INSONTIBVS
QVID FÆCVNDIVS
Symb: Sacro: et ado: Eucha:
Sacra: ueri: au:
IV.
HIER. GEM.
SECVRA VERITAS
NON NOCEBVNT
Symb: Sacro: et ado: Euch.
Sa: ue: au:
V.
HIER. GEM.
SERENITATEM ADFERT
NEMO PRÆSENTIOR

III. Hiero-

III. Hierographia gemina.

2. PRior est vitis: posterior est tritici jucunda, non tantum admiranda species, in sacrosancto Mysterio. Pastus enim corporis, de pabulo animæ spem confirmat; Iam vitis amplexa & supereminens ulmum, Christi amorem erga sponsam suam pandit. Et manus geminæ, quæ uvas in laticem exprimunt: Charitatem nostram, & Ecclesiæ concordiam requirunt. Huc enim pertinet Symbolon: Insontibus. Nam ut Deus eodem imbre rigat justum & injustum, non ita hic & ille ad communem mensam Filii Dei accedit. Testis est Paulus: Quicunque manducaverit indignè; grandi piaculo sese obligat. Cæterum tritico nihil avidius, nihil plus alimenti trahit. Vnde illud. Nihil feracius in Symbolo expressum. Vitæ nihil tenacius mariti. Vnde impressus magis, quàm expressus à me amor Servatoris. Natura vitem & triticum in promptu habet. Plinius naturam utriusque in literas retulit.

IV. Hierographia gemina.

1. Hæc facies, tres scopulos mari figit. Quanta in numero indita reverentia; tanta rebus numeratis edita pietas. Fidei enim primus tumulus, in spei cumulum assurgit: & veluti per continens ædificium in charitatis jugum ascendens, Fidere enim & videre, simul statuit. Hoc scilicet clivo fixum indicat, non dicit Sydus. Et quod diceret, si fari posset; Symbolum effatur: ac securitatem veritati, adversus errorum tenebras promittit.

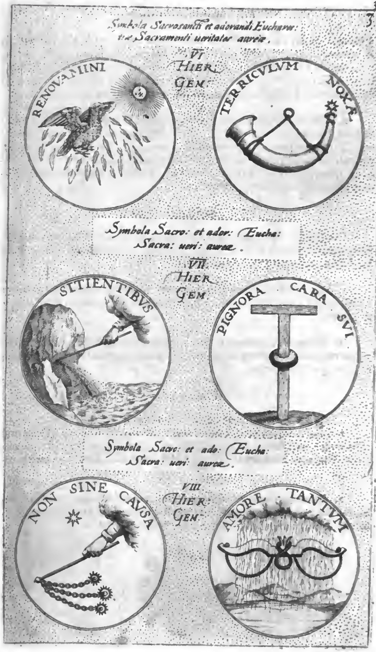
2. Illa autem facies, diverse idem facit. Nam licet piorum animi lasciviant etiam interdum, aut torpeant; cœlitùs juvamur: & superiores nos, hinc illecebris, hinc ærumnis, statuens Deus, revocat ad salutem, non secus ac gnavus olitor sterilitatem corrigit: & pulvillos, ut vides, harpagio (sic enim foraminosum vas illud, à suctu aquæ nominant) in tempore perpluit.

V. Hierographia gemina.

Priori parte Irides tergeminas: Posteriori Solem unum vides plena facie, an face dicam? Hunc corona insignem ex spicis tritici, ill s mananres largo imbre. Quæ cum vides; legis hîc serenitatem promitti, parte enim cœli serena apparenr, tenebricosa autem procellæ ruunt: istic præsentiam ejus, qui nusquam nunquam abest. Iridem definiat Aristoteles. Nos scimus esse momentum fœderis: quo infinitam Majestatem, infinita Bonitas conciliavit nobis, non audeo dicere, obligavir. Quin etiam Romani Iridem (ut Bekamus observat, & exstant numismata Trajani, atque aliorum) florem cognominem & concolorem Iridi consecrarunt Spei. Vt hinc liquidò constet, sperandam esse doctrinæ serenitatem, etiamsi diversitas opinionum, omnia ferre videatur.

Quid verò de præsentia Solis, qui nusquam abest? Nam licet conspectum fugiat, semper aliquid operatur: & ipsius terræ viscera, variè afficit. Quod de præsentia Hyperionis, ventosi homines etiam dubitent: quem patrem Solis, Poetæ mystica disciplina tradunt. Coronam Sol meruit in pugna adversus Gigantes. Ex tritico obtulit jam olim pietas, Mysterii rudis, quod Melchisedechus instituit: & Deo debuit.

VI. Hiero-

Symbola Sacrosancti et adorandi Euchari-
stiæ Sacramenti ueritatis aureæ.
VI
HIER.
GEM.
RENOVAMINI
TERRICVLVM NOXÆ
Symbola Sacro: et ador: Eucha:
Sacra: ueri: aureæ.
VII
HIER.
GEM.
SITIENTIBVS
PIGNORA CARA SVI
Symbola Sacro: et ado: Eucha:
Sacra: ueri: aureæ.
VIII
HIER.
GEN.
NON SINE CAVSA
AMORE TANTVM

VI. Hier-

VI. Hierographia gemina.

3. PRimò. Sede: En tibi suspensa aëre Aquila: nulla enim alia volucrum, quam generis consortes, contrà tuetur Solem, quæ calore delinita, implumes plumas spargit, & exuit vetustatem. Ludit ad hoc, quodam loco Psalmographus. Et nos ad imitationem Aquilæ, excutere vitia oportet: quandò ad Deum, ut illa ad Solem, accedimus, quod de alto intonat Symbolum.

2. Sive adversa sede, Cornu: cujus usus à Marte, ad Dianam & venationem, præludium belli transiit. Quid Hieroglypton velit: Symbolon notat. Terrorem quippe criminis sonat. Et quis terror, vel acerbior? vel sonantior est conscientia scelerum? Itaque si volumus æmulari Aquilam, quando ad Synaxin, ut illa, ad Solem accedimus; inhorrescamus scelerum memoria & Numinis præsentia, necesse est.

VII. Hierographia gemina.

Fuerit proxima contritionis; hæc est consolationis. Nam una sitientibus potum ostendit: altera facies esurientibus panem in manum dat. Quem verò, Deus bone, potum! quem cibum!

1. Ex rupe Moses elicit scaturiginem. Illa autem rupes, illa petra erat Christus, ut Paulus interpretatur: & sitim animæ nostræ, solus sanguis Christi explet.

2. Mittamus lignum, in panem ejus, inquit Ieremias jam animo anticipans conjurationem impiæ gentis. Et corpus suum, quod ligno suffixerunt, Christus panem appellat.

VIII. Hierographia gemina.

Consolationem excipit Moderatio quædam.

1. Nam prior intuitus, exhibet iracundiæ flagellum, quod observatum alicubi de cœlo; Attilas & Tamerlanes in terris prærogativa sæviriæ, pro nomine & honore usurparunt. Nec profectò sunt, nisi à Deo vindices peccatorum.

2. Secundus jugum quidem promit; sed id quàm suave Christus alicubi, imò sua cuique mens testatur: & Symbolum Amoris, nodus Amoris dissolvit. Nam si volenti nihil difficile; amanti omnia sunt facilia.

SYMBO-

SYMBOLA S. CRVCIS.
4
INSPICE ET FAC SECVNDVM EXEMPLAR QVOD TIBI IN MONTE MONSTRATVM EST.
PONE ME VT SIGILLVM
SVPER COR TVVM.
ALIT
INITIAT
CONERIT
COPVLAT
FIRMAT
ABLVIT
ASCENDIT IN LVDIBRIO
IN VIRTVTE TVA

I. HIEROGRAPHIA CRUCIS SIMPLEX.

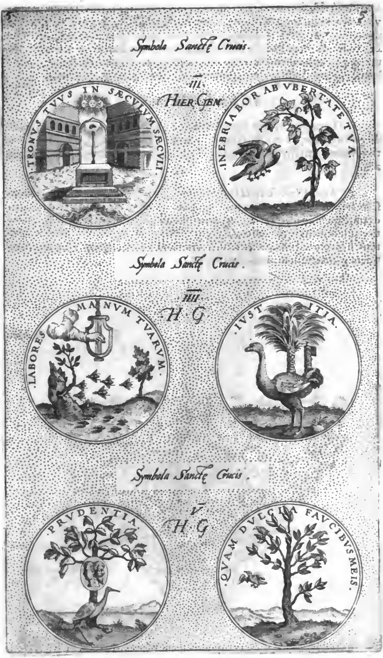
4. EST, uti animadvertis, multis distincta Iconibus, partim manifestis, partim obscuris. Inscriptio translata à Tabernaculo Mosis, ad Tabernaculum Christi, non incommodè, Icones inter, nihil clarius aut notius Cruce, nobis ita suspicienda, ut execrabilis felicitatis nostræ hostibus, Crucem facit antenna ex malo ad angulos rectos suspensa. Et hæc, veluti bulla, insignire pectus, Christi Sponsa in Ecclesiaste jussa est, unde descripta, quæ hîc in Cruce scripta. Sub Cruce sunt, & Plantæ, & Animantia, id est, Homines, qui à præclara natura, ad alterutram, ut Picus sentit, defecerunt. Vnicum quippe miseris & ærumnosis asylum, Crux est, sed & Palma, sub dextera Crucis, notatur Crux non tantum Theologica, sed & Mystica Pierii doctrina: quemadmodum Cervo Christus. Nam, ut illa, quo magis premitur, eò vivacius eminet; ita & Crux inclarescit calamitate. Ac quo ferè pacto Cervus serpentes fugat; Christus Cacodæmones. Proxima, Cedrus est, Libani frutex, & ipsa imago Crucis, quod ramos ea forma divaricet, ut Ales suprà sedens, sit Christus: hic enim ille est, sub cujus umbra alimur: fovemur: crescimus in virtutem. Cui consonat apud Ezechiam, ipse Dominus Deus: & sumam de medulla Cedri. Tertia est illa felix Olea, Ecclesiastis: sub qua, & ipsô Crucis indice, Ovicula salubres herbas pascit, nihil jam metuens Diaboli insidias, pro quo Ludum introductum cernis: qui cervum fugacem, & agnum non mordacem fugit. Sub læva Crucis, totidem arbores sunt, dignæ nota. Reliqua utrique scalpri luxuries est. Prima infelix, (qua ferè voce Crux, aut palus supplicii à Romanis appellatur) & trunca imago Crucis, quam, ut agnoscas, hic est ille Aries, quem Abrahamus in vepreto cornibus impactum comprehendit, atque immolavit Deo. Supra arborem, octo Stellæ, libram repræsentant, duæ examen: tergeminæ lances, qua ex re, clarius ipso sydere collucet: pœnam esse adæquatam delicto: & insontem sontium pœnas dependisse. Altera est: Cupressus, & ipsa feralis arbor. Crux inquam: Cujus apicem, Columbæ figura, Christi integritas tenet: Radices verò, quadrupes informe, filium perditionis, Mystæ arbitrantur. Postrema sit Platanus: quæ æstate Solem non admittit, hyeme transmittit. Hîc equus recubat, id est, effrenata nostra Cupiditas. Nullo enim non tempore receptus est ad salutem. Supra Crucem Pellicanus est, typus Christi. Nam ut ille pullos suos, suo ipsius sanguine nos Christus refocillat. Sub Cruce Malus Punica, quæ licet undarum fluctibus videatur impeti; non commovebitur tamen. Tanta est firmitas Trianguli: & potentia Divinæ Triadis. Ac ut malus Punica, Plinio observatore, resurgit à radice: ita & Crux strata: firmiorque est, ubi videtur penè eradicata. A dextera Trianguli, septem Lucernæ, de uno micantes candelabro, sunt totidem dona sancti Spiritus: quæ Christo ita de nobis merito, referamus accepti. Nam aliena, quæ sunt Holocausta; unius Christi

hriſti ſacrificium, omnia abolevit. Emblema circa tortile, majori indiget
neratione, quàm expoſitione. Nam Euchariſtia Chriſti nos alit: Chriſtus
s tondit: & ſacris ſuis initiat: charitate conjungit: memoria mortis tuetur.
ex adverſo recordatione paſſionis ſuæ conterit: ac frangit cor adverſus pie-
tem procax, contrito & pœnitenti, ne deſperet: oleum inſtillat: ac conſo-
tur. Gratia ſancti Spiritus, poſtremò abluit, & ſuo ſanguine irrorat.

II. Hierographia gemina.

1. Hieroglyptus Leo ſignificat Leonem de tribu Juda, qui quanto lu-
ibrio in Crucem aſcendit, tanto honore de Cruce triumphavit. Hoc enim
rophæum jam eſt, carnis domitæ: Mortis victæ; Orbis & Orci denique ſub-
cti.

2. Aquila verò ſculpta ſacro myſterio, enitentem virtute, quod Maje-
tate tenebat, ad cœlum clamat Chriſtum. Nam ut ipſa in altiorem chara-
lram, ſi quando torretur ſiti, lapides dimittit; ita hic honeſtum pectus quin-
to capitali vulnere percuſſus, infera recluſit regna; & quorum ſitiebat ſalu-
tem, in lucem reſtituit, longè illuſtrior patiendo, quàm agendo David, qui to-
tidem glareis hoſtem immanem ſtravit.

Symbola Sanctæ Crucis.
III.
HIER GEN
TRONVS TVVS IN SÆCVLVM SÆCVLI
INEBRIABOR AB VBERTATE TVA.
Symbola Sanctæ Crucis.
IIII.
H G
LABORES MANVM TVARVM.
IVSTITIA.
Symbola Sanctæ Crucis.
V.
H G
PRVDENTIA.
QVAM DVLCIA FAVCIBVS MEIS.

III. Hiero-

III. *Hierographia gemina.*

PRimò. Thronum Athenæus sedem honorariam, cm suppedaneo definit. 5. Latini solium vertunt. Theologi Cathedram volunt, in qua, quæ nusquam sedet, Majestas Dei consīdat: id est, gloria coruscet. Glyptes, gloriam principis universi non assequitur. Trinitatis figuram in fastigio non injuria locat. In medio sceptrum oculatum, quo prudentiam regnantis signarunt Ægyptii. Nos hîc intelligimus providentiam Regis Regum Christi. Sub suppedaneo rivi manant (scansile est scalatum gradibus) ex eodem fonte in vitam æternam. Atque hæc quidem omnia ad Deitatem Christi pertinent: & immotalitatem ejus, qui pro nobis mortem obiit.

2. Palmitem de stirpe suspensum degustant Alites. Et nos sanguine Christi de Cruce pendentis, dictu mirum, alimur.

IV. *Hierographia gemina.*

1. Antica ocio adversatur. Exempla sunt apes & formicæ, si quæ animantium, laboriosa insecta: ut Poesis naturam exprimit. Illas etiam æris sonitu colligimus: has arte dissipamus, aut cogimus nostro commodo. Ad Crucem sine ambagibus, reducuntur. Feriati servis non licet ita occupato, imò afflicto rerum Domino.

2. Postica injustitiæ. Struthiocamelus documento est, quem fretum viribus, destituit prudentia. Quid enim ineptiùs, quàm tecto capite, molem illam corporis nudare hosti? Et assequitur, currentem licet, sagitta. Quot jam una pharetra sagittas habet? Sic peccantem & latentem, ut mortales, haud Deum immortalem pœna aut committatur, aut tarditatem gravitate compensat. Ne hîc Palmam sine caussa pictam rere, quam Mystæ dicarunt Justo, quod rami frondibus fruges adæquent: & ipsa incorrupta sit, quales justitiæ præsides esse oportebat. Iam Palmæ assimilavimus Crucem: sub qua nos ipsi agnoscere discimus, etiamsi nos nostri, bruti animantis instar, cœpetit antea oblivio.

V. *Hierographia gemina.*

1. Terebinthus, ea arbor est, sub qua infodit Patriarcha Iacobus signa. Crux inquam, quæ unius Dei cultu, Idolomaniam obruit salo & solo. Resinam fundit, ita salubrem animæ hæc; ut illa corpori. Quid Iani imago ad arborem inimicam simulacris? vel Paganorum superstitione, & arte Cacodæmonis: vel significatione Mystica veræ prudentiæ. Nam si Ianus bifrons: quod præterita & futura simul contempletur: Christianus est longè prudentior: qui animo repetit præterita, dicta & scripta, imò & facta: ut has rerum machinas, elato animo præteriens, memor Christi, à quo nomen habet, Cruci nostra caussa fixi; ad res multò angustiores contendat. Huc profectò spectat ad radices Grus, prudens gregalium dux, & solers officii: quæ unguibus lapidem tenet, ne consopita torpeat, & jam non de grege aliquem increpans, sed ipsum Magistratum, muneris admonens.

2. Locus est, ea suavitate apud Homerum, ut gustata, qua nihil dulcius, patriæ desiderium tollat. Fabam Græcam Plinius eandem asseverat. Et hæc Crucem exprimit. Quid enim suavius salute Animæ, quæ ab ea dependet. Certè cupit ille dissolvi & esse cum Christo. Nec ad terrestrem voluptatem reptat: qui vera & cœlesti hac semel est delinitus. Sed audiamus volutem, imò animam volantem in cœlum: Quàm dulcia. Lege Symboli reliqua: sunt enim sacra & vera.

HIEROGRAPHIÆ S. EUCHARISTIÆ.

Ita non in trivio, at Synodo Nicæna, Sacramentum Corporis & Sanguinis Christi appellatur.

Hujus I. Hierographia.

1. EST, ut licet cernere, perspicua, necindiget lumine, in medio luminis Phœbei: cujus luminibus obstruit superni Luminis fulgor, Sanctus Spiritus, hoc enim mens, illo collucet oculos. Nam Pater lucem habet inaccessam, & in hujus lumine vidimus Lumen. In basi nomen est salutis plenum, & quod basis salutis nostræ, Jesus sit; merito ejus, quam Majestati debemus, Laus, Gloria & Honos adscribitur.

II. Hierographia est gemina, ut numismatum ferè.

1. Prioris Hieroglyphicon est, cœlestis imber. Non enim aër, at Cœlum, aut verius cœli Rex, Manna pluit. Symbolon verò, ut ipse legas, si illud obscurum foret, cœlo sementem vindicat.

2. Posterioris Hieroglyphicon est Obeliscus: cui pro Pyropo, Crux dignius imposita est. Nam si lucis caussa, ille apicem teneret olim; quantò sanctiùs, Crux Pyramidem fidei nostræ occupat? Altè enim radices egit; & licet ad vitam æternam cœlestémque rapiat; me moriam mortis Christi semper renovat: Fidei verò nostræ robur, si nòn satis notat hæc in concussa moles; Symbolon aperit. Consilio Dei, quippe temeritas & furor nequidquam reluctantur.

Symbo-

2

Symbola Sacrosancti et adorandi Eucharistiæ Sacramenti ueritates aureæ.

III.
HIER. GEM.

Symb: Sacro: et ado: Eucha: Sacra: ueri: au:

IV.
HIER. GEM.

Symb: Sacro: et ado: Euch: Sa: ue: au:

V.
HIER. GEM.

III. Hiero-

III. Hierographia gemina.

2. PRior est vitis : posterior est tritici jucunda, non tantum admitanda species,in sacrosancto Mysterio. Pastus enim corporis,de pabulo animæ spem confirmat; Iam vitis amplexa & supereminens ulmum, Christi amorem erga sponsam suam pandit. Et manus geminæ, quæ uvas in laticem exprimunt: Charitatem nostram, & Ecclesiæ concordiam requirunt. Huc enim pertinet Symbolon : Insontibus. Nam ut Deus eodem imbre rigat justum & injustum, non ita hic & ille ad communem mensam Filii Dei accedit. Testis est Paulus: Quicunque manducaverit indignè, grandi piaculo sese obligat. Cæterum tritico nihil avidius,nihil plus alimenti trahit. Vnde illud. Nihil feracius in Symbolo expressum. Vitæ nihil tenacius mariti. Vnde impressus magis,quàm expressus à me amor Servatoris. Natura vitem & triticum in promptu habet. Plinius naturam utriusque in literas retulit.

IV. Hierographia gemina.

1. Hæc facies, tres scopulos mari figit. Quanta in numero indita reverentia, tanta rebus numeratis edita pietas. Fidei enim primus tumulus, in spei cumulum assurgit: & veluti per continens ædificium in charitatis jugum ascendens,Fidere enim & videre, simul statu r. Hoc scilicet clivo fixum indicat,non dicit Sydus. Et quod diceret, si fari posset; Symbolum effatur : ac securitatem veritati, adversus errorum tenebras promittit.

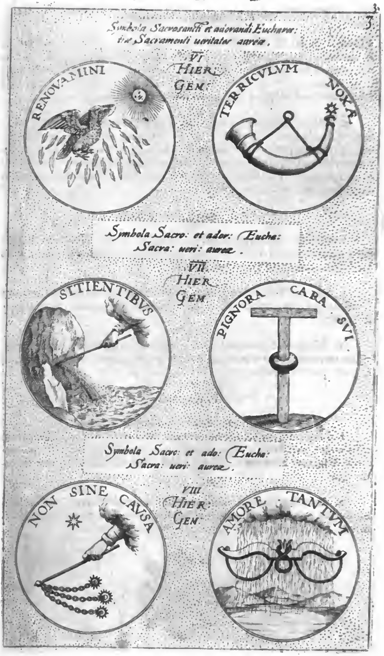
2. Illa autem facies, diverse idem facit. Nam licet piorum animi lasciviant etiam interdum, aut torpeant; cœlitùs juvamur : & superiores nos, hinc illecebris , hinc ærumnis , statuens Deus, revocat ad salutem, non secus ac gnavus olitor sterilitatem corrigit : & pulvillos, ut vides, harpagio (sic enim fotaminosum vas illud, à suctu aquæ nominant) in tempore perpluit.

V. Hierographia gemina.

Priori parte Irides tergeminàs : Posteriori Solem unum vides plena facie, an face dicam? Hunc corona insignem ex spicis tritici, ill s manantes largo imbre. Quæ cum vides; legis hîc serenitatem promitti, parte enim cœli serena apparent, tenebricosa autem procellæ ruunt : istic præsentiam ejus, qui nusquam nunquam abest. Iridem definiat Aristoteles. Nos scimus esse momentum fœderis: quo infinitam Majestatem, infinita Bonitas conciliavit nobis, non audeo dicere, obligavit. Quin etiam Romani Iridem (ut Bekamus observat, & exstant numismata Trajani, atque aliorum) florem cognominem & concolorem Iridi consecrarunt Spei. Vt hinc liquidò constet, sperandam esse doctrinæ serenitatem, etiamsi diversitas opinionum, omnia ferre videatur.

Quid verò de præsentia Solis, qui nusquam abest? Nam licet conspectum fugiat, semper aliquid operatur : & ipsius terræ viscera, variè afficit. Quod de præsentia Hyperionis, ventosi homines etiam dubitent : quem patrem Solis, Poetæ mystica disciplina tradunt. Coronam Sol metuit in pugna adversus Gigantes. Ex tritico obtulit jam olim pietas, Mysterii rudis, quod Melchisedechus instituit : & Deo debuit.

VI. Hiero-

Symbola Sacrosancti et adorandi Euchari-
stiæ Sacramenti ueritatis aureæ.
VI
HIER:
GEM:
RENOVAMINI
TERRICVLVM NOXÆ
Symbola Sacro: et ador: Eucha:
Sacra: ueri: aureæ.
VII
HIER
GEM
SITIENTIBVS
PIGNORA CARA SVI
Symbola Sacro: et ado: Eucha:
Sacra: ueri: aureæ.
VIII
HIER:
GEN
NON SINE CAVSA
AMORE TANTVM

VI. Hier-

VI. Hierographia gemina.

3. PRimò. Sede: En tibi ſuſpenſa aëre Aquila: nulla enim alia volucrum, quam generis conſorres, contrà tuetur Solem, quæ calore delinita, implumes plumas ſpargit, & exuit vetuſtatem. Ludit ad hoc, quodam loco Pſalmographus. Et nos ad imitationem Aquilæ, excutere vitia oportet: quandò ad Deum, ut illa ad Solem, accedimus, quod de alto intonat Symbolum.

2. Sive adverſa ſede, Cornu: cujus uſus à Marte, ad Dianam & venationem, præludium belli tranſiit. Quid Hieroglypton velit: Symbolon notat. Terrorem quippe criminis ſonat. Et quis terror, vel acerbior? vel ſonantior eſt conſcientia ſcelerum? Itaque ſi volumus ęmulari Aquilam, quandò ad Synaxin, ut illa, ad Solem accedimus: inhorreſcamus ſcelerum memoria & Numinis præſentia, neceſſe eſt.

VII. Hierographia gemina.

Fuerit proxima contritionis; hæc eſt conſolationis. Nam una ſitientibus potum oſtendit: altera facies eſurientibus panem in manum dat. Quem verò, Deus bone, potum! quem cibum!

1. Ex rupe Moſes elicit ſcaturiginem. Illa autem rupes, illa petra erat Chriſtus, ut Paulus interpretatur: & ſitim animæ noſtræ, ſolus ſanguis Chriſti explet.

2. Mittamus lignum, in panem ejus, inquit Ieremias jam animo anticipans conjurationem impiæ gentis. Et corpus ſuum, quod ligno ſuffixerunt, Chriſtus panem appellat.

VIII. Hierographia gemina.

Conſolationem excipit Moderatio quædam.

1. Nam prior intuitus, exhibet iracundiæ flagellum, quod obſervatum alicubi de cœlo; Attilas & Tamerlanes in terris prærogativa ſævitiæ, pro nomine & honore uſurparunt. Nec profectò ſunt, niſi à Deo vindices peccatorum.

2. Secundus jugum quidem promit; ſed id quàm ſuave Chriſtus alicubi, imò ſua cuique mens teſtatur: & Symbolum Amoris, nodus Amoris diſſolvit. Nam ſi volenti nihil difficile; amanti omnia ſunt facilia.

SYMBO-

SYMBOLA. S. CRVCIS.
INSPICE ET FAC SECVNDVM EXEMPLAR QVOD TIBI IN MONTE MONSTRATVM EST.
PONE ME VT SIGILLVM
SVPER COR TVVM.
INITIAT
CONERIT
COPVLAT
FIRMAT
TVETVR
ABLVIT
ASCENDIT IN LVDIBRIO
IN VIRTVTE TVA

I. HIEROGRAPHIA CRUCIS SIMPLEX.

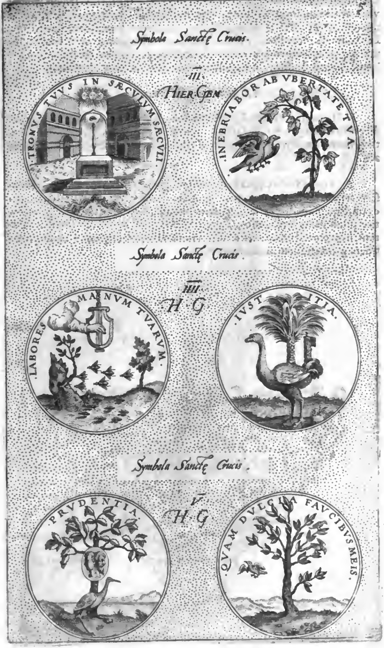
4. EST, uti animadvertis, multis distincta Iconibus, partim manifestis, partim obscuris. Inscriptio translata à Tabernaculo Mosis, ad Tabernaculum Christi, non incommodè, Icones inter, nihil clarius aut notius Cruce, nobis ita suspicienda, ut execrabilis felicitatis nostræ hostibus, Crucem facit antenna ex malo ad angulos rectos suspensa. Et hac, veluti bulla, insignite pectus, Christi Sponsa in Ecclesiaste jussa est, unde descripta, quæ hîc in Cruce scripta. Sub Cruce sunt, & Plantæ, & Animantia, id est, Homines, qui à præclara natura, ad alterutram, ut Picus sentit, defecerunt. Vnicum quippe miseris & ærumnosis asylum, Crux est, sed & Palma, sub dextera Crucis, notatur Crux non tantum Theologica, sed & Mystica Pierii doctrina: quemadmodum Cervo Christus. Nam, ut illa, quo magis premitur, eò vivacius eminet; ita & Crux inclarescit calamitate. Ac quo ferè pacto Cervus serpentes fugat; Christus Cacodæmones. Proxima, Cedrus est, Libani frutex, & ipsa imago Crucis, quod ramos ea forma divaricet, ut Ales suprà sedens, sit Christus: hic enim ille est, sub cujus umbra alimur: fovemur: crescimus in virtutem. Cui consonat apud Ezechiam, ipse Dominus Deus: & sumam de medulla Cedri. Tertia est illa felix Olea, Ecclesiastis: sub qua, & ipso Crucis indice, Ovicula salubres herbas pascit, nihil jam metuens Diaboli insidias, pro quo Ludum introductum cernis: qui cervum fugacem, & agnum non mordacem fugit. Sub læva Crucis, totidem arbores sunt, dignæ nota. Reliqua utrique scalpri luxuries est. Prima infelix, (qua ferè voce Crux, aut palus supplicii à Romanis appellatur) & trunca imago Crucis, quam, ut agnoscas, hic est ille Aries, quem Abrahamus in veprero cornibus impactum comprehendit, atque immolavit Deo. Supra arborem, octo Stellæ, libram repræsentant, duæ examen: tergeminæ lances, qua ex re, clarius ipso sydere collucet: pœnam esse adæquatam delicto: & insontem fontium pœnas dependisse. Altera est. Cupressus, & ipsa feralis arbor. Crux inquam: Cujus apicem, Columbæ figura, Christi integritas tenet: Radices verò, quadrupes informe, filium perditionis, Mystæ arbitrantur. Postrema sit Platanus: quæ æstate Solem non admittit, hyeme transmittit. Hîc equus recubat, id est, effrenata nostra Cupiditas. Nullo enim non tempore receeptus est ad salutem. Supra Crucem Pellicanus est, typus Christi. Nam ut ille pullos suos, suo ipsius sanguine nos Christus refocillat. Sub Cruce Malus Punica, quæ licet undarum fluctibus videatur impeti; non commovebitur tamen. Tanta est firmitas Trianguli: & potentia Divinæ Triadis. Ac ut malus Punica, Plinio observatore, resurgit à radice: ita & Crux strata: firmiorque est, ubi videtur penè eradicata. A dextera Trianguli, septem Lucernæ, de uno micantes candelabro, sunt totidem dona sancti Spiritus: quæ Christo ita de nobis merito, referamus accepti. Nam aliena, quæ sunt Holocausta; unius Christi

Christi sacrificium, omnia abolevit. Emblema circa tortile, majori indiget veneratione, quàm expositione. Nam Eucharistia Christi nos alit: Christus nos tondit: & sacris suis initiat: charitate conjungit: memoria mortis tuetur. Et ex adverso recordatione passionis suæ conterit: ac frangit cor adversus pietatem procax, contrito & pœnitenti, ne desperet: oleum instillat: ac consolatur. Gratia sancti Spiritus, postremò abluit, & suo sanguine irrorat.

II. *Hierographia gemina.*

1. Hieroglyptus Leo significat Leonem de tribu Juda, qui quanto ludibrio in Crucem ascendit, tanto honore de Cruce triumphavit. Hoc enim trophæum jam est, carnis domitæ: Mortis victæ; Orbis & Orci denique subacti.

2. Aquila verò sculpta sacro mysterio, enitentem virtute, quod Majestate tenebat, ad cœlum clamat Christum. Nam ut ipsa in altiorem charadram, si quando torretur siti, lapides dimittit, ita hic honestum pectus quinto capitali vulnere percussus, infera reclusit regna; & quorum sitiebat salutem, in lucem restituit, longè illustrior patiendo, quàm agendo David, qui totidem glareis hostem immanem stravit.

Symbola Sanctę Crucis.
III.
HIER.GEN.
TRONVS TVVS IN SÆCVLVM SÆCVLI
INEBRIABOR AB VBERTATE TVA.
Symbola Sanctę Crucis.
IIII.
H.G.
LABORES MANVVM TVARVM.
IVSTITIA.
Symbola Sanctę Crucis.
V.
H.G.
PRVDENTIA.
QVAM DVLCIA FAVCIBVS MEIS.

III. Hiero-

III. *Hierographia gemina.*

PRimò. Thronum Athenæus sedem honorariam, em suppedaneo definit. 5.
Latini solium vertunt. Theologi Cathedram volunt, in qua, quæ nusquam sedet, Majestas Dei considat: id est, gloria coruscet. Glyptes, gloriam Principis universi non assequitur. Trinitatis figuram in fastigio non injuria locat. In medio sceptrum oculatum, quo prudentiam regnantis signarunt Ægyptii. Nos hîc intelligimus providentiam Regis Regum Christi. Sub suppedaneo rivi manant (scansile est scalatum gradibus) ex eodem fonte in vitam æternam. Atque hæc quidem omnia ad Deitatem Christi pertinent: & immotalitatem ejus, qui pro nobis mortem obiit.

2. Palmitem de stirpe suspensum degustant Alites. Et nos sanguine Christi de Cruce pendentis, dictu mirum, alimur.

IV. *Hierographia gemina.*

1. Antica ocio adversatur. Exempla sunt apes & formicæ, si quæ animantium, laboriosa insecta: ut Poesis naturam exprimit. Illas etiam æris sonitu colligimus: has arte dissipamus, aut cogimus nostro commodo. Ad Crucem sine ambagibus, reducuntur. Feriati servus non licet ita occupato, imò afflicto rerum Domino.

2. Postica injustitiæ. Struthiocamelus documento est, quem fretum viribus, destituit prudentia. Quid enim ineptius, quàm tecto capite, molem illam corporis nudare hosti? Et assequitur, currentem licet, sagitta. Quot jam una pharetra sagittas habet? Sic peccantem & latentem, ut mortales, haud Deum immotalem pœna aut commirtatur, aut tarditatem gravitate compensat. Ne hîc Palmam sine caussa pictam rere, quam Mystæ dicarunt Justo, quod rami frondibus fruges adæquent: & ipsa in- orrupta sit, quales justitiæ præsides esse oportebat. Iam Palmæ assimilavimus Crucem: sub qua nos ipsi agnoscere discimus, etiamsi nos nostri, bruti animantis instar, cœperit antea oblivio.

V. *Hierographia gemina.*

1. Terebinthus, ea arbor est, sub qua infodit Patriarcha Iacobus signa. Crux inquam, quæ unius Dei cultu, Idolomaniam obruit salo & solo. Resinam fundit, ita salubrem animæ hæc; ut illa corpori. Quid Iani imago ad arborem inimicam simulacris? vel Paganorum superstitione, & arte Cacodæmonis: vel significatione Mystica veræ prudentiæ. Nam si Ianus bifrons: quod præterita & futura simul contempletur; Christianus est longè prudentior: qui animo reperit præterita, dicta & scripta, imò & facta: ut has rerum machinas, elato animo præteriens, memor Christi, à quo nomen habet, Cruci nostra caussa fixi; ad res multò angustiores contendat. Huc profectò spectat ad radices Grus, prudens gregalium dux, & solers officii: quæ unguibus lapidem tenet, ne consopita torpeat, & jam non de grege aliquem increpans, sed ipsum Magistratum, muneris admonens.

2. Locus est, ea suavitate apud Homerum, ut gustata, qua nihil dulcius, patriæ desiderium tollat. Fabam Græcam Plinius eandem asseverat. Et hæc Crucem exprimit. Quid enim suavius salute Animæ, quæ ab ea dependet. Certè cupit ille dissolvi & esse cùm Christo. Nec ad terrestrem voluptatem repetat: qui vera & cœlesti hac semel est delinitus. Sed audiamus volucrem, imò animam volantem in cœlum: Quàm dulcia. Lege Symboli reliqua: sunt enim sacra & vera.

6
Symbola . S. Crucis .
VI
HIER GEM
TEMPERANTIA
FORTITVDO
Symbola . S. Crucis .
VII
H G
IN MALITIA EORVM DISPERSIT EOS
SCIENTIAM VIARVM TVARVM NOLVMVS
Symbola S. Crucis .
VIII
H G
VIDERVNT OCVLI MEI SALVTARE TVVM
IN LVMINE TVO

VI. Hierographia gemina.

EN virtutis gemmæ, totidem facies. Temperantiæ & Fortitudinis. Delitiæ enim non est Crux. 6.

1. Si inimitabilis est Christi virtus; Bos ab armento digressus, quod fit & fieri scribit Aristoteles, ἀπμαγελὰν vocat, & sub ilice, recubans, solitudinem nobis continentiam, & parsimoniam commendat: Iam enim non despumat in libidinem: & nos si vitaremus contagia: & ut ille, glandifera arbore, nos paucos contenti, pabulum Luxuriæ negaremus, ne tenor vitæ concinnior existeret & dignior Christo, cui vita nostra tanti constitit. Nec taurus solum non instruit, prò pudor! brutum animans; sed nec animans, frenum & canon, quæ de ramo ilicis vides pendere, ut appetitum refrenemus, & rationis canone compescamus.

2. Et hîc bellua nos animat. Rhinoceros est, ad fortitudinem, ut Taurus ad Temperantiam, melius nota Oppiano, quàm Aristoteli. Nam Romæ Pompejus exhibuerat populo: & Emanueli Regi Lusitaniæ exhibuit Cambeja. Fortitudinis exemplar est, quod è duello, quod cum Elephante, propter pascua perpetuum est, nunquam redeat, ni parta victoria. Mori scilicet mavult, quàm vinci. Ad Fortitudinem quoque spectant, quæ vides de annosa quercu suspensa, Arcus & Pharetra, imò ipsa quercus, quæ suo robore, elidit robur tempestatis, ne dicam temporis. Ita longæva est. Quanquam non vires corporis, sed animi robur, animans nos per animantia, plantas, & inanima Natura à nobis requirat. Fortis enim est, qui se ipse vicit: & quibus vulgo pauci reluctantur, si non ratione, recordatione Crucis, superavit animi, velut procellas, impetus.

VII. Hierographia gemina.

Mitia habemus exempla: sequuntur sæviora planè, ut Medici expediunt acria, si placida remedia langueant: legislatores, si non possunt suffundere, effundunt sanguinem.

1. Ciconia infesta Anguibus; vindicta Dei est, justè in peccata animadvertentis, ut Symbolum sonantiùs loquitur.

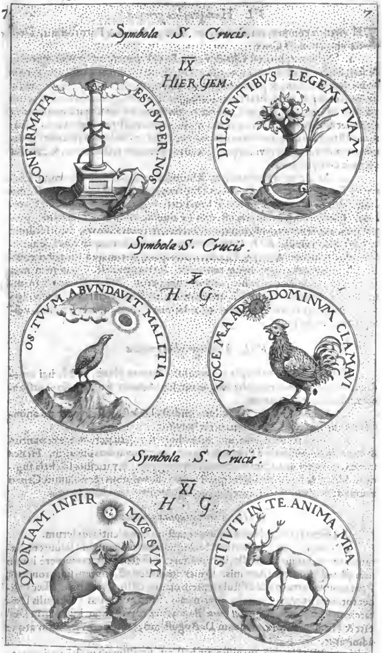
2. Anseres verò, quorum imbecilliores, volatu pervertere conantur, & improbi nominantur à Poeta; & fugiunt laurum, vatibus amicam. Hi nos sumus, qui inter nos de improbitate contendimus: & vaticinia salubria fugimus. Miseri & hoc miseriores: quod miseri esse volumus: & nolumus Crucis ærumnas momentaneas, anteponere flagitiorum pœnis sempiternis.

VIII. Hierographia gemina.

Ad spem revocat Mysta animum, tactum conscientia scelerum.

1. Nam hîc Satyrum sententiam loquentem facit oppidò salubrem. Satyrus autem, homo est, ut ille, incupiditates diffluens: hîc enim verè homo non est, sed monstrum hominis. Quicunq; tamen est, salutem sibi promittit, Pentagonum intuens, & à fistula septem cicutis distincta aversus. Hæc scilicet totidem peccata capitalia discriminat: Illud ex duobus Triangulis Deitatem in Humanitate, & hanc cum illa, mysticè repræsentat. Est enim in Deitate & Humanitate Trias, quam D. Augustinus, tantopere veneratur atque admiratur.

2. Istic Simiam, turpissimam bestiam, simillimam nostri, pari pietate infor-

Symbola S. Crucis.
IX
HIER. GEM.
CONFIRMATA EST. SVPER. NOS
DILIGENTIBVS LEGEM TVAM
Symbola S. Crucis.
X
H G
OS TVVM ABVNDAVIT MALITIA
VOCE MEA AD DOMINVM CLAMAVI
Symbola S. Crucis.
XI
H G
QVONIAM INFIRMVS SVM
SITIVIT IN TE ANIMA MEA

informatam. Aus non est Simia, sed homo similis Simiæ, non corporis, sed morum fæditate; qui in Filio Patrem agnoscit. Hoc enim Davidis est, in Lumine tuo videmus lumen, & Luna à Sole lumen recipit. Tantum abest, ut ullius optata aspernetur tanta bonitas; aut miseriam spe fraudet misericordia.

IX. *Hierographia gemina.*

IN spe nos Mysta continet. Tuere mecum in utramque ejusdem Numismatis faciem. 7.

1. Primnesium est Festo tonsilla, sive palus, ad quem alligatur navis. Columna hæc, inquam, quæ spes salutis nostræ est, verè sacra Anchora, de Cruce Domini nostri dependens. Quoniam confirmata est super nos misericordia tua Domine: ut hîc ex Davidis vaticinio de Cruce, transcriptum cernis.

2. Cornucopiæ est ad stolonem pacis relegatum: Ac ne repetam de Amalthea fabulam; verum est Symbolum. Nam verè pax est, quam sequitur rerum omnium ubertas, diligentibus, qua nulla æquior est, legem Christi. Ac ut fortuna virtutem quandoque exerceat; animo tranquillo & suis rebus contento suppetunt affatim omnia.

X. *Hierographia gemina.*

Christus omnibus pependit de Cruce; sed non omnes pendent à Cruce Christi, quod Mysta binis alitibus declarat.

1. Accipiter hos refert, qui aut impii aut ingrati sunt in meritum ita de nobis Christum, & olim à Mose relatus est inter immunda animalia: estque infestus debilioribus natura. Ut meritò audiat, & sub hujus imagine, Anima aversa à Deo: Os tuum abundat malitia.

2. Generosior Gallus gallinaceus, de cujus natura nihil ex Plinio afferam, natus enim domi est, Petrumque increpuit violatæ fidei. Vt non injuria, sub forma Galli intelligamus Animam piam, sollicitantem suppliciis Numen.

XI. *Hierographia gemina.*

In utroque latere Quadrupes infirmum vides. Et non vides te totâ anima languere. Me miserum!

1. Elephantem varils morbis affici Ælianus observavit & adversus inferiores, præsens remedium esse vinum. Iam docilem esse, penè ad solertiam nostram accedere, Plinius refert. Hæc caussa est, quod ægritudine animi correptum Mysta, sub Elephante exhibeat: ut sub mole corporis enormitatem vitæ intelligamus & execremur. Nam salvi esse possumus, si volumus. Ita in promptu est sanguis, qui de Cruce fluxit, & per vinum repræsentatur.

2. Cervum sitibundum natura, cursus incendit magis. Nos nudos, inermes, rerum omnium indigos natura; hæ etiam destituunt sæpè, quæ nobis à Parente & Domino Naturæ obtingunt, non tàm ullius injuria, quàm nostra socordia ac nisi nos recipimus, unde fugimus, actum est. Hæc pia mens secum repetens, cervi instar, ad fontem vitæ revertit festiva.

Symbo.

Symbola S. Crucis
XII
H G
ITER IMPIORUM PERIBIT
DILEXERUNT MAGIS TENEBRAS QUA LUCEM
Symbola S. Crucis
XIII
H G
EXACUERUNT. DENTES SUOS.
SERVATA MANEBUNT
Symbola S. Crucis
XIIII
H G
EXACUERUNT. DENTES SUOS
EXACUERUNT. DENTES SUOS

XII. *Hierographia gemina.*

PRimò. A Symbolo exordiar: Iter impiorum peribit. Horrenda vox, & vera. Nam extra salutem quis locus saluti? Salus autem nostra, est Crux Christi. Ad Hieroglypton accedo. Draconi cum Elephante bellum esse Plinius scribit: ac ut ex arbore, tanquam ex specula, in transeuntem, sese lanciner, graphicè describit. Draconem agnosco hîc. Pro Elephante vel crocutam, vel feram aliam video. Illam certè idem Plinius insidiantem Homini facit & imitantem, hominis vocem: ut à societate in avia allectum perimat. Nihil prædæ, hoc loco, præter ossa σκίλ@ Apollonii scoliastes appellat. Et ipsa fera præda est Draconi, quem fulmine tangi, & cœlesti igne vides conflagrare. Ita inenarrabili Dei judicio aut humanitùs, aut divinitus, impietas omnis castigatur, & quod imprimis mirère, impius impium castigat: superiorem legibus, Deus. Quamobrem maneamus sub Cruce Christi, Christiani: ne in invia illabamur, incidamus in feras.

2. Lucifugæ sunt noctua, bubo & rana. Sunt & feræ, quæ viribus non ita, ut solertiæ fidunt, quarum unam caput hîc exerentem puta. In scenam introducunt hos qui inventa fruge, ad glandem relabuntur: & à luce, qui est Christus, Crucis imagine territi, in antiquam vitiorum sylvam abeunt, atque Mundi caligine delectantur.

XIII. *Hierographia gemina.*

1. Basiliscus, quem famà est, inter Serpentes, virulentia regnare: nemo enim vidit, si visu necat. Et si quod sceleton, nec affirmate ausim, nec negare: Hic, inquam, Basiliscus Princeps inferorum est: quem Princeps universi Christus domuit, unde hîc catena vinctus.

2. Draco custodiens aurea mala, ut insomnis excubat, sic nobis credita à Deo dona diligenter servanda sunt.

XIV. *Hierographia gemina.*

Informes Manium formæ: Duæ hîc sculptæ sunt.

1. Simiæ, immundi animalis, qua capitur Genius Luxuriæ.

2. Et vulpis, quæ exprimit Genium Homicidii. Veterator enim & fraudulenter moliens hostilia, Cacodæmon est. Quod autem victos tantos hostes cernimus; cum Principe tenebrarum subactos intelligimus, ne acumen dentium aut contemnamus, aut expavescamus.

Vrbanus VI. antea D. Bartholomeus Butillus, Neapolitanus, Pontifex Max.

Hierq. prima — Pont. simplex

Bonifacius IX. alias Perinus Tomacellg Neapolitanus Pontifex Max.

Hierq. II. — P. simplex

Innocentius VII. Sulmonensis alias Cosmatus de Melioratis Pontifex Max.

Hier. III.

Gregorius XII. Venetus, antea Angelus Corarius Pontifex Maximus.

H. III.

Alexander V. Græcus Cretensis, antea Frater Petrus Philargi Pontifex Max.

H. V.

Joannes XXIII. alias Balthasar Cossa Neapolitanus Pontifex Max.

H. VI.

HIEROGRAPHIA PONTIFICUM ROMANORUM SIMPLEX.

COlumba suo lumine refulgens, sanctum Spiritum demonstrat, qui à Patre & Filio procedens, non unam modò ἰδίαν Hypostaseôn convincit, sed concordiam in Ecclesia statuit.

II. Hierographia *simplex.*

Sithema quoddam est hominis: certus caussarum nexus; natura profectò ducuntur, quæ ratione non reguntur. Nec in animantia tantùm, sed & Plantas. Imò inanima, influit à supernis corporibus vis quædam. Ita compagine quadam, atque sociavit. Verbis opus non est. Ac ne miremur Anguem vel cantu in ignem, vel natura ad superiora cogi; Homo serpens humi est: qui nec morte potest, à Christo, cujus amore & desiderio flagrat, separari. Hoc enim sapere est: ut & cætera improbus, sapientia celebris & clarus est Serpens.

III. Hierographia simplex.

Mons coronatus, ventorum elidens tempestatem, & locum adversus injuriam, tenens, Innocentio VII. Romana Hierarchia est.

IV. Hierographia simplex.

Serpens circum scapum, lubrico loco, serpens, prudentia Gregorii XII. est, omnia in schismate, ad cõncordiam rimantis. Concilium enim ea de re habuit Pisis: & constantiæ in ordinem redacti, ordinem servantis. Vides enim, ut de summo fastigio solerter se dimittit, tenax sui.

V. Hierographia *simplex.*

Calicem Christi, Euangelium Christi astruit, quod Alexander V. libro subjecto dicere videtur.

VI. Hierographia *simplex.*

Vas in honorem, aut honoris vas, Deo acceptum Mystæ olim pronunciarunt.

C Roma-

10. *Romanorum Pontifices* 10

Martinus V. Romanus, antea Otto Columna appellatus. Pont. Max

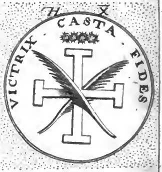
Eugenius II. Venetus alias Gabriel Condelmerius Pontifex Max.

Felix V. Allobrox, olim Amadeus de Domo Ducum Sabaudiæ Pont. Max.

Nicolaus V. alias Thomas Sarzana Lunensis. Pontifex Maximus

Calistus III. Hispanus Valentinus antea Alphonsus Borgia. Pontifex Max.

Pius II. Senensis Tuscus antea Aeneas Sylvius Picolomineus Pont Max.

VII. Hierographia simplex.

EN tibi repræsentat Hieroglypton, eventa magis rerum humanarum, quàm successus. Eodem enim incendio abeunt in favillas, Tiaræ Pontificum, Coronæ Cæsarum, Diademata Regum, Tutuli Antistirum, Insignia Principum. Et quibus hæc omnia comparantur, aut conservantur, arma. Imò, qui hæc omnia continet, ipse rerum orbis. Et concinit Symbolum Hieroglyphico, ut legis: intelligis enim, si legis. Sic plana sunt verba. Sic plana planities rerum. 10.

IIX. Hierographia simplex.

Iustitiæ exemplar est Trutina satis manifestum: & Symbolum longè manifestiùs. Ut executione magis sit opus, quàm interpretatione.

IX. Hierographia simplex.

Antitheta hoc placent, quod hoc sint. Quod Symbolum enarretur ipso Hieroglypto; novi quid, at nihil alieni à vero est. Quis enim tam cœcus, qui non cernat jactari fluctibus navigia? Quorum spes non est desperata? Et Tilea, non modò subvecta clivo, verùm etiam ex cespite peripheria, ut vides, circumsepta, spem firmat. Nam urà nostro genere circumsidetur; ita, ut Plinius tradit, à nullo brutorum animantium appetitur.

X. Hierographia simplex.

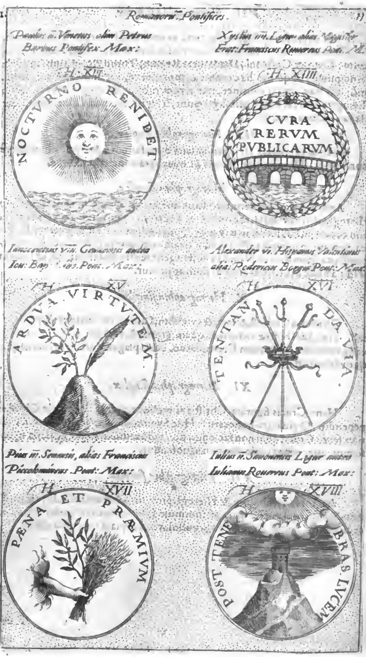
Quadrata Crux est, & trajecta vicissim, Palmis: coronata verò quasi antali: Hæc fidei nostræ victoriam, quam æterna & vera pax excipit, afferunt: ut Symbolum raceat. Nam Crux quatuor orbis plagas obtinet: & pacem quaque versum offert.

XI. Hierographia simplex.

Hanc Crucis figuram Christiani melius norunt: ut qua de Christus pependit. Quid tiara honoratur; Hoc Symbolum explicat. Nam si Pontifex servit Cruci; quid non faciemus nos? qui aut unum caput Ecclesiæ agnoscimus: aut corpus uniforme non agnoscimus.

XII. Hierographia simplex.

Auctor & Symbolum, & Hieroglypton, manifestum facit. Est enim Æneas Sylvius, qui præter spem, ad summum Hierarchiæ fastigium, licet virtute ascendit. Sed & Aaronis virga pullulavit: ad quam in re seria allusit.

Romanorum Pontifices
Barbus Pontifex Max:
H. XIII
NOCTURNO RENIDET
H. XIIII
CURA RERUM PUBLICARUM
Alexander vi. Hispanus Valentinus
H. XV
ARDUA VIRTUTEM
H. XVI
TENTANDA VIA
Pius iii. Senensis, alias Franciscus
Piccolomineus Pont: Max:
Iulianus Rouerus Pont: Max:
H. XVII
PŒNA ET PRÆMIUM
H. XVIII
POST TENEBRAS LUCEM

XIII. Hierographia simplex.

Utrumque hoc clarum. Ex tenebris enim auctor in lucem refulsit.

XIV. Hierographia simplex.

Non hic ulla difficultas: Ponte enim Tiberim stratum vides.

XV. Hierographia simplex.

Hesiodus loco impedito, pluribus verbis collocat virtutem. A verbis ad Icona, Olea & Palma Virtutis præmia sunt.

XVI. Hierographia simplex.

Qui Religionis caussa peregrinantur, in montes ascendunt, in valles descendunt: Flumina trajiciunt: Rivos tranant: Sulcant maria. Devia, invia, non viam modò permeant: Deflectunt in semitas. Non semper tenent regiam. Quid religionis Antistites facere oportet! In hoc exilii loco? Hoc enim vult auctor Pontifex: Cùm tres scipiones, sanctæ Trinitatis auxilium præsentent.

XVII. Hierographia simplex.

Eadem manus pœnam & præmium offert. In nobis electio est.

XVIII. Hierographia simplex.

Obductum tenebris castellum in scopulo videmus; sed & videmus coruscantem serena luce Lunam. Quid vult Mysta? Non hic tantùm, sed & Apostolus. Vult sperare nos in adversis meliora: & secundùm miseram hanc ac caducam, æternam ac felicem vitam.

Romanorū. Pont.

Leo x. Medices Florentinus, alias Ioannes, Laurentij filius Pont.: Max.:

H. XIX. Gemina

Hadrianus vi. Traiectensis, natione Batauus: seu Holandus Pont. Max.

Clemens vii. Medices Florentinus, antea Iulianus Iuliani F. Pont. Max.

H. XX

H. XXI. Triplex

Clemens vii. Medices Florentinus antea Iulianus Iuliani filius, Pontifex Max.:

XIX. Hierographia gemina.

PRimò Antica parte, pilam ſubjectam vides, quam ventoſam Plautus vo ca- cat, vento enim impletur: pugillaroriam Martialis, qu d pugno, veluti nervo, excutiatur armato, & ſimul ſubjectum follem. Qua in r , ſi qu obſcuritas; verbis illuſtratur. Nam ad virtutis exercitium & præmium: animi vigore, & magnitudine opus eſt.

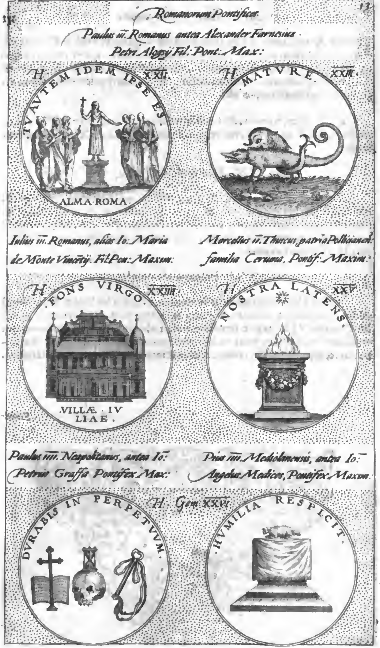
2. Poſtica, frenum, & id quidem ſuave: vel quod compreſſus voluptatibus, vita ſit oppidò ſuavis: vel quod poteſtate illa Leo X. moderatè uteretur.

XX. *Hierographia ſimplex.*

Vel fabricæ culmen: vel Belli inteſtini finem, hac imagine ne quidquam optavit Ha rianus VI. Morte enim præventus eſt, & Chriſtiani etiamnum malunt inter ſe, de gleba terræ: quàm cum Barbaris, de imperio orbis terrarum contendere: aut, qui ſolus tantùm audet, Imperatori Rudolpho II. ſubvenire auxilio.

XXI. *Hierographia triplex.*

Trium Hieroglypton, idem Symbolum eſt, licet bis Solem, Sidus ſemel adducat Auctor: & Soli iterum unam ex ſeptem pilis, gentiliciam objiciat. Ita Clemens VII. integrit tem ſuam voluit, ab injuriis fortunæ & hominum vindicare: incendium urbis, ut hîc arborum, majori vi, quàm humanæ tribuens: & invidia, qua flagraret, ſe eſſe ſuperiore, in lucida imagine oſtendens.

13
Romanorum Pontifices
Paulus III. Romanus antea Alexander Farnesius
Petri Alogsij Fil: Pont: Max:
H. XXII.
TU AUTEM IDEM IPSE ES.
ALMA ROMA
H. XXIII.
MATURE.
Iulius III. Romanus, alias Io: Maria de Monte Vincetij. Fil: Pon: Maxim:
Marcellus II. Thuscus, patria Polbianen: familia Ceruina, Pontif: Maxim:
H XXIIII.
FONS VIRGO.
VILLÆ · IU LIAE.
XXV
NOSTRA LATENS.
Paulus IIII. Neapolitanus, antea Io: Petrus Graffa Pontifex Max:
Pius IIII. Mediolanensis, antea Io: Angelus Medices, Pontifex Maxim.
H. Gem XXVI.
DURABIS IN PERPETUUM.
HUMILIA RESPICIT.

XXII. Hiero-

XXII. Hierographia simplex.

Roma, cui aræ erectæ à Paganis, hîc in ara crucem manu tollit: hanc esse, 13. cui debeatur, cultus, clarè demonstrans, inter Matronas, quarum ferventior pietas, ut quæ totæ, affectus sunt: & Patres si non hi sunt Prophetæ & Apostoli: illæ verò Sibyllæ, quarum oracula collegerunt Suidas & Lactantius. Symbolum certè Regii Prophetæ est à morte vindicantis Christum, qui in Cruce mortuus creditur. Sic scilicet Deitas ab Humanitate distinguitur.

XXIII. *Hierographia simplex.*

Committit Plinius, aut verius Natura Delphinum cum Crocodilo, quod ad Symbolum adaptari posset. Ingenio enim & celebritate magis, quàm viribus, hunc ille superat. Ita Crocodilum armavit, & cute induravit Natura: molli tantùm, ac tenui ventre. Hoc non ignorans. Delphin mergit se, & hosti nixo viribus submittens dorsum, cui cultellata inest pinna, in tempore assurgit: & in alvum, solam, ut dixi, telis expositam insinuat sese: atque illa, ventris penetralia, haurit spina. Hoc autem natura Iudicium vult; ut adversus potentem nitamur prudentia: & tempus atque occasionem ne negligamus. Voluit autem Mysta Delphinem, cum Chamæleonte in arenam adducere, qua ratione non intelligo: Delphinem enim simul ac terram attingit, occidit, hac forsan: quod tarditate Chamæleontis, celeritatem Delphini temperandam: & modum tenendum existimet.

XXIV. *Hierographia simplex.*

Villæ Iuliæ, cujus sciographiam habemus, fons est virgo, id est, virtutis sedes, nec delitiæ suburbanæ, vitiis urbanis inquinatæ.

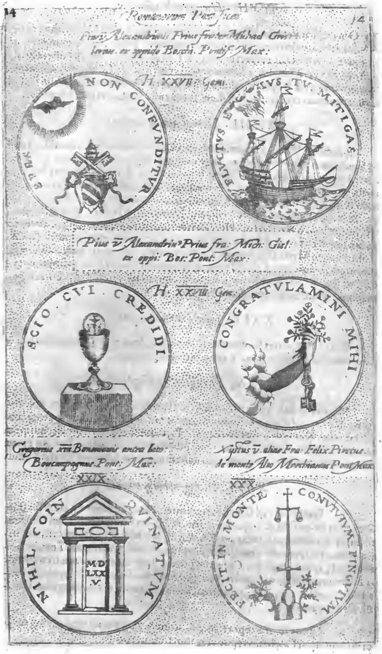
XXV. *Hierographia simplex.*

Micans Sydus, & altare fumans, admonent nos suppliciorum, & votorum. Nam quod nos nostrum thema lateat, aut fallat, tutissimum perfugium est, ad aram Numinis potentis rerum. Primitiæ frugum altare circum, non tàm ad intuendum nobis, sed ad imitandum propositæ sunt. Æquum enim nos gratitudinem Deo, à quo omnia habemus, munusculo declarare.

XXVI. Hierographia gemina.

1. Symbolum ad Christi æternitatem: Icon ad mortalitatem spectat. Sic igitur Pontif. Max. loqui putatote: Regnum tuum Christe, qui Crucem sustulisti & tormenta Crucis, amore nostri pertulisti, perpetuum erit, nec ullis seculorum spatiis finietur: licet mors tua, impios perstringat. Temporis enim fuit, quod clepsydra Calvariæ notat. Imò mortis æternæ frenum est: quod sequens imago declarat. Ac si quem dubitatio, aut stulta sapientia ventilet; patent libri mystici: qui annunciarunt, ita confirmarunt regnum Christi, Cruce partum.

2. Agnus in ara repræsentat Christum, propter innocentiam: & sacrificium Agni Paschalis, typus erat mortis Christi.

NON CONFVNDITVR
TV MITIGAS
SCIO CVI CREDIDI
CONGRATVLAMINI MIHI
NIHIL COINQVINATVM
MD LXX V
FECIT IN MONTE CONVIVIVM PINGVIVM

XXVII. Hie-

XXVII. Hierographia gemina.

HIc Symboli prioris auctor eſt Apoſtolus: Poſterioris Propheta Hiero- 14.
glypti utriuſque Pius V.

1. Inſignia, qui ſubmittit, ſe ſubmittit Deo. Hoc Pius facit & inſignis ſpei aſſertor ſanctus Spiritus, ſpem Pontificis ratam facit.

2. Atque hæc quidem prioris ſunto. Poſterioris eſt Navigium, procellis & tempeſtate agitatum, ſed cujus fluctus mitigat, ac ſedat: qui cœlum & mare, uti condidit, ita regit.

XXIIX. Hierographia gemina.

1. Prior eſt fiduciæ in Servatorem, ut manifeſtum fit ex Libamine & Hoſtia, ſi obſcurum foret Symbolum.

2. Poſterior, fructum fiduciæ, manu repræſentat: germen florens: & claves, tantæ dignitatis argumentum.

XXIX. Hierographia gemina.

Gregorius XIII. Portam, quam ſanctam vocant, recluſit, & clauſit. Quo anno patet. Symbolum verò, optantis eſt, ſanctum limen ſubire, ſanctos & inſontes.

XXX. Hierographia ſimplex.

Xyſtus V. vindex ſcelerum, & aſſertor juſtitiæ, in monte tertio (de monte vocabatur) ut eminentiori & magis conſpicuo, gladium in acumen, quod Crux tenet: fixus enim Cruci Chriſtus, eſt norma Patris: per libram, æqua bilance, id eſt, æqualem juſti canonem, diſtrinxit, non in hac tabula ſolum; ſed magis in Republica. Ex altero monte, Cornucopiæ: ex altero ramum oleæ producens. Quod juſtam gubernationem perſonarum, pax pacem, rerum copia, & ubertas conſequatur. Quam temporis ſui felicitatem, ſymbolo, ut legere eſt, expreſſit.

Roma-

15.

XXXI. Hiero-

XXXI. *Hierographia simplex.*

Ærario insidens Leo, cum Stella, supra collem inter duos assurgentem, Pontificis curam de Republica, cujus nervus est, censore olim non solùm Demosthene, res numaria, in plano, licet sublimem locat.

XXXII. *Hierographia simplex.*

Globus terrestris, si terrigenis omnibus, gratus est, nec affirmare ausim: multi enim queruntur, nec negare: nemo enim cœlestem quærit. Confugiunt nonnulli ad mortem, veluti ad portum, non mundi odio, sed fortunæ suæ. Plures cœlum cantillant; sed quod excedere cogantur terra. Quod unus vir, probari se omnibus existimet; extremæ, dementiæ est. Nam qui fuit, delitiæ orbis terrarum falsò; is fuit, lacrymæ Iudæorum verè.

XXXIII. *Hierographia simplex.*

Hîc optat, Manna perplui Robur gentilicium. Imò Hesiodus non gentilicium Insigne, ar satam aut natam fortè quercum, si rectè vidit Theophrastus. manare sub lucano illo liquore vult. Nam Matthiolo felicius concrescere videtur in fici, fraxini, Orneglossi frondibus. Certè si in Amygdalæ, Persicæ Quercus folia deciderit, mellius more defluit. Nec suam modò familiam, quam ex robore æquum est agnoscere; sed Italiam totam: quam non solum fœcundæ, verum etiam jucundæ arbores cohonestant. Nonno enim Poetæ, Manna nostrum est μελίῤῥυτος ἀὴρ & liquor ille dulcior aut salubrior melle, coalescit grumosus, cùm in frondibus arborum variarum, tùm in herbis & lapidibus, ipsoq; solo. In tanta benignitate Naturæ; bene præter Italiam, Ecclesiam, quæ Italiæ finibus non continetur, sed vix terminis terrarum orbis, complexus est votis. Quod piis, probo. Quod à Iove, nescio, an omnibus probarim. Nam licet Iupiter sit juvans pater; religio olim fuit, figura Iovis exhibere Deum. Iam melle Iupiter pluit, Rusticorum fuit, Galeno teste, non Principum de Manna Italiæ, proverbium. Hoc addo, ne quis nesciat ex Oriente advehi, idem re, nominibus distinctum. Hoc Manna, illud Tereniabin Arabes vocitant. Quod autem ego vota Mystæ latius interpretor, mentem ipsius, non meam rimor. Est enim Pontif. Max. pro Re, non privata, sed publica Deo vota nuncupare.

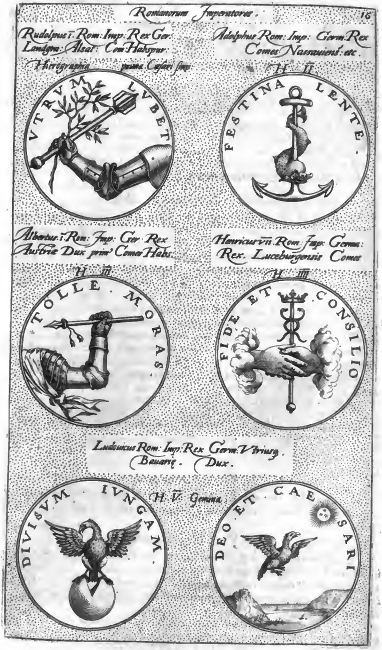
XXXIV. *Hierographia simplex.*

Petri Lem bus, jam olim Ecclesiam refert, quæ licet, jactetur ærumnis, ut procellis ille; Gubernatore Christo, semper liberatur & vindicatur ab injuriis.

XXXV. *Hierographia duplex.*

1. Prior tibi Ensem & Pedum, forma decussi, Harmonicè conjungit, quod Ser. Tullii Regis est: qui Numam & Romulum simul æmulatus est, ne, ut sub illo, dissolverentur: aut, ut sub hoc, efferarentur animi civium. Nihil igitur omittit, qui Servium in regno imitatur, sed rectam civitatis gubernandæ normam tenet.

2. Posterior, prioris confirmatio est. Nam ut scopulum, nequidquam verberant marini fluctus; ita suis librata ponderibus stat, & semper stabit justa rerum gubernatio: hostibus formidini, civibus quieti, sociis præsidio.

Romanorum Imperatores.
16
Rudolpus I. Rom: Imp: Rex Ger:
Landgra: Alsat: Com: Habspur:
Hierographia prima Cæsari
Adolphus Rom: Imp: Germ: Rex
Comes Nassauiens: etc.
H II
VTRVM LVBET
FESTINA LENTE.
Albertus I Rom: Imp: Ger. Rex
Austriæ Dux prim' Comes Habs.
Henricus VII. Rom: Imp: Germ:
Rex. Luceburgensis Comes
H III
H IIII
TOLLE MORAS.
FIDE ET CONSILIO
Ludouicus Rom: Imp: Rex Germ: Vtriusq.
Bauariæ. Dux.
H V Gemina
DIVISVM IVNGAM.
DEO ET CAESARI

I. HIEROGRAPHIA SIMPLEX UTI SEQVENTES CÆSARUM.

QVemadmodum Pœnis, Romani populi legatus, eodem sinu pacem 16. & bellum offert; ita Imperator Romanorum Rodolphus I. Cæsar, eadem manu hostibus & dubie fidei sociis, ut animadvertis ex sparo & ramo olivæ.

II. Hierographia simplex.

Adolfus ab Augusto sumpsit: Augustus ab Euripide, vebra duo natura inter se opposita, & arte decenter coalita. Hæc loquuntur, tantùm vocem non edunt, anchora, quam moliri operosum est: & Delphin, quo nihil expeditius. Præcipitare negotium, est id perdere. Si aliis in rebus mutare consilium & rationes licet, In bello, pœnitentiæ non est locus, ut hoc non ad voluptatem pictum, sed ad necessitatem præceptum intelligas.

III. Hierographia simplex.

Hæc cunctationi opposita est: telum enim volatile Albertus I manu tollit, tantùm non vibrat: & increpans in negotio prægnanti, tarditatem. Tolle moras, inquit, ex Lucano fortè: Rectè, imò Regiè. Nam Alexander Magnus, interrogatus, quid tantas res ea ætate gessisset? Nihil differens, ait: Cæsar nil minor, celeritate sæpiùs, quàm vi vicit. Ejusmodi Principes, cum habemus, non est quod alios de Republ. gerenda consulamus. Erudiunt enim ipsi nos. Tantùm abest, ut alienis, vel rudimentis, vel præceptis indigeant. Hic certè Imperator, duobus verbis summam belli gerundi complexus est. Tanti est cùm in omnibus rebus, tùm bellicis præcipuè non feriati.

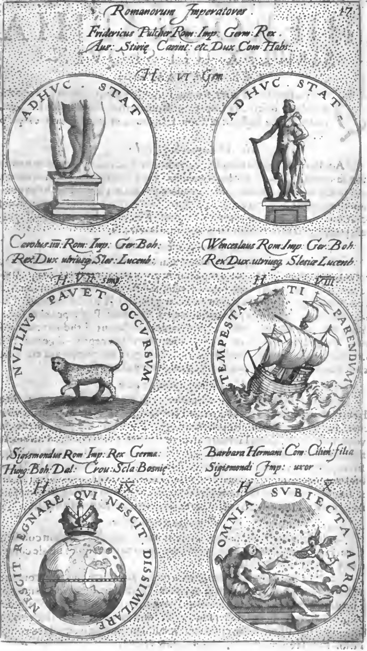
IV. Hierographia simplex.

Fide parentium, pura: consilio autem imperantis, Resp. firmatur. Atq; hæc quidem, caduceo coronato vult Hierographus. Nam Mercurius virga inter angues fortè dimicantes inserta, pugnam diremit: qui parte media, sui voluminis, nodo, quem Herculeum dicunt, inter se vinciuntur: & ab hoc reflexi, dùm in oscula coëunt, circulum describunt. Sic scilicet judicio Magistratus, controversiæ inter cives dirimuntur: & ejusdem consilio bella cum hostibus finiuntur. Manus verò inter se devinctæ, non tantùm volunt fortasse fidem civium; sed mutuam benevolentiam ciuium & Magistratus: jurat in leges, & injuratus legibus Divinis tenetur: naturalibus obstringitur.

V. Hierographia simplex.

1. Aquila est orbi hiulco insidens ita; ut unguibus hiatum cohibeat. Cum Hieroglypto concordat Symbolum ex eo natum: quod sibi de competitore victoriam promitteret.

2. Et hic Aquila Solem contrà tuens, audaciam ejusdem, contra rivalem, cujus familia Sole clarior, declarat. Symbolum simile, quo jam se non tantùm adversario opponit; sed cum Deo parùm modestè ponit. Est quidem Aquila Iovi sacra, ut ad fabulas rem revolvamus: & à Mario, ut in historia, sola legionibus est. Plinio teste, cõsecrata. Sed absit mihi omnis eum Deo comparatio. Iniqua enim est, ne dicam, stolida & vesana.

17
Romanorum Imperatores
17
Fridericus Pulcher Rom: Imp: Germ: Rex
Aus: Stirię Carint: etc Dux Com: Habs:
H. VI Gen
ADHVC . STAT
ADHVC . STAT
Carolus IIII: Rom: Imp: Ger: Boh:
Rex Dux utriusq: Sler: Lucenb:
Wincelaus Rom: Imp: Ger: Boh:
Rex Dux utriusq Slesiæ Lucenb:
H. VII. simp.
NVLLIVS PAVET . OCCVRSVM
H. VIII
TEMPESTATI PARENDVM
Sigismondus Rom: Imp: Rex Germa:
Hung: Boh: Dal: Crou: Scla: Bosnię
Barbara Hermani Com: Cilien: filia
Sigismondi Imp: uxor.
H. IX
NESCIT REGNARE QVI NESCIT DISSIMVLARE
H. X
OMNIA SVBIECTA AVRO

VI. Hierographia gemina.

HIc femore tenus, Statua in basi stat: istic integra. Pugilis fortè. Vtriusque 17. idem Symbolum: haud dubiè, quod, ut fundamentum, est ædificii firmamentum; ita consilium Regis fit fundamentum regni, ut, vulgò homines, alia in Principe observent: quemadmodum domus parerga potius, quàm domum. Demosthenes profectò, cum alii alia laudarent in Philippo Rege Macedoniæ, vituperare illas laudes & regias quærere. Quæ illæ? inquies: se regere, uti opinor, & Rempublicam gerere.

VII. Hierographia simplex.

Lynx est acuto visu, maculoso tergore. Audaciæ simulacrum Sigismundus vult. Timidam tamen Horatius appellat. Olaus Magnus ab ignavia tuetur: cui de animali patriæ, scribenti debemus assentiri, præsertim si etiam cum cervis bellum gerit, ut credit Gesnerus. Cervi enim in Suecia non sunt. Certè, quæ prævidemus, minus timemus, ut illa perspicacia, fetam omnia contemnentem faciat.

VIII. Hierographia simplex.

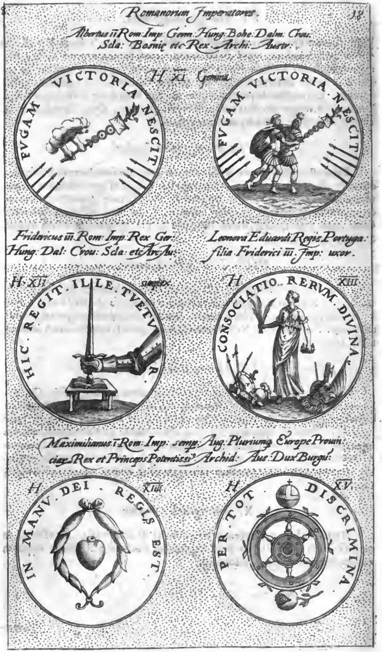
Wenceslaus, si cætera, infra Majestatem Imperatoriam; hoc supra multos Regum & Cæsarum: quod, cui reluctari non poterat, cesserit fortunæ, nec in fratrem quidquam gravius statuerit, quem fortuna dedit aliquando in potestatem. Hoc vult cùm Navi & cœlo & mari agitata: tum sententia medius fidius gravi.

IX. Hierographia simplex.

Orbem coronatum decenter vides. An gnomen probes, nescio. Quemadmodum enim non eodem omnes palato sunt, cum hos acria, illos dulcia capiant; sic nec ingenio Vlysses tectus: Ajax nudus. Illi probaris facilè: huic minimè. Plures fortasse sunt Vlysses, quàm Ajaces. Et verè simulare, citra injuriam; semper enim hæc absit, ad rem, si cujus Magistratus facit. Nam solers mater, liberos infantes prudenter decipit; quos perderet, omnia nudando. In populo autem quot sunt infantes? Non quæro, ætatene? sed vanitate?

X. Hierographia simplex.

Danaëm Iuppiter aureo imbre perfudit, & compressit. Hac fabula, & non fabulosa sententia, conjunx Sigismundi Barbara, pudicitiam venalem censet, liberalior tamen pudoris sui.

18
Romanorum Imperatores.
18
Albertus II Rom: Imp: Germ: Hung: Bohe: Dalm: Crau: Scla: Bosniæ etc Rex. Archi: Austr:
H. XI Gemina
FVGAM VICTORIA NESCIT
FVGAM VICTORIA NESCIT
Fridericus III Rom: Imp: Rex Ger: Hung: Dal: Crou: Scla: etc Ar: Au:
Leonora Eduardi Regis Portuga: filia Friderici III Imp: uxor.
H. XII simplex
HIC REGIT. ILLE TVETVR
H XIII
CONSOCIATIO RERVM DIVINA
Maximilianus I Rom: Imp: semp: Aug: Plurium Europe Provin: ciar: Rex et Princeps Potentiss: Archid: Aus: Dux Burgu:
H XIIII
IN MANV DEI REGIS EST
H XV
PER TOT DISCRIMINA

XI. Hierographia duplex.

IMò pene eadem. Nam idem signum, idem Symbolum. Hoc differens, 18. quod hîc cœlitùs detur: istic à signifero exceptum, nec ab eo solo gestetur: habebat enim signifer laboris socium. Et sunt eædem cuspides hastarum utrinque in utraque facie Numismatis. Signum, inquam, militare, quod à Persis (nam aquam Xenophon notat in expeditione Cyri) per Macedonas Imperii successores, ad Romanos transiit. Qui autem socio prærepum vult; in hostes videtur missurus, quod dubiis in rebus ad concitandos militum animos, factum legimus frequenter. Atque hęc sub oculos cadunt. Quod autem cœlitùs datur; à Deo pendere victoriam Imperator ostendit. Ita videor Hieroglypta intelligere. Quod autem victoria fugam nesciat, non scio, quid Albertus II. velit. Nam ipse in apparatu belli Turcici, in agro Strigoniensi mortuus est: & fortuna in bello sæpè mutat vices; ut propior victo sit sæpiùs, qui tandem vincit. Dicitur Græcis νίκη & quidem παρὰ τὸ μὴ εἴκειν à non cedendo, sed quàm ἑτεραλκέα Homerus, mutantem subinde vices, verius nominat: Virgilius alternam. Boni igitur ominis potiùs, quàm veri, nominis caussa, dictum, quod scriptum legis, puto.

XII. Hierographia simplex.

Leges & arma in promptu habes, illæ regunt, hæc tuentur imperium, A Iustiniano habet Imperator Fridericus, ut sine quibus Imperatores, non modò Imperium, sed ne nomen quidem tueri possunt.

XIII. *Hierographia simplex.*

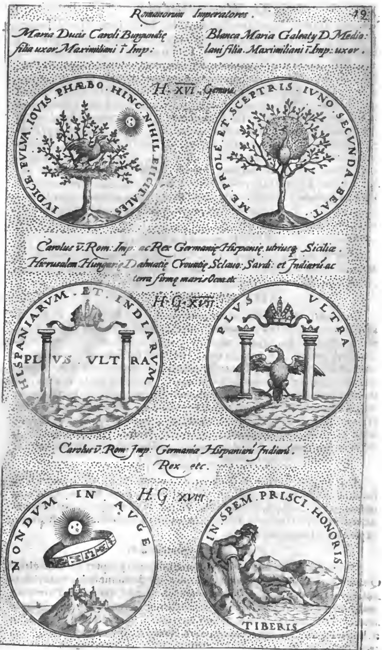
Consociatio est quam compaginem vocant. Sed Imperatrix de Analogia loquitur, quæ nobis est proportio. Dividitur autē in Arithmeticam, Geometricam & Musicam. Quam omnem Timæus Platonis, in mūdi fabrica observat. Bodinus in Rep. primus, ut videri vult. Duas certè priores species notāt Plato & Aristot. in Rep. Sed Poetæ harmoniam Cadmo antè despondérunt: Et illi concētum ex Arithmetica & Geometrica proportione, suaviorē quavis vocum harmonia cognoverunt. Est autem rerum proportio, in natura, ni esset illa; hæc non esset. Nunc concors ista rerum discordia, Naturam ut statuit, ita servat. Est in Rep. ut studia pacis, quā Palma significat belli, quod signa & arma, e tis finib. inter se disjuncta, vel cœco declarant. Hæc enim coronam, quā læva tenet, retinent: & ut domi pacem præstāt: ita foris victoriā pariunt.

XIV. *Hierographia simplex.*

Cor quidem cujusvis est, sed Regis dicitur à Sapiente esse in manu Dei. Nos enim legibus subjacemus: ille superior legibus, Deo. Hîc cor, quacunq; tandem corona cinctum, Regium est. Velim esse ex Anagyri, cujus folio adhuc virentia sedant tumores, si credimus Galeno. Laudabilis enim est in summa potestate, summa moderatio.

XV. Hierographia simplex.

Sex radiis Mystæ totam vitæ humanæ fulciunt: propter totidem vices. Quam aspidem acumine gemino per internodia dirimunt hujus vitam laboriosam volunt. Volvitur autem hæc rota sub mundo, qui mundi Principem notat, cujus vox quoq; exauditur: per tot discrimina rerum. Quot verò? Quot acini sunt Punici mali. Sed &, ut hoc duri corticis est & insuavis; ita acini grati: nuclei medici. Ad rem accommodatè. Nam dulcissima est, rectè factorum recordatio.

Romanorum Imperatores. 19
Maria Ducis Caroli Burgundię filia uxor Maximiliani I Imp:
Blanca Maria Galeaty D. Mediolani filia. Maximiliani I Imp: uxor.
H. XVI Gemina
IVDICE. FVLVA. IOVIS. PHÆBO. HINC NIHIL. EFICIT. ALES
ME. PROLE. ET. SCEPTRIS. IVNO. SECVNDA. BEAT.
Carolus V. Rom: Imp: ac Rex Germanię Hispanię utriusq. Siciliæ. Hierusalem Hungarię Dalmatię Crouatię Sclauo: Sardi: et Indiarū ac terra firmę maris Ocea. etc.
H. G. XVII
HISPANIARVM. ET. INDIARVM
PLVS. VLTRA
PLVS VLTRA
Carolus V. Rom: Imp: Germaniæ Hispaniarū Indiarū. Rex etc.
H. G. XVIII
NONDVM IN AVGE
IN SPEM PRISCI HONORIS
TIBERIS

XVI. Hierographia duplex.

PRimò, Imperator Maximilianus I. priorem uxorem duxit, Mariam Caroli audacis, ultimi Burgundiæ Ducis filiam, ex qua sustulit generosam sobolem utriusque sexus. Hoc significare vult aquila. Ac quod hæc pullos suos, qui Solem contrà tueri nequeunt, nido, ut degeneres expellat; prolem suam omnem generosam, ut erat, asserit. Hinc illud Symbolum. Sed & in eo vincit Aquilam: quod hæc tantùm tria ova pariat: & tædio alendi, exclusum, ex pullis, unum exturbet. Quippe eo ipsis tempore cibum negavit natura, ut scribit Plinius de quadam Aquilarum specie: ne internecione, reliqua animantia, delerent. 19.

2. Posteriorem duxit Blancam, Ducis Insubriæ filiam, majori spe, quam re. Licet Iunonem Poeta appellet, quod, nescio, cui Iovi, apud Paganos, non licuit impunè. Hîc Iunonia est av s; ut istic Iovis in Palma, non illa frugifera, si tamen altera non est laurus. Species referre arboris non est operæ pretium: & sine opera nostra, pretium est apud Plinium, ac, nescio, an apud Theophrastum quoque. Hoc scio Aquilam in rupibus nidificare, & arboribus. In Palma laurove collocare licuit Imperatori: debuit sculptor in fœcunda. Multò minus Buxo, quod semper vernet, Belgæ Palmam nuncupant.

XVII. Hierographia duplex.

Columnæ utrinque sunt binæ. Inter posteriores Aquila alis utramque contingens. Coronatæ utrobique. Herculis appellant, sive montes Calpen & Abylon: sive æreas verè columnas, quod ulterióra, omnia esse mare, creditum sit vulgò. Nam Platonis in Timæo, alia longè sententia est: & ultra esse, si non continentem, insulas, Sertorius apud Plutarchum ostendit. Columbus avo materno Caroli V. Imp. orbem novum aperuit. Carolus plura detexit, atque occupavit. Vnde Symbolum, ex Pindaro sumptum: Plus ultra, utriusque Hieroglypti idem. Nam & in Hieroglyptis hoc tantùm discriminis est: quod uno utitur, ut Rex: altero, ut Imperator.

XIIX. Hierographia gemina.

1. Zodiacus est, & in Circulo suo Sol, sed nondum in auge: sic enim Alfonsus Apogæum vocat, Græcè tamen: fulgorem quippe significat usu populari: in arte verò maximum recessum Solis à terra, qui est circa quartum ferè gradum Cancri. Quid vult Imperator tàm erudito Symbolo & Hieroglypto? Plura sperare, ex quo nondum omnia detexerat: & magna licet, animi sui magnitudine duceret inferiora.

2. Spes prisci honoris, & restituendi Imperii suscitata est, ex capta Urbe, quam Tyberis secat. Hic enim ille est, qui inter populeas frondes, tàm largo utre, rivum profundit, oblata fortassis ab aliquo assentatorum majori animo contempsit Imperium urbis: quàm sui urbem ceperunt.

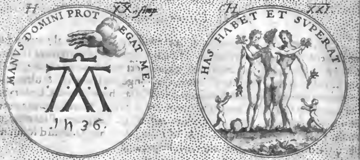
Roma-

20 *Romanorum Imperatores* 20

Carolus V. Rom: Imp: ac Rex Germaniæ Hispaniæ et Indiarum, etc.

Carolus V. Rom: Imp: Rex Ger: Hispa: Indiae etc. *Isabella Emanuelis Regis Portuga: filia Caroli V. Imp: uxor*

Ferdinandus Rom: Imp. Rex Germaniæ Hung Bohem. Dalmat: Crouat: Sclauo: Infans Hisp:

XIX. Hierographia gemina.

PRimò Carolinorum dixi, non Caroli Numiſma prius. Et hoc ærariorum 20 Bruxellenſium eſt, ut ex inſcriptione conſtat. Calculus ex Pixide ratiocinatiorum. Eſt autem in hac facie, aquila, pede altero Baſiliſcum calcans: altero anguem tenens. Aquila Imperatorem ſignat: Baſiliſcus & anguis, Imperatoris hoſtes, bello jam ſubactos: ut quos in manu, in poteſtate habeat.

2. Laurea cum ipſis baccis corona, victoriæ utilis index eſt: vincta perpetuitatem & pacem ſecutam indicat. Pacato igitur hoſtico, jure oblata eſt Carolo.

XX. *Hierographia ſimplex.*

Imperator Carolus, elocans filiam Mariam, Maximiliano Imperatori, locavit ſub manu Dei. Hinc ille manus: & duo MM (initiales litteræ Sponſi & Sponſæ) fidi amoris ergò, inter ſe conjunctæ.

XXI. Hierographia ſimplex.

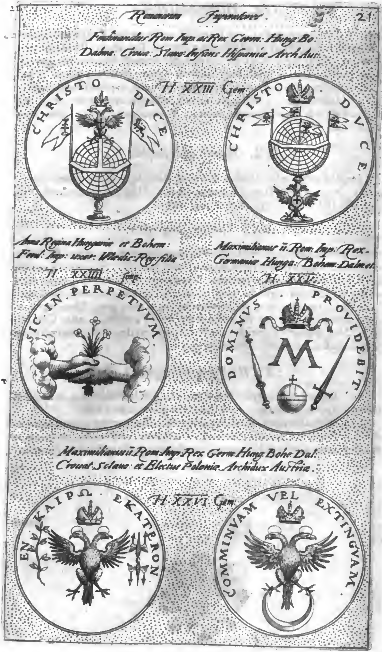
Charites ſunt, quarum averſa roſas utraque manu tenet, pro flore ætatis: dextra Myrtum propter venuſtatem: læva glandem, fœcunditatis ergò, aut moderationis in tanta fortuna. Vrna perpetuò fluens, ſtirpem generis promittit: Corona regnum. Genii ſociare ſe Deabus geſtiunt, quod auguſtiora ſunt, quam humana, quæ Principibus bona obtingunt. Quod non tantum amore, ſed judicio, in ſua conjuge Imperator amplexus, ante Charites ponit. Nec divinatio ſagaciſſimum Principem refellit. Nepos enim rerum potitur: & filius hæreditariò matris regno crevit.

XXII. Hierographia gemina.

1. Biceps Aquila imaginem Crucifixi geſtans Ferdinandum Imperatorem proponit, omnia ſua cum Imperio, committentem Deo.

2. Danubius ex Germania per mediam Hungariam means, variis oſtiis ſe in Pontum Euxinum exonerat. Eo ſignatus eſt Numus, quo tempore res Imperatoris erant in Hungaria ſecundæ, recepta ex pacto Tranſylvania.

Roma-

Romanorum Imperatores. 21
Ferdinandus Rom Imp. ac Rex Germ: Hung: Bo:
Dalma: Croua: Slauo: Infans Hispaniæ Arch Aus:
H XXIII Gem:
CHRISTO DVCE
CHRISTO DVCE
Anna Regina Hungariæ et Bohem:
Ferd: Imp: uxor: Vladis: Reg: filia
H XXIIII Simp:
SIC IN PERPETVVM.
Maximilianus ii. Rom: Imp: Rex.
Germaniæ Hunga: Bohem: Dalmat.
H XXV.
DOMINVS PROVIDEBIT.
Maximilianus ii Rom: Imp: Rex Germ: Hung: Bohe: Dal:
Crouat: Sclauo: et Electus Poloniæ. Archidux Austriæ.
H XXVI Gem:
ΕΝ ΚΑΙΡΩ ΕΚΑΤΕΡΟΝ
COMMINVAM VEL EXTINGVAM.

XXIII. Hiero-

XXIII. *Hierographia gemina.*

UTraque habet Sphæram, cum insignibus gentiliciis. Prior super positam: at posterior infra Aquilam, ut hic sit basis, istic fastigium. Vtraque ductas à centro lineas ad circumferentiam. Aut me omnia fallunt: aut bonus Imperator undique spirat Deum: & sperat cœlum. Atque ei hoc fuisse propositum, Symbolum clamat: Christo duce.

XXIV. *Hierographia simplex.*

Connexæ dexteræ, altera est Imperatoris Ferdinandi: altera Annæ Reginæ Hungariæ, Filiæ Vladislai. Omen connubii, quod perpetuum, & stabile, expedit Symbolum. Rosa, cum venustate, suavitatem prætendit.

XXV. *Hierographia simplex.*

M. cum Cæsareo diademate, est Imperator Maximilianus II. mundus verò, quidquid in mundo est. Sceptrum autē jus: Ensis arma, quibus jus vindicandum est. Quod quia difficile, Domino orbis, rem permittit.

XXVI. *Hierographia gemina.*

1. Prioris Symbolum est Græcum: In tempore utrumque, id est, nunc placabilitate, nunc severitate opus est, ad retinendam Imperii Majestatem, quemadmodum Aquila biceps, si loqui posset, simul loqueretur. Sed vocalis est palma, Præmii simulacrum: & fulmen, irati Iovis argumentum.

2. Posterioris Latinum, comminuam, vel extinguam, puta templenam Turcarum Lunulam. Hoc enim Aquila, id est, Imperator à Christo optat, cujus Cruce insignivit fastigium Coronæ.

E Roma-

Romanorū Imperatores
2.2
Maximilianus II. Rom: Imp: Rex Germ: Hug: Bohem: Dal:
Crouatiæ Sclauoniç, electus Poloniæ etc.
H. XXVII. Gen.
SIC ALIENA.
A DOMINO REGNVM VENIT IMPERIIQVE POTESTAS
M
Maximilianus II. Rom: Imp: Rex Germ: Hung: Bohem:
Dalm: Crou: Sclau: electus Poloniæ.
H. XXVIII. G.
DOMINVS PROVIDEBIT
DOMINVS PROVIDEBIT
Maximilianus II. Rom: Imp: Rex Germ: Hung: Boh:
Dalm: Crou: Sclau: electus Polon:
H. XXIX. G.
AVGVSTI OPTIMI PRINCIPI.
A NI MÆ Æ TERN Æ
NIHIL HVMANA MOROR DVM SVPER ASTRA FEROR.

XXVII. *Hierographia duplex.*

PRimò. Si aliena, qui invadit, quod huic, sub Equite, strato eveniat. Non 22 vana imprecatio Imperatoris Maximiliani Regis Poloniæ designati. Nam Stephanus non fuit longævus, & agnati, suos quisque patitur Manes.

2. Victrix corona per Mundum per Diadema transiens Domino & Architecto Mundi, Regnum & Imperium refert acceptum: aut verò dignus ea corona Maximilianus, cujus Littera capitalis, medium obtinet. Nam ex Mundo, imperii insigni, arcus exit: cujus cornua ad peripheriam Numismatis, quæ hîc extima cœli superficies est, tendunt: quod non alius sit potestatis regiæ tutor: quàm dator, Deus.

XXIIX. *Hierographia duplex.*

1. Simplex utriusque & idem Symbolum, necnon pium. Nam de sua diffidit prudentia: & providentiæ fidit divinæ. Igitur Aquila, nunc insidens Mundo cancellato, (quod judicium est difficultatis regnandi) mordicus Anguem tenens, nihil aliud vult, quàm Imperatorem, omnia & præterita, & præsentia & futura, Deo permittere. Hæc scilicet anguis licet hîc non in spiram actus, notat.

2. Aquila insidens globo terrestri, ætate, ut apparet, gravis, exhibet Imperatorem, mole rerum gravem, nec levem ætate, in Deo, conditore hujus Machinæ, totum acquiescere. Tenia autem circumfusa sine notis, notat Imperatoris, & non cuivis nota consilia.

XXIX. *Hierographia gemina.*

1. Cœnotaphium est hæc Pyramis: nihil enim simile est Pragæ in monumento. Ad imitationem veterum Ægypti Regum: quos etiam æmulata est Roma, in tumulando Cæsare. Luna in fastigio deficiens, mortem designat, id est, animæ migrationem è corpore. Nam in scapo, Æternitas animæ impressa, dicam, an expressa est, piè à Christianis. Et Cyrus hanc viam ingressurus graviter apud Xenophontem, de immortalitate animæ disserit.

2. Romani Principes suos referebant in numerum Deorum. Pyra cremabatur corpus, in culmine Aquila erat retinaculis dextrè vincta. His adustis Aquila, altum cita tenebat, ut pluribus Herodianus. Et hæc credebatur, animam Principis, in cœlum vehere. Explosa superstitio est. Hîc tamen Aquila, pro Imperatore, verba facit, ut quivis ex Symbolo intelligit. Nam insignia Imperii, & signa belli, humi posita, apertè clamant, depositam esse rerum humanarum curam, quæ nihil ad divinas.

23.

Romanorum Imperatores.
23
H XXX G
AVGVSTI. OPTIMI PRINCIPI
A NIMAE AE TERNÆ
MEMORIÆ FVNEBRIS PRAGÆ BOHEMIAE
ANNO M. D. LXXVII
Maria Caroli v. Imp: filia Maximiliani
Imperatoris uxor.
H XXXI. G.
SOLA SPES MEA
SOLA SPES MEA
Rudolphus ii. Roma: Imp: Rex Germ: Hung: Bohem
Dalm: Crou: Sclau: etc Archid: Aus:
H XXXII G
CONSENTIENTIBVS VOTIS
ADIVTORIVM DOMINI SIT INIMICIS TIMOR

XXX. *Hierographia gemina.*

PRimò. Quæ finistra est, ad dexteram converto. Nam M. id est, Mariæ, 23. (quod prima littera nominis sit) sola spes erat M. id est, Maximilianus: in marito enim fida conjunx acquiescit.

2. Posterior ergò re, quæ prior est ordine. Sed nec à proximo Numismate aliena est; vides enim inter frondes, frutes, pyra, id est, Pyramide; abslatò enim in acutum, quo pacto flamma desinunt. Vides, inquam, in corolla, quæ cingit meditationes Imperatricis, & hac notat sobolem felicem: cujus, propter ætatem, tota spes erat, in frondibus, id est, in spe. Interiora sunt angustiora. Tres Coronæ in medio positæ, media Imperatoria: dextera, Castiliæ: læva Arragoniæ designant abjectum omnem fastum. Subjecta corona spinea, quam quinque vulnerum Christi capitalium stigmata distingunt, reliquam vitam in ærumnis, quæ tamen ad melioris vitæ spem erigunt, positam indicant. Atque illa supernè fulgens spes ex Iride emicat. Corona clarum bravium, & certaminis præmium est. Quod etiam Poetæ voluerunt Hesiodus & Horatius. Ariadnæ Bacchus dedit: & ea mortua, ut virtutis memoria non moritur, retulit in cœlum. Sydus est, supra humerum Arctophylacis. Oritur cum Scorpione, Nonis Octobr. occidit, exoriente Cancro & Luna. Habet stellas novem ordine, & in orbe. Si pictor subtraxit, ignoscendum est: si Mysta, cognoscendum est, octo species beatitatis designari. Sed & sunt, qui octo tantùm stellas numerent.

XXXI. *Ad superius Numisma te mecum converte, duplex est.*

Semper secutus sum ordinem. Hic non excedo, sed in ordinem cedo; finem vitæ, & infinitam vitam Imperatoris Maximiliani II. Cæsaris.

1. Duo Hirci nitentes in contraria significant, ille immortalitatem animæ: hic mortalitatem corporis: Mystica interpretatione recepta antè.

2. Symbolum prius non exposui: positum enim est in luce. In hoc nihil obscuri. Et si quid esset obscurum; id manifestum fit, ex Anno & Consule, id est, inscriptione interioris circuli: scribitur enim, quo anno ex hac misera & momentanea, in illam felicem beatamque migrarit Imperator. Cæterum laurus cum baccis, immortalitatem patri, & immortalem gloriam liberis in hac etiam vita promittit. Certè & fascia, qua devincitur, regiam, si non potestatem singulis: dignitatem omnibus.

XXXII. *Hierographia duplex.*

1. Calculi in abaco sex (septimus enim patri divinitùs obtigerat, ne miremur subsultare) concordiam suffragiorum exprimunt: tot enim reliqui sunt, secundum Regem Bohemiæ, Principes in Imperio viri.

2. Semper parco labori meo, & tuo lectori, scilicet, Hoc est, quod Symbolum priùs, præterii silentio. Et hoc quid habet difficultatis: Aquila jam tùm meditabatur bellum in Turcas. Hinc illud telum, quod unguibus librat.

24
Romanorum Imperatores
Rudolphus ii Imp: Rex Germ: Hung Bohe: Dal:
Crou: Sla: etc Archidux Austriæ.
H XXXIII Gem
ADSIT
DISSIPAT AC TENDIT
Rudolphus ii Rom: Imp: Rex Germ: Hung:
Boh: Dal: Cro: Scla: etc Arch: Austriæ.
H XXXIV G
A DOMINO REGNVM VENIT IMPERIVQVE POTESTAS
R
SALVTI PVBLICÆ
Rudolphus ii Rom: Imp: Rex Germ: Hung:
Boh: Dalm: Crou: Sclu: etc Arch: Aus.
H XXXV G.
R II
CAES·AVG
SIC AD ASTRA

XXXIII. Hierographia gemina.

PRimò Rursus Aquila volatile telum tenet, vibranti similis, sedens in fascia, cujus Symbolum est: Adsit. Supple, inquit, de Schola aliquis: Dominus, Mysta singulas etiam litteras ponderat, ut in nomine Adam Peda secutus Græcos. A. Adjuvante. D. Domino. S. Superabo. I. Imperatorem. T. Turcarum. Ego piis votis applaudam: Quod faxit Deus præpotens, & immortalis. Versibus id variis expositum Seco Bervitio jam Pelsenæ imposui, ad Sac. Cæs. Majestatis. Hoc sum brevior.

2. Aquila hic medium cœli tenet: quia dissipat Barbaros: ac tendit ad majora, quod cæsis fugatisque hostibus spectet diadema illud ἀφθάρτων repositum in cœlo.

XXXIV. Hierographia gemina.

1. Mundus, Imperii orbis terrarum insigne est: sceptrum tuendi: ensis defendendi: utrinque laurus, gloriæ paris bello & pace, inter mundum & coronam R. Rudolphi Princeps littera. Hæc poterant esse occulta. Quid apertius pia sententia? A Domino pendere Regna & Imperia.

2. Aquila tota in Deum versa, quem hic Sol ostendit, significat Imperatorem, pro salute publica, Deo vota nuncupare.

XXXV. Hierographia duplex.

1. Duæ Coronæ, hæc major, & quæ minorem cum nomine Rodolphi I. Cæsaris Augusti ambit: illa minor, diversæ sunt. Laurea quippe interior: palma exterior. Hæc major, quod multitudinis, optantis pacem: illa minor, quod Cæsaris cum sagacioribus, qui semper numero pauci sunt, sperantis victoriam.

2. Sic itur ad astra. Qua, quæris, via? Virtute & constantia, Deique inprimis, ne tollamur inani virium aut rerum fiducia, incomparabili auxilio.

E 4 Roma-

25.

Romanorum Imperatores
25
Rudolphus ii Rom: Imp: Germ: Hung: Bohemię Dalmatię
Crouatię Sclauonię etc. Rex. Archidux Austriæ.
H. XXXVI. G.
GOTH WIL WIE
TV. NE. CEDE MALIS
Rudolphus ii. Rom: Imp: Germ: Hung: Bohem: Dal:
Crou: Sclau: etc: Rex Arch: Aust:
H. XXXVII. G.
VTRVN QVE
D. O. M.
RVD. II CAES. AVG
ET EXERCITIBVS
IN TVRCAM MILITAN
TIBVS HOC ANIMI ET
VIRTVTIS MONV
MENTVM FIERI F
15 · 96.
Rudolphus ii. Rom: Imp: Germ: Hung: Bohem:
Dal: Cro: Scla: etc: Rex. Arch: Aus:
H. XXXVIII. G.
VADVNT. SOLIDA. VI
FVLGET. CAESARIS. ASTRVM

XXXVI. *Hierographia gemina.*

PRimò. En Cæſaris ſydus oppoſitum, ſemilunæ Turcarum. Ita Deo placuit, horum immanitatem, illius humanitati opponere. 25.

2. En contra monſtrum, Parma conſtantiæ, & gladius vindictæ, Monſtrum Chimæra eſt, quam Bellerophon bello vicit, tricorpor, ut Homerus deſcribit. Chariſtius interpretatur tres unius virtute populos ſuperatos eſſe. Et Cæſarem divinitùs concitari, adverſus Turcam monſtroſum hoſtem: quod enim hoc Imperii genus? à parricidio auſpicari? nullis terminare legibus? ſolâ niti libidine? indicat Symbolum, ex Poeta ſumptum: Tune cede malis, ſed contrà audentior ito. Iam triceps eſt, quod in Europa, Aſia & Africa tyrannidem extendat.

XXXVII. *Hierographia gemina.*

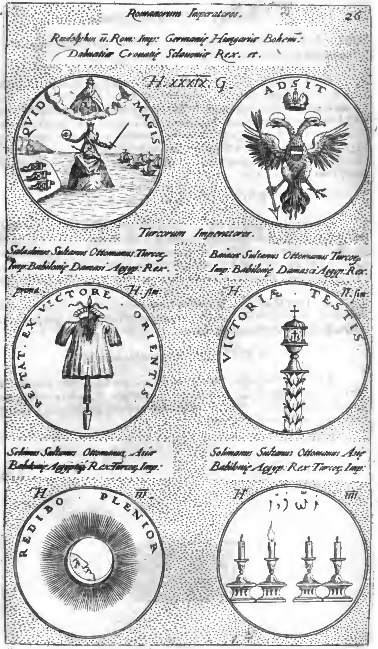
1. Aquila biceps, in rupe ſedens, Imperatorem in faſtigio exhibet; & dùm altero capite Solem ſuſpicit, altero ſerpentes circa rupem reptantes deſpicit; bona ſpe implet, divini auxilii, contra humanam cùm vim, tùm dolum. Atque hæc duo ſunt, quæ contra duo capita erigat Imperator, neceſſe eſt. Quæ illa capita? Potentia & Prudentia, mente in Deo non Sole, at Solo fixa.

2. Deo Opt. Max. Imperator proteja, piè defert. Deuretia copiis, modeſtè. Nihil enim ſibi ſervat: cui ſecundùm Deum laurus, quæ peripheria hujus Numiſmatis eſt, meritò debetur.

XXXIIX. *Hierographia gemina.*

Thema ſuum Cæſar Rodolphus utraque facie exprimit, cum diverſis, ſed notis Symbolis. Et antè, ut apud Tranquillum eſt, eodem ſigno ſignavit nummum Auguſtus Cæſar. Felix huic fulſit: illi felicius fulgeat, Deum, qui aſtra, ut condit, moderatur, rogo.

Roma-

26.
Romanorum Imperatores.
26
Rudolphus ii. Rom: Imp: Germaniæ Hungariæ Bohem:
Dalmatiæ Croatiæ Sclauoniæ Rex. et.
H. XXXIX. G.
QVID MAGIS
ADSIT
Turcorum Imperatores.
Saladinus Sultanus Ottomanus Turcor.
Imp: Babiloniæ Damasci Aegyp: Rex.
Baiaret Sultanus Ottomanus Turcor.
Imp: Babiloniæ Damasci Aegyp: Rex.
H. I.
RESTAT. EX. VICTORE ORIENTIS
H.
II.
VICTORIÆ TESTIS
Selimus Sultanus Ottomanus Asiæ
Babiloniæ Aegyptiq. Rex Turcor. Imp:
Solimanus Sultanus Ottomanus Asiæ
Babiloniæ Aegyp: Rex Turcor. Imp:
H.
III.
REDIBO PLENIOR
H.
IIII.

XXXIX. Hiero-

XXXIX. *Hierographia duplex.*

PRimò. Quid magis, inquit Iustitia, ad Deum provocans, aut diutiùs præstolaris? nec subvenis mihi, cui tamen Imperium rerum humanarum tradidisti? cum terra & mari oppugnet? Fuit enim tempus, quo terra marique rem gereret Turca, hoc etiam bello.

I. HIEROGRAPHIA MAHOMETANORUM SIMPLEX.

SAladini, qui regnum nostrum Hierosolymis delevit, exuvias, vel supparum, vel sagulum vides. Moriens enim circumferri jussit, ne quis rerum successu insolesceret, dignus qui pro nobis staret: aut qui in Republica nostra renasceretur. 26

II. Hierographia simplex.

Hoc teste victoriæ Barbarus, perfidiæ nos arguit. Erant enim ea tempestate, qui fidem Barbaris datam violari posse, malitiosa juris interpretatione, censerent.

III. Hierographia simplex.

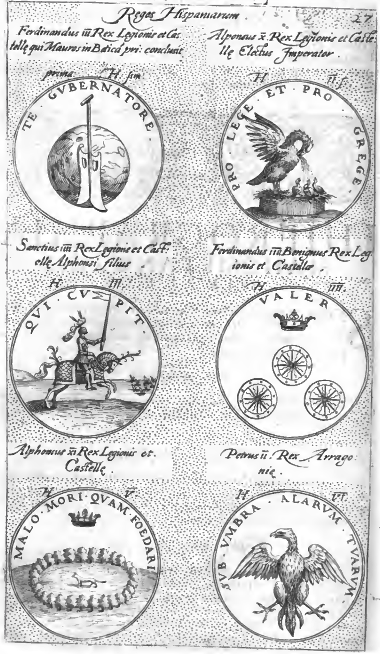
In cremento Lunæ, incrementum Imperii signat. Sed & decrescit Luna; deleaturque tyrannis illa opto. Suppliciis muliebribus non debellatur bellum. Quid igitur Cæsari opem non fertis, ô viri? ô Christiani? Sed & Deus in vota vocandus est: sine cujus ope, nostra habent arma.

IV. Hierographia simplex.

Quatuor candelabra, jam ante me interpretantur alii, totidem orbis plagas: & inscribunt Turcica lingua, Alla vere, id est, Deus dabit ut religio Mahometana, reliquas orbis partes comprehendat. Quod non sinat Christus lux mundi. Certè æstuabat tum temporis, ut hic lucerna una; Nunc incendium, proh dolor! latius serpit. Nulla virtute Barbarorum, sed nostra partim ignavia, partim discordia, proh nefas! ô Christiani! vos appello. Et quod cæterorum opem nequidquam plorem, vestram imploro Germani.

Reges

27.

Reges Hispaniarum.
27
Ferdinandus iii Rex Legionis et Castelle qui Mauros in Baticá pri: conclusit
prima H. sim
TE · GVBERNATORE ·
Alponsus x. Rex Legionis et Castelle Electus Imperator.
H II. s
PRO · LEGE · ET · PRO · GREGE ·
Sanctius iiii Rex Legionis et Castelle Alphonsi filius.
H. III.
QVI · CVPIT ·
Ferdinandus iiii Benignus Rex Legionis et Castello.
H IIII.
VALER
Alphonsus xi Rex Legionis et Castelle.
H V.
MALO · MORI · QVAM · FOEDARI
Petrus ii. Rex Arragoniæ.
H VI.
SVB · VMBRA · ALARVM · TVARVM ·

HIERO-

HIEROGRAPHIA
REGUM CHRISTIA-NORUM.

Primum Hispaniæ simplex.

PRima est Ferdinandi III. Regis, ut vides, qui Mauris in Bœtica conclusis, visus est sibi, non in Hispania tantùm, polliceri Imperium; sed Gubernatore Deo, clavum orbis terrarum. 27

II. *Hierographia simplex.*

Alfonsi hæc est litterati Regis. Pelicani meminit Ælianus. Storges nos antea. Celebris aliàs vulgò est. Vult intelligi, se devovisse vitam suam Religioni & Reipublicæ.

III. *Hierographia simplex.*

Lacessentis & ad duellum provocantis imago & sententia est. Ferocis sit in acie militis. Regis non est momento temporis, de summa rerum periclitari.

IV. *Hierographia simplex.*

Tres volutæ sunt, sive, coronæ statuarum: ars enim imitatur naturam. Artem docet Vitruvius. Supra has Diadema Regium. Quæri vult Rex rebus bene gestis honores cùm humanos, tùm divinos, id est, immortales. Nam quod in lemnisco circum lamberet per litteras divisum; id Ferdinandus quodam die, in aciem educens militem, fusius expressit: Dia de mas valer. Dies, quo vitus magis est illustranda.

V. *Hierographia simplex,*

Mustela fumo circumfusa, mori malle dicitur, quàm transilire, ne pellem inquinet, & eredit Iovius. Gesnerus tamen etiam flumina transilire continuatis saltibus, observatum scribit: nec metuere, ne tingatur. Cæterum Alfonsus Rex, eò spectavit. Nam admonitus, ut in conjuratos animadverteret, quorum Princeps erat unus ex agnatis, regiè respondit, malle se mortem oppetere, quàm gentilium sanguine, manus inficere.

VI. *Hierographia simplex.*

Hic magni fecit Imperium: aut veriùs imperantem omnibus Deum. Nam & Iovis hæc ales est: & Imperii Romani insigne, ut antè dictum. Verba nemo non intelligit. Sub umbra alarum tuarum Christe, quas pro nobis in Cruce extendisti.

38. 28

Reges Hispaniarum

Jacobus I. Rex Arragoniæ qui Valentiæ et insulas Baleares occupavit.

Petrus III. Rex Arragoniæ Primus Rex Siciliæ eiectis Gallis et Insulas Balleæ.

Jacobus II. Rex Arragoniæ Valentiæ et Insularum Balearium.

Alphonsus III. Rex Arragoniæ Valentiæ et Insularum Balearium.

Petrus IIII. Rex Arragoniæ Valentiæ et Insularum Balearium.

Martinus postumus Rex Arragoniæ et Siciliæ qui regna Ferdinando reliquit.

VII. Hierographia simplex.

FOrtuna dubia & ancipiti, animo & virtute opus. Sic scilicet eques equi- 28. tem sternit.

VIII. Hierographia simplex.

Murex tetragona forma à Vegetio describitur, in quamcunque partem incubuerit, gravis existit. Hîc coronatur. Nam Regis Arragoniæ Petri est: qui Gallos è Sicilia ejecit. Magna de sese opinio.

IX. Hierographia simplex.

Nota est fabula de cerva æripede, & cornubus aureis, quam Hercules fatigavit & comprehendit. Hîc adjecit alas, & fabulantem facit, Conestas, id est, cum istis auro & celeritate, ad cœlum enitar, si tu Deus faveris, calcatis & superaris, potentiæ æmulis. Certè ubi opus est facto, nequidquam consultamus: & auro omnia, hoc anno expugnari audimus, quod, ut luctuosum victo, ita nec pulchrum victori. Diffidit enim ferro, qui aurum fundit. Profertur oraculum Apollinis, quis Apollo? Factum Alexandri. Sed quod respuit Romana virtus.

X. Hierographia simplex.

Symbolum luce clariùs est: & quid obscuri insero, ad firmitatem revincto? cujus in apice annulus est, veluti arrabo constantis fortunæ.

XI. Hierographia simplex.

Deo sceptrum submittit Rex, ut par est, Regi Regum. Coronæ suæ orbem terrarum nihil modici promittens sibi, Gubernatore & Adjutore Deo.

XII. Hierographia simplex.

Hîc jam ipse gubernaculum orbis terræ corripuit: & supra orbem in luce, non in tenebris sedet: manu aut victoriæ aut pacis ramum prætendens.

29

Reges Hispaniarum.
29.
Petrus Rex Legionis et Castellæ
H. XIII. simp
HOC OPVS EST.
Henricus ii Rex Legionis et Cast.
H. XIIII.
BVENA GVIA
Joannes i Rex, Castellæ et Insulay Ballearium.
Hier. XV.
MAIORA CEDVNT
Henricus iii primogenitus Castellæ Rex.
H. VI.
SEMPER EADEM
Henricus iiii Rex Castellæ et Insula Ballearium.
H. XVII.
NISI DOMINVS F RVSTRA
Ferdinandus Justus Rex Aragoniæ Neapoli et Insularum Ballearium.
H. X VIII.
NATVRÆ NON ARTIS OPVS

XIII. *Hierographia simplex.*

MAnus armata lanceam tenet. Et quasi nullum aliud Regis esset officium; hoc opus est: inquit Rex Petrus, & opus quidem est, ut Rex regnum defendat armis, sed multò magis legibus, quibus gubernet: & propulset arma: multò magis consilio, quo leges & arma gubernantur: maximè justitia, & hac animi affectione: Ne quem violem. Nam justum Magistratum Deus justus tuetur, defendit ac gubernat. Cæterum lancia, unde lanciarii apud Tacitum vocabulum Hispanicum Festo est. Et hoc telo nostri Proceres sæviùs in se, ad voluptatem, quàm ad necessitatem olim gladiatores concurrunt. 29.

XIV. *Hierographia simplex.*

Duæ anchoræ vel propter se, vel propter formam decussam firmæ sunt. Hic Rex duorum regnorum opes congerit, & egerit; diademate enim cingit, non malè, quod ducem bonum (hoc enim duæ voces Hispanicæ sonant) optat, non impiè, magis piè, si non ducem itineris, sed in omni actione ante signanum Deum optaret. Impiè, quod cynosuram intrà & non suprà collocat.

XV. *Hierographia simplex.*

Falconem, quis primus domuerit, non quæro; turpè enim si primus Cæsarum aliquis. Nam aliæ sunt artes Imperatoriæ. Aucupio nimis esse deditos, quibus Imperium dedit Deus, argumento est Henricus Imperator cognomento, non abs re Auceps. Majora cedere minori, ut falconi, id est, ingenio vim cedo. Et Principis est ingenium exacuere, non minus, imò magis, quàm exercere vim. Hac enim belluæ nobis præstant: illo nos nobis.

XVI. *Hierographia simplex.*

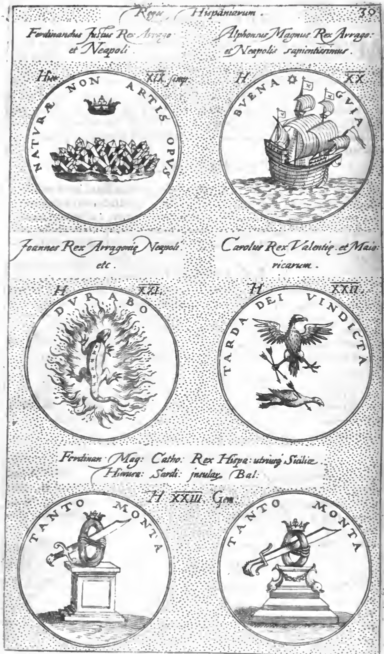
Quercus est, &. ut ait Symbolum, semper eadem, id est, Regem decet, nec adversis succumbere, nec prosperis efferri rebus, quòd constantia maximè hunc deceat, quo Respub. stat & gubernatur.

XVII. *Hierographia simplex.*

Cernis turrim, & quidem figura perfecta, sed infecta est; & frustra laborant, qui custodiunt eam; nisi Dominus dominans custodierit eam. Hoc fertur dixisse Arragonus, regni Neapolitani Rex, quando suorum levitati, & Gallorum furori cessit. Nec falsò. Nam Carolus VIII. qui Gallos rexit & duxit, non toto vertente anno, versis fatis, regnum amisit. Et certè, si absque caussa nihil fit; quid facient secundæ caussæ absque prima & principe?

XVIII. *Hierographia simplex.*

Natura detur, an industria comparetur virtus, quærit alicubi Plato. Et naturam arte erudiri, ac corrigi, usu comprobatum est. Ferdinandus voluit videri justus natura, non arte, non cultu, non educatione. Fuerit talis beneficio Dei, qualis fuit, major est laus, ab his, quæ acquisivimus, quàm quæ accepimus. Aliter Regi visum est. Hinc Adamas passim ex rupe lucens, naturæ opera, non artificis.

Reges Hispaniarum.
39
Ferdinandus Justus Rex Arrago: et Neapoli.
Alphonsus Magnus Rex Arrago: et Neapolis sapientissimus.
XIX.
NATVRÆ NON ARTIS OPVS
H. XX.
BVENA GVIA
Joannes Rex Arragoniæ Neapoli etc.
Carolus Rex Valentiæ et Maioricarum.
H. XXI.
DVRABO
H. XXII.
TARDA DEI VINDICTA
Ferdinan: Mag: Catho: Rex Hispa: utriusq Siciliæ Hierusa: Sardi: insular. Bal:
H. XXIII.
TANTO MONTA
TANTO MONTA

XIX. *Hierographia ſimplex.*

CRyſtallum Plinius nihil aliud vult eſſe, quàm glaciem, quod locis gelidis 30. naſcatur, imò Græcis glacies dicirur τὸ διὰ τῦ κρύους συσταλλόμενον. Quidquid eſt, genuinum hîc Rex non factitium de rupe oſtentat, eadem, qua prius, ſententia, de Adamante, ut iiſdem verbis ſententiam explanat. Mutandæ autem imaginis cauſſa, idem ſentienti fuit: quod non modò in re gravi, quam refert Adamas; ſed & in re fragili, id eſt, vitrea, ſemper ſibi conſtet, & quidem indole, non ſimulatione virtutis.

XX. *Hierographia ſimplex.*

Sydus fauſtum, Hiſpanicè, fauſtum ducem appellat. Et hoc eſt, quod navim ex tempeſtate in portum revehat. Deus, inquam, eſt, qui Principes variis fortunæ jactatos procellis explicet, & reſtituat in integrum.

XXI. *Hierographia ſimplex.*

Salamandra ſive alitur igne, ſive extinguit ignem, ut Plinius tradit, conſtantiæ indicium eſt Pierio. Et huic ſuprà, ſi non ſubſcribit Rex Arragoniæ Iohannes, ut legis.

XXII. *Hierographia ſimplex.*

Aves natura armavit. Nos in mutuam perniciem arma cudimus. Non eſt igitur Aquila, quæ ſagittis confodit accipitrem; ſed Rex legitimus, cui, ut Aquilæ in aves, in populum imperium obtigit: qui Regulum aliquem, nequidquam rebellantem, vincit tandem, & caſtigat.

XXIII. *Hierographia ſimplex, licet duplex.*

Eſt enim eadem & ſcriptura & pictura ferè, præter baſim. Atque ut rem paucis perſtringam. Gordianus nodus eſt, quem Alexander Magnus diſcidit, non diſtrinxit, ut apud Q. Curtium eſt. Fama erat, rerum in Aſia potiturum, qui hunc nodum ſolviſſet. Vbi juvenis ille nihil ingenio profeciſſet, acinacem expedivit, id eſt, ad vim confugit. Iuvenem Regem, Principes juvenes & ſenes æmulantur. Tantùm enim quiſque tenet, quantum manu tenere & vi poteſt defendere. Quod, quia majori opera, nec eadem ſemper fit; baſis alia atque alia: diverſas difficultates recludit. Rex Alfonſus profectò motam de regno Caſtiliæ controverſiam, armis diſſolvit, increpans æmulum: aſcende ſolum, ſi pluribus lubet experiri.

31.

XXIV. Hiero-

XXIV. Hierographia ſimplex.

BVrgundiæ Principem vides, & inſignia Burgundiæ. Campum etiam,ut3r. ſit,interſtitio diremptum: ut equitum ſit,non equorum certamen. Provocat ad pugnam quemvis, more & audacia Majorum, nec ad duellum, ſed bellum magis. Laudat enim hunc ipſum Philippum Eraſmus, nec injuria laudat, ſed in juventa, ut præcoces fruges rarò ad maturitatem perveniunt, extinctus eſt.

XXV. Hierographia ſimplex.

Hujus uxor ſub imagine Pavonis omnia vana cenſet, etiamſi orbi univerſo imperaret, tanto Principe viduata.

XXVI. Hierographia ſimplex.

Belgæ Philippo II. Regi Catholico in auguratione non tantùm humanos, verùm etiam auguſtiores tribuerunt honores. Tanti fecere unicum filium Caroli. Inter hos, illud eſt, quod Philippo cum Iove imperium dividunt, Pagana aſſentatione.

XXVII. *Hierographia ſimplex.*

Huic conformis eſt Phœbus, imò Philippus, quem in quadriga Solis, ut plebs in omnibus immodica eſt, collocant: & pòſt exterminare voluerunt.

XXVIII. Hierographia duplex.

1. Quernea corona donabatur, qui civem Romanum ſervaſſet. Donatus eſt Philippus, ſuſcepta tutela fidei, qua ſtat civitas Romana. Inſertæ Roſæ olent pietatem, quæ, quod inter ſpinas pullulent, & pediculo ſint ſpinoſo, oſtendunt difficultatem patrocinii.

2. Reliquum orbis & delineatur & promittitur: ſed Dei ſolius eſt dare, ne miremur Regem cecidiſſe ſpe: aut aſſentatores Regis, opinione.

Reges

32.

Reges Hispaniarũ.
32
Philippus ii. Catholicus Rex Hispaniarum et Vtriusq Indiæ Siciliæ
XXIX
XXX
IVSQVES A PORTER LA BESACE
TOT ZOPIRO
Philippus ii. Catholicus Rex Hispaniarum et Vtriusq Indiæ Siciliæ.
H XXXI Gem
PACE MARE TERRAQVE COMPOSITA
NON SVFFICIT ORBIS
Philippus ii. Catholicus Rex Hispaniarum et Vtriusq Indiæ Siciliæ.
H XXXII G
FELICITAS TEMPORVM
REGVM CONCORDIA
DOMINVS MIHI ADIVTOR

XXIX. *Hierographia simplex.*

HÆc non est Regis Philippi, sed Belgarum quorundam, qui rebus novis 32. studebant. Gueseos appellant, id est, mendicos, à Gothis nomen derivatum Nonnius putat. Fidem Regi tamen se servaturos ad incitas usque præ se ferebant. Hinc est illa mantica: & circum Gallicè scriptum, fideles Regi ad manticam, id est, egestatem, & incitas, ut dixi. Dexteræ junctæ societatem denotant. Ex hac societate natum est sociale bellum, inter Belgas & Hispanos, quò etiamnum flagrat Gallia Belgica, nec intacta est Hispania.

XXX. *Hierographia simplex.*

Hæc Regis Philippi II. est, ut cernis ex diademate & insignibus Burgundiæ. Nam ad hanc pertinet titulus. Et planè opposita proximæ. Requirit enim in Principibus Belgarum, Majorum fidem, planè ut Darius, interrogatus, quid maximè optaret, respondit, (aperiebat tum fortè Punicum malum) tot Zopyrôs, quot acinos recluderet. Zopyrus autem is erat qui Babylonem Regi Dario nequidquam diu obsidenti, ausus in se hostilia, & transfugiens ad Babylonios, subegit, ut Herodotus memoriæ prodidit. Nituntur herclè fide parentium, procerum inprimis, quos duces, ut pastores grex, multitudo sequitur, imperia Principum.

XXXI. *Hierographia gemina.*

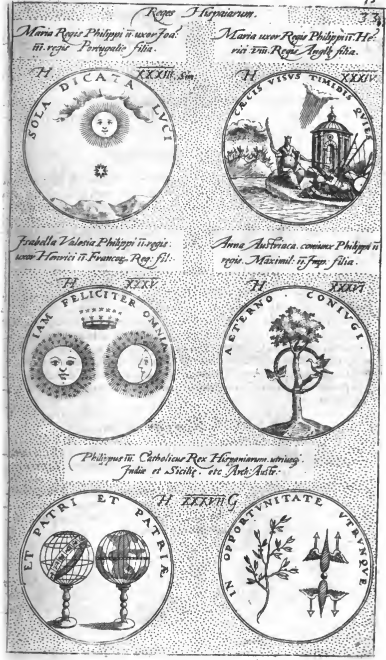
1. Pace Cameraci facta, aut in agro Cameracensi inter Philippum II. Hispaniarum, & Henricum II. Galliarum Reges, hic nummus signatus videtur. Nam ut cum duobus de armento tauris, robore præstantibus, cæteri ferè mussant; ita horum Principum sectam, reliqui Europæ Principes sequebantur. Est autem Pax, quæ valvas Iani gemini clausit, serto cincta ad festivitatem, cornucopiæ, id est, ubertatem quietis, manu ostendens, sed dextera nequidquam faces moliens: arma enim flammam non concipiunt, quod pacis non diuturnæ omen erat. Certè in pace utrobique natum est bellum, primùm in Gallia: deinde in Belgio, & furialibus armis prætendebatur Religio. Stabat tamen inter Reges pax, donec frater Henrici III. Franciscus, tyrannidem in Belgio appetivit; fratris enim copias simul traxit: non clientes modò.

2. Vni Pellæo juveni non sufficit orbis. Pellæus Alexander Magnus est, à Pella, regia Macedoniæ. Hoc, an tortum sit in Philippum Hispanum ab æmulis, quod ad Monarchiam tenderet: aut datum à suis, quod uni orbis terræ Imperium deberi arbitrarentur, in ambiguo relinquam. Equus effrenis & cursu, fusis jubis concitus, nihil Rege dignum hinnit; sed effrenem licentiam, & omnia occupandi libidinem: quæ procul fuerunt à Regis moderatione. Nam Gallis & juvenis & senex omnia reddidit, quæ belli jure occuparat, consilio magis laudabili, quàm utili. De globo terræ nihil dico, est enim in conspectu.

XXXII. *Hierographia gemina.*

1. Regum Christianorum concordia, est temporis, quo servatur, felicitas Concordiam signant dexteræ.

2. Forma decussi Rami duo, truncatis frondibus lauri, Ducum Burgundiæ sunt. Coronantur, quod extincta stirps, renata sit, in familia Austria: quæ jam regio & imperatorio diademate refulget. Cæterum laurus, quod semper viret, victoriæ dicatur. Scintillæ, quas undique sparsas vides, micantem ex hac gente, gloriam sonant. Et est ex igniariis laurus, teste Plinio, quæ mutuo attritu, ignem fundunt. Quod si ad omnem spectamus; felicitatem portendebat, si inter urendum fragraret, ut Tibullus quodam versu indicat, & interpres Homeri Eustathius. Imò & Porphyrius Philosophus. Nugæ: semper enim fragrat.

Reges Hispaiarum.
33
Maria Regis Philippi II. uxor Joa: III. regis Portugalie filia.
Maria uxor Regis Philippi II. Herici VIII. Regis Angli filia.
H XXXIII. Sim.
SOLA DICATA LVCI
H XXXIV
CAECIS VISVS TIMIDIS QVIES
Isabella Valesia Philippi II. regis uxor Henrici II. Francor. Reg. fil.
Anna Austriaca. coniunx Philippi II regis. Maximil: II. Imp. filia.
H XXXV
IAM FELICITER OMNIA
H XXXVI
AETERNO CONIVGI.
Philippus III. Catholicus Rex Hispaniarum. utriusq. Indiæ et Siciliæ. etc Arch: Austr.
H XXXVII G
ET PATRI ET PATRIÆ
IN OPPORTVNITATE VTRVNQVE

XXXIII. *Hierographia simplex.*

33. LVsitania Heröis, veluti Sydus resplendens, soli Regi Philippo dicata, & desponsa est: qui tùm ætate & potentia, ut illud cœli jubar florebat.

XXXIV. *Hierographia simplex.*

Regina Angliæ Maria, instaurare religionem conata, quo tempore, Philippo nupsit, præmium & pœnam expedivit. Ita cœcis lumen voluit restituere: timidis relinquere quietem.

XXXV. *Hierographia simplex.*

Connubio pace firmata, omnia sibi omnes felicia promittebant, quod Gallia, quæ hactenus lumini Hispaniæ tenebras offuderat, haud secus, quàm Luna caussatur Ecclipsin Solis, jam cum Hispania colluceret. Est autem insigne Galliæ Regum crescens Luna. Cæterum corona tot stellis distincta est, aut debebat esse; quot regna habet Rex Hispaniarum. Stellæ in circulis Lunæ & Solis sparsæ, Principes & Civitates sunt, alteruttius sectam sequentes.

XXXVI. *Hierographia simplex.*

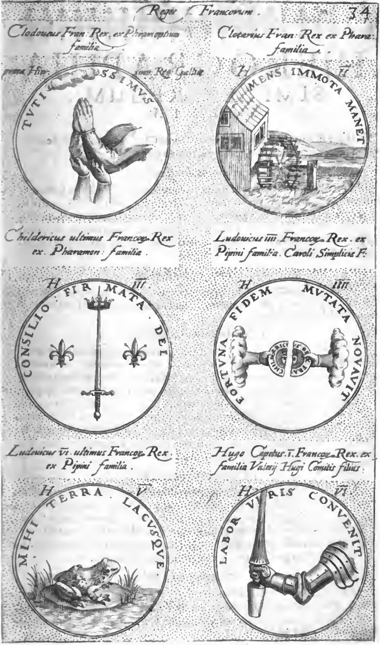
Quercneis suspensus ramis & in orbem se gyrans serpens; mordicus enim caudam apprehendit, & alatus est non ita sub mentem, ut v sum venit. Prudentiæ tamen satis esse constat, hoc ipso quod serpens est: Celeritatis; quod alatus: Diuturnitatis; quod rotundus. Quæ omnia cadebant in Philippum. Erat enim longævus, & vel propter hoc, prudens. Ad agendum suppeditabant vires. Habemus Philippum, ubi conjunx? Num vides columbam in trunco arboris? Hæc Anna Austria est, quæ inorba viduaque domo surculum gentilicium insevit, Philippum, inquam, III. qui nunc rerum in Hispania potitur.

XXXVII. *Hierographia duplex.*

1. Duo sunt globi, alter cœlestis, alter terrestris. Hunc patriæ conatur subdere: illum Deo. Non enim pro focis tantùm, sed & aris pugnavit.

2. Oleæ rami serenitatem: fulmen, severitatem notat, ut & alibi dictum est, & temperare hæc inter sese, boni Principis est. Nam ut pœnam delictis; sic & præmia par est esse virtuti. Cæterùm fulmen Vulcanus alatum Iovi fabricat, ut apud Poetas est, ministerio Cyclopum.

Reges

Reges Francorum. 34
Clodoueus Fran: Rex, ex Phramontum familia
Clotarius Fran: Rex ex Phara: familia.
prima Hier: Reg: Galliæ
TVTI SSIMVS
H MENS IMMOTA MANET II
Childericus ultimus Francoꝝ Rex ex. Pharamon: familia.
Ludouicus iiii. Francoꝝ Rex. ex Pipini famil:a. Caroli Simplicis F:
H CONSILIO FIRMATA DEI III
H FIDEM FORTVNA MVTATA NOVAVIT IIII
Ludouicus vi. ultimus Francoꝝ Rex. ex Pipini familia.
Hugo Capetus. i. Francoꝝ Rex. ex familia Valerij Hugi Comitis filius.
H MIHI TERRA LACVSQVE V
H LABOR VIRIS CONVENIT VI

I. HIEROGRAPHIA SIMPLEX REGUM GALLIÆ.

34 CErtè tutissimus eras, & nunc es beatissimus Clodovæe, & quivis tecum: qui manus in cœlum erigit: & spem in Deo figit.

II. Hierographia simplex.

Mente immota spectare & exspectare rerum vicissitudines, si mortalium quemque Principes maximè decet. Decet enim sibi ipse imperet; qui aliis rectè imperaturus est. Agunt te injuriæ hominum & temporum, machinæ molaris instar. Quid tum? Tu tibi consta. Ac ut aquarum cursus convertunt non evertunt illam; sic tibi exercitio, non exitio, qui, & quæ tibi inprimis adversantur.

III. Hierographia simplex.

Consilio firmatam sibi Galliam, præpotentis Dei & dicit & ostendit Rex. Licet enim de gladio Corona pendeat; nequidquam defenditur Regnum: quod à Deo deseritur.

IV. Hierographia simplex.

Et Paulus Æmilius, & Crantzius Childericum scribunt fortunæ & regno cessisse, amissa, qua regna stant, parentium benevolentia. Restitutum quoq; in regnum fide familiarium Principis, Guimei. Nam mutatis civium animis (successoris insolentia, moverat desiderium exulis) dimidium Symboli (aureum erat) uti convenerat, Guimeus ad Childericum misit, quo agnito ex Thuringia in Galliam postliminio rediens, recepit regnum. Ita mutatio fortunæ Childerici, renovavit canam fidem Guimei. Vt aurum scilicet flamma; ita fortuna fides exploratur. Symbolum ipse divisum potes cernere. Tenent enim duæ dexteræ, suum quæque frustum.

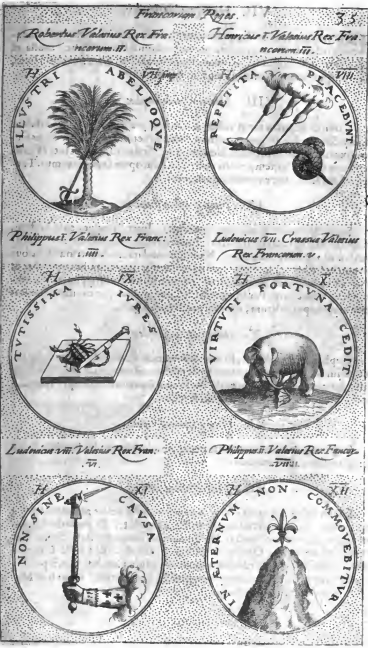
V. Hierographia simplex.

Rana est animal in terra & aqua, in cœno puta victitans ut sibi non injuria vindicet, terram & lacus. Fortasse & hic Rex, impendentem calamitatem familiæ cernens, respectabat, quò se reciperet, aut Insulam aliquam desertam, aut solitudinem. Vsus est Mecœnas antè, ut Plinius scribit, cum terrore Romanorum. Hoc enim signo signabat litteras, quibus absente Octavio Cæsare, imperaret pecuniam: coaxans non sibi, at Principi.

VI. Hierographia simplex.

Deside Domino suo, Hugo arma corripuit: & eo dejecto regnum occupat. Ab hoc originem trahunt, qui hactenus Galliam Imperio regunt. Symbolum, exprobratio ignaviæ Domini est. Sed & injusta usurpatio, Imperii herilis.

Franco-

Francorum Reges.
35
Robertus I. Valesius Rex Francorum. II.
Henricus I. Valesius Rex Francorum. III.
H
VII.
ILLVSTRI ABELLOQVE
VIII.
REPETITA PLACEBVNT.
Philippus I. Valesius Rex Franc:
Ludovicus VII. Crassus Valesius Rex Francorum. V.
H
IX.
TVTISSIMA IVRES
H
X.
VIRTVTI FORTVNA CEDIT
Ludovicus VIII. Valesius Rex Fran: VI.
Philippus II. Valesius Rex Francor.
H
XI.
NON SINE CAVSA
H
XII.
NON COMMOVEBITVR
IN ÆTERNVM

VII. *Hierographia simplex.*

55. Hic non majorem à bello, quàm pace gloriam petit. Præclarè palma pacis: gladius belli insigne, quo nec utitur bonus Rex, nisi pacis caussa, ut quies civium, non hostium spolia concupita videantur. Nam si tantum licet, quantum potes; quod scelus potentiori erit illicitum?

VIII. *Hierographia simplex.*

Cœlitus anguem tangi vides: & tandem præfractas cervices subdere iteratis ictibus. Ita aliquoties admonitum clementer, eum, qui viribus fretum luxuriat, tandem divina justitia perimit. Sed nos admonet tota Hierographia, ut contra hostem generis nostri, divinam opem sæpè poscamus. Tandem enim Dei auxilio ex insidiis eluctamur.

IX. *Hierographia simplex.*

Scorpius hominem vafrum repræsentat. Inter Principes eum hostem, qui aperto Marte non congreditur. In cauda enim vis nocendi inest. Dentem Plinius appellat, imò dentes. Nam quorundam caudam tribus dentibus horrentem scribit. Licet igitur eo ingenio hostis, pacisci nobiscum velit: & paratus sit tactis sacris jurare in fœdus; fidem non faciat, si sapimus: nisi sublata nocendi facultate: Per librum, sacra intelligimus: per caudam, facultatem nocendi: per cultrum, unicam paciscendi legem.

X. *Hierographia simplex.*

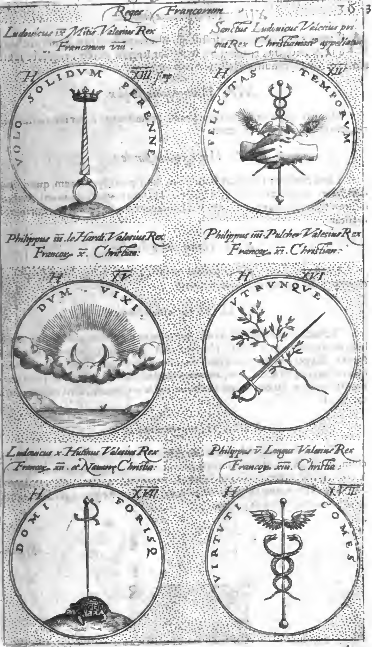
Elephas cassibus sese explicans: & fortunam virtuti cedere, non tàm dicens, quàm declarans, bono animo jubet esse victos Principes & privatos. Nam multis hominum persuasum erat: Fortunam superiorem esse, quæ tamen si contrà nitendo nequit; superari quid ferendo.

XI. *Hierographia simplex.*

Sceptri apicem manus armata occupans, clare sonat obediendum Regi. Non enim sine caussa armatur.

XII. *Hierographia simplex.*

Lilium insigne Regni Galliæ, in rupe concussa, vellet regnum hoc esse perpetuum. Sed & concussum est nostra tempestate. Et periodus regnorum fatalis dicitur circumacta. De quo autem nemo dubitat. Solius Dei Regnum est æternum. Quidquid ortum est, occidit. Et herclè Capetus Dominos suos redegit in ordinem: quemadmodum Carolini suos, Si per Lilium, humanam Christi generationem intelligit; do manus. Nam lilio Mystæ Virginem Matrem assimilant.

Reges Francorum
Ludouicus ix Mitis Valesius Rex Francorum viii.
H XIII
VOLO SOLIDVM PERENNE
Sanctus Ludouicus Valesius primus Rex Christianiss. appellatus
H XIV
FELICITAS TEMPORVM
Philippus iii. le Hardi Valesius Rex Francor. x. Christian.
H XV
DVM VIXI
Philippus iiii. Pulcher Valesius Rex Francor. xi. Christian.
H XVI
VTRVNQVE
Ludouicus x. Hutinus Valesius Rex Francor. xii. et Nauarrę Christia.
H XVII
DOMI FORISQ
Philippus v. Longus Valesius Rex Francor. xiii. Christia.
H XVII
VIRTVTI COMES

XIII. Hierographia simplex.

36. AB annulo, cujus forma perfectissima est, exiens sceptrum, figura obelisci, quæ & perfecta, coronatum significat Regem mitem, cogitate nihil mortale; sed ad regnum cœleste piis votis aspirate.

XIV. Hierographia simplex.

Manus complexæ caduceum, pacem promittunt: & per internatas spicas, rerum copiam & ubertatem.

XV. Hierographia simplex.

Luna crescens significat hominem, dum spirat, sperantem, quod non diffidetur. Rex inter homines, Philippus III. cui magnitudo animi, Audaci nomen fecit: fatetur enim, dum vixit, semper sperasse rerum suarum incrementum.

XVI. Hierographia simplex.

Gladius bellum: palma pacem notavit priùs. Igitur dùm hîc ipse, utrumque, dicit, neutrum ignorari potest.

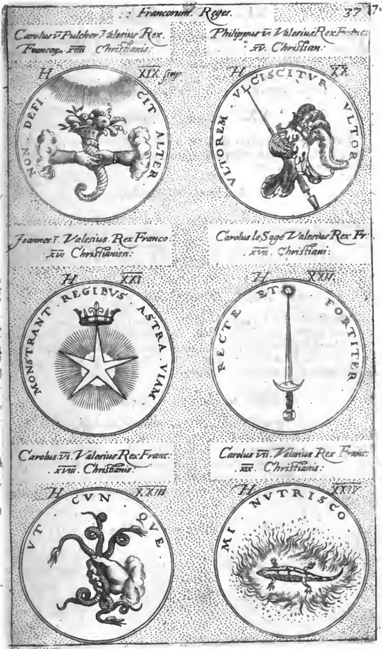
XVII. *Hierographia simplex.*

Testudo domi & foris tuta est: suum enim tegumen, gladio inpenetrabile, uti animadvertis, vehit. Hoc ferè pacto, quorum regna bene sunt constituta. Reges civibus tutelæ, hostibus formidini sunt. Transferunt enim, quò lubet, copias & classem, animum inprimis justitia armatum, prudentia munitum: sine quibus animi præsidiis, nulla vis, quantumvis magna, satis valida est.

XVIII. Hierographia simplex.

Caduceum, virga Mercurii est: pictura verò virgæ Ægyptiorum, Indicium pacis. Nam ut Feciales indicebant; Caduceatores finibant bellum, Virtuti igitur comes (quod in Symbolo supplendum) pax esse consuevit. Nam vera virtus, quæ vel prudentia est, vel fortorum Regina, aut dat, aut accipit, æquis conditionibus pacem.

Franco-

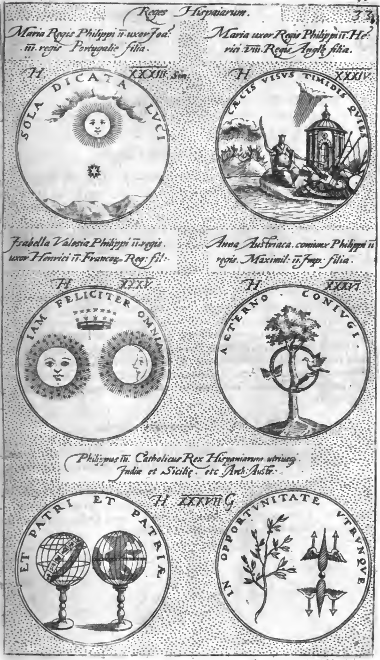

Francorum. Reges.
37
Carolus v Pulcher Valesius Rex. Francor. xiiii Christianis.
Philippus vi Valesius Rex Franc. xv. Christian.
H
XIX
H
XX
NON DEFICIT ALTER
VLCISCITVR VLTOREM VLTOR
Joannes I. Valesius. Rex Franco xvi Christianissi:
Carolus le Sage Valesius Rex Fr. xvii. Christiani:
H
XXI
H
XXII
MONSTRANT REGIBVS ASTRA VIAM
RECTE ET FORTITER
Carolus vi. Valesius Rex Franc. xviii. Christianis.
Carolus vii. Valesius Rex Franc. xix. Christianis.
H
XXIII
H
XXIV
VT CVNQVE
NVTRISCO

XXXII. *Hierographia gemina.*

1. Regum Christianorum concordia, est temporis, quo servatur, felicitas Concordiam signant dexteræ.

2. Forma decussi Rami duo, truncatis frondibus lauri, Ducum Burgundiæ sunt. Coronantur, quod extincta stirps, renata sit, in familia Austria: quæ jam regio & imperatorio diademate refulget. Cæterum laurus, quod semper viret, victoriæ dicatur. Scintillæ, quas undique sparsas vides, in cantem ex hac gente, gloriam sonant. Et est ex igniariis laurus, teste Plinio, quæ mutuo attritu, ignem fundunt. Quod si ad omnem spectamus; felicitatem portendebat, si interurendum fragraret, ut Tibullus quodam versu indicat, & interpres Homeri Eustathius. Imò & Porphyrius Philosophus. Nugæ: semper enim fragrat.

REGES

Reges Hispaniarum.
Maria Regis Philippi ii. uxor Joa. iii. regis Portugaliæ filia.
Maria uxor Regis Philippi ii. Henrici viii. Regis Angliæ filia.
H XXXIII. Sin.
SOLA DICATA LVCI
H XXXIV
CÆCIS VISVS TIMIDIS QVIES
Isabella Valesia Philippi ii. regis uxor Henrici ii. Franciæ Reg. fil.
Anna Austriaca coniunx Philippi ii regis. Maximil. ii. Imp. filia.
H XXXV
IAM FELICITER OMNIA
H XXXVI
AETERNO CONIVGI
Philippus iii. Catholicus Rex Hispaniarum utriusq. Indiæ et Siciliæ. etc Arch. Austr.
H XXXVII G
ET PATRI ET PATRIÆ
IN OPPORTVNITATE VTRVNQVE

XXXIII. Hierographia simplex.

33. LVsitania Herois, veluti Sydus resplendens, soli Regi Philippo dicata, & desponsa est: qui tùm ætate & potentia, ut illud cœli jubar florebat.

XXXIV. *Hierographia simplex.*

Regina Angliæ Maria, instaurare religionem conata, quo tempore, Philippo nupsit, præmium & pœnam expedivit. Ita cœcis lumen voluit restituere: timidis relinquere quietem.

XXXV. *Hierographia simplex.*

Connubio pace firmata, omnia sibi omnes felicia promittebant, quod Gallia, quæ hactenus lumini Hispaniæ tenebras offuderat, haud secus, quàm Luna caussatur Ecclipsin Solis, jam cum Hispania colluceret. Est autem in signe Galliæ Regum crescens Luna. Cæterum corona tot stellis distincta est, aut debebat esse; quot regna habet Rex Hispaniarum. Stellæ in circulis Lunæ & Solis sparsæ, Principes & Civitates sunt, alteruttius sectam sequentes.

XXXVI. *Hierographia simplex.*

Querneis suspensus ramis & in orbem se gyrans serpens; mordicus enim caudam apprehendit, & alatus est non ita sub mentem, ut v sum venit. Prudentiæ tamen satis esse constat, hoc ipso quod serpens est: Celeritatis; quod alatus: Diuturnitatis; quod rotundus. Quæ omnia cadebant in Philippum. Erat enim longævus, & vel propter hoc, prudens. Ad agendum suppeditabant vires. Habemus Philippum, ubi conjunx? Num vides columbam in trunco arboris? Hæc Anna Austria est, quæ in orba viduaque domo surculum gentilicium insevit, Philippum, inquam, III. qui nunc rerum in Hispania potitur.

XXXVII. *Hierographia duplex.*

1. Duo sunt globi, alter cœlestis, alter terrestris. Hunc patriæ conatur subdere: illum Deo. Non enim pro focis tantùm, sed & aris pugnavit.

2. Oleæ rami serenitatem: fulmen, severitatem notat, ut & alibi dictum est, & temperare hæc inter sese, boni Principis est. Nam ut pœnam delictis, sic & præmia par est esse virtuti. Cæterùm fulmen Vulcanus alatum Iovi fabricat, ut apud Poetas est, ministerio Cyclopum.

Reges

Reges Francorum. 34

Clodoueus Fran. Rex, ex Phramonptum familia

prima Hiw: ... sous Reg. Galliæ

Clotarius Fran: Rex ex Phara: familia.

H II

Childericus ultimus Francoꝝ Rex ex. Pharamon: familia.

H III.

Ludouicus IIII. Francoꝝ Rex. ex Pipini familia. Caroli Simplicis F.

H IIII.

Ludouicus VI. ultimus Francoꝝ Rex. ex Pipini familia.

H V.

Hugo Capetus. I. Francoꝝ Rex. ex familia Vaterij Hugi Comitis filius.

H VI.

I. HIEROGRAPHIA SIMPLEX REGUM GALLIÆ.

34 Certè tutissimus eras, & nunc es beatissimus Clodovæe, & quivis tecum; qui manus in cœlum erigit: & spem in Deo figit.

II. *Hierographia simplex.*

Mente immota spectare & exspectare rerum vicissitudines, si mortalium quemque Principes maximè decet. Decet enim sibi ipse imperet, qui aliis rectè imperaturus est. Agunt te injuriæ hominum & temporum, machinæ molaris instar. Quid tum? Tu tibi consta. Ac ut aquarum cursus convertunt non evertunt illam; sic tibi exercitio, non exitio, qui, & quæ tibi inprimis adversantur.

III. *Hierographia simplex.*

Consilio firmatam sibi Galliam, præpotentis Dei & dicit & ostendit Rex. Licet enim de gladio Corona pendeat; nequidquam defenditur Regnum: quod à Deo deseritur.

IV. *Hierographia simplex.*

Et Paulus Æmilius, & Crantzius Childericum scribunt fortunæ & regno cessisse, amissa, qua regna stant, parentium benevolentia. Restitutum quoq; in regnum fide familiarium Principis, Guimei. Nam mutatis civium animis (successoris insolentia, moverat desiderium exulis) dimidium Symboli (aureum erat) uti convenerat, Guimeus ad Childericum misit, quo agnito ex Thuringia in Galliam postliminio rediens, recepit regnum. Ita mutatio fortunæ Childerici, renovavit canam fidem Guimei. Vt aurum scilicet flamma; ita fortuna fides exploratur. Symbolum ipse divisum potes cernere. Tenent enim duæ dexteræ, suum quæque frustum.

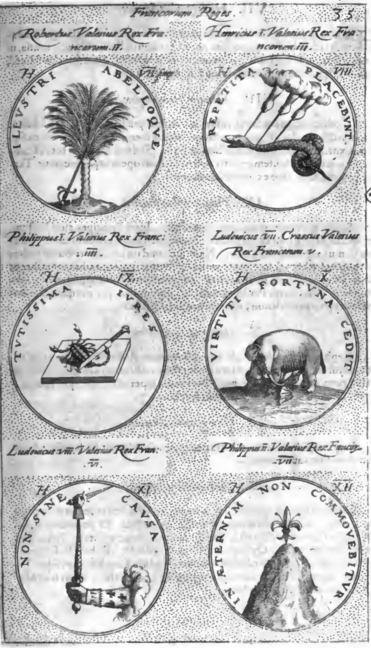
V. *Hierographia simplex.*

Rana est animal in terra & aqua, in cœno puta victitans ut sibi non injuria vindicet, terram & lacus. Forrasse & hic Rex, impendentem calamitatem familiæ cernens, respectabat, quò se reciperet, aut Insulam aliquam desertam, aut solitudinem. Vsus est Mecœnas antè, ut Plinius scribit, cum terrore Romanorum. Hoc enim signo signabat litteras, quibus absente Octavio Cæsare, imperaret pecuniam: coaxans non sibi, at Principi.

VI. *Hierographia simplex.*

De fide Domino suo, Hugo arma corripuit: & eo dejecto regnum occupat. Ab hoc originem trahunt, qui hactenus Galliam Imperio regunt. Symbolum, exprobratio ignaviæ Domini est. Sed & injusta usurpatio, Imperii herilis.

Franco-

Francorum Reges. 35
Robertus Valesius Rex Francorum .ii.
Henricus i. Valesius Rex Francorum .iii.
ILLVSTRI ABELLO QVE
REPETITA PLACEBVNT
Philippus i. Valesius Rex Franc. .iiii.
Ludouicus .vi. Crassus Valesius Rex Francorum .v.
TVTISSIMA IVRES
VIRTVTI FORTVNA CEDIT
Ludouicus .vii. Valesius Rex Fran. .vi.
Philippus ii. Valesius Rex Francor. .vii.
NON SINE CAVSA
IN ÆTERNVM NON COMMOVEBITVR

XIII. Hierographia simplex.

36. AB annulo, cujus forma perfectissima est, exiens sceptrum, figura obelisci, quæ & perfecta, coronatum significat Regem mitem, cogitare nihil mortale; sed ad regnum cœleste piis votis aspirare.

XIV. Hierographia simplex.

Manus complexæ caduceum, pacem promittunt: & per internatas spicas, rerum copiam & ubertatem.

XV. Hierographia simplex.

Luna crescens significat hominem, dum spirat, sperantem, quod non diffidetur. Rex inter homines, Philippus III. cui magnitudo animi, Audaci nomen fecit: fatetur enim, dum vixit, semper sperasse rerum suarum incrementum.

XVI. Hierographia simplex.

Gladius bellum: palma pacem notavit priùs. Igitur dùm hîc ipse, utrumque, dicit, neutrum ignorari potest.

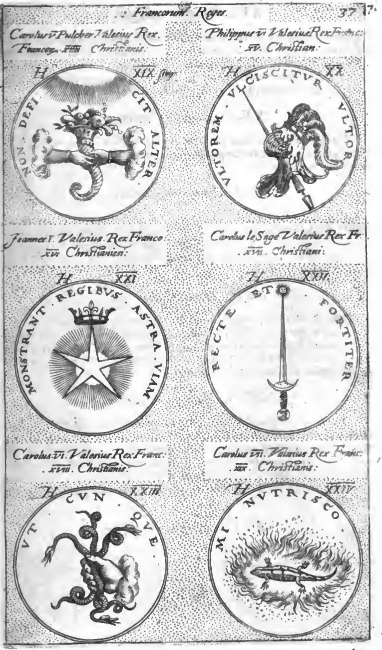
XVII. *Hierographia simplex.*

Testudo domi & foris tuta est: suum enim tegumen, gladio inpenetrabile, uti animadvertis, vehit. Hoc ferè pacto, quorum regna bene sunt constituta. Reges civibus tutelæ, hostibus formidini sunt. Transferunt enim, quò lubet, copias & classem, animum inprimis justitia armatum, prudentia munitum: sine quibus animi præsidiis, nulla vis, quantumvis magna, satis valida est.

XVIII. Hierographia simplex.

Caduceum, virga Mercurii est: pictura verò virgæ Ægyptiorum; Indicium pacis. Nam ut Feciales indicebant; Caduceatores finibant bellum, Virtuti igitur comes (quod in Symbolo supplendum) pax esse consuevit. Nam vera virtus, quæ vel prudentia est, vel sororum Regina, aut dat, aut accipit, æquis conditionibus pacem.

Franco-

Francorum. Reges.
37
Carolus V. Pulcher Valesius Rex. Francor. XIIII Christianis.
Philippus VI Valesius Rex Franc. XV. Christian.
H XIX
NON DEFICIT ALTER
H XX
VLCISCITVR VLTOR VLTOREM
Joannes I. Valesius. Rex Franco XVI Christianiss.
Carolus le Sage Valesius Rex Fr. XVII. Christiani.
H XXI
MONSTRANT REGIBVS ASTRA VIAM
H XXII
RECTE ET FORTITER
Carolus VI. Valesius Rex Franc. XVIII. Christianis.
Carolus VII. Valesius Rex Franc. XIX. Christianis.
H XXIII
VT CVNQVE
H XXIV
NVTRISCO

XIII. Hierographia ſimplex.

36. AB annulo, cujus forma perfectiſſima eſt, exiens ſceptrum, figura obeliſci, quæ & perfecta, coronatum ſignificat Regem mitem, cogitare nihil mortale; ſed ad regnum cœleſte piis votis aſpirare.

XIV. Hierographia ſimplex.

Manus complexæ caduceum, pacem promittunt: & per internatas ſpicas, rerum copiam & ubertatem.

XV. Hierographia ſimplex.

Lũna creſcens ſignificat hominem, dum ſpirat, ſperantem, quod non diffidetur. Rex inter homines, Philippus III. cui magnitudo animi, Audaci nomen fecit: fatetur enim, dum vixit, ſemper ſperaſſe rerum ſuarum incrementum.

XVI. Hierographia ſimplex.

Gladius bellum: palma pacem notavit priùs. Igitur dùm hîc ipſe, utrumque, dicit, neutrum ignorari poteſt.

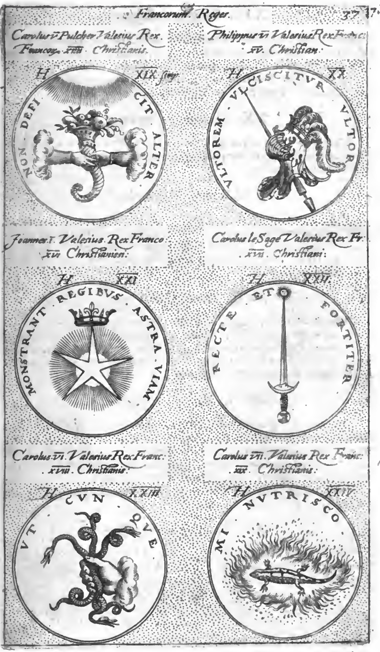
XVII. *Hierographia ſimplex.*

Teſtudo domi & foris tuta eſt: ſuum enim regumen, gladio inpenetrabile, uti animadvertis, vehit. Hoc ferè pacto, quorum regna bene ſunt conſtituta. Reges civibus tutelæ, hoſtibus formidini ſunt. Transferunt enim, quò lubet, copias & claſſem, animum inprimis juſtitia armatum, prudentia munitum: ſine quibus animi præſidiis, nulla vis, quantumvis magna, ſatis valida eſt.

XVIII. Hierographia ſimplex.

Caduceum, virga Mercurii eſt: pictura verò virgæ Ægyptiorum; Indicium pacis. Nam ut Feciales indicebant; Caduceatores finibant bellum, Virtuti igitur comes (quod in Symbolo ſupplendum) pax eſſe conſuevit. Nam vera virtus, quæ vel prudentia eſt, vel ſororum Regina, aut dat, aut accipit, æquis conditionibus pacem.

Franco-

Francorum. Reges.
37
Carolus v Pulcher Valesius Rex.
Francor. xiiii. Christianis.
Philippus vi Valesius Rex Franc:
xv. Christian.
H
XIX
NON DEFICIT ALTER
H
XX
VLTOREM VLCISCITVR VLTOR
Joannes I. Valesius. Rex Franco:
xvi Christianissi:
Carolus le Sage Valesius Rex Fr:
. xvii. Christiani:
H
XXI
MONSTRANT REGIBVS ASTRA VIAM
H
XXII
RECTE ET FORTITER
Carolus. vi. Valesius Rex Franc.
. xviii. Christianis.
Carolus vii. Valesius Rex Franc:
. xix. Christianis:
H
XXIII
VT CVNQVE
H
XXIV
NVTRISCO
MI

XIII. Hierographia ſimplex.

36. AB annulo, cujus forma perfectiſſima eſt, exiens ſceptrum, figura obeliſci, quæ & perfecta, coronatum ſignificat Regem mitem, cogitare nihil mortale; ſed ad regnum cœleſte piis votis aſpirare.

XIV. Hierographia ſimplex.

Manus complexæ caduceum, pacem promittunt: & per internatas ſpicas, rerum copiam & ubertatem.

XV. Hierographia ſimplex.

Lûna creſcens ſignificat hominem, dum ſpirat, ſperantem, quod non diffidetur. Rex inter homines, Philippus III. cui magnitudo animi, Audaci nomen fecit: fatetur enim, dum vixit, ſemper ſpectaſſe rerum ſuarum incrementum.

XVI. Hierographia ſimplex.

Gladius bellum: palma pacem notavit priùs. Igitur dùm hîc ipſe, utrumque, dicit, neutrum ignorari poteſt.

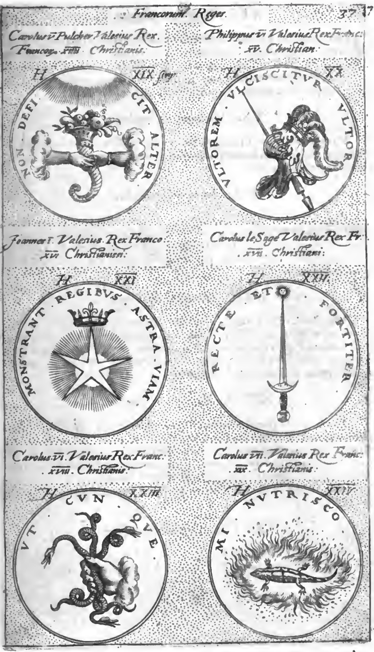
XVII. *Hierographia ſimplex.*

Teſtudo domi & foris tuta eſt: ſuum enim tegumen, gladio inpenetrabile, uti animadvertis, vehit. Hoc ferè pacto, quorum regna bene ſunt conſtituta. Reges civibus tutelæ, hoſtibus formidini ſunt. Tranſferunt enim, quò lubet, copias & claſſem, animum inprimis juſtitia armatum, prudentia munitum: ſine quibus animi præſidiis, nulla vis, quantumvis magna, ſatis valida eſt.

XVIII. Hierographia ſimplex.

Caduceum, virga Mercurii eſt: pictura verò virgæ Ægyptiorum; Indicium pacis. Nam ut Feciales indicebant; Caduceatores finibant bellum, Virtuti igitur comes (quod in Symbolo ſupplendum) pax eſſe conſuevit. Nam vera virtus, quæ vel prudentia eſt, vel ſororum Regina, aut dat, aut accipit, æquis conditionibus pacem.

Franco-

Francorum Reges. 37
Carolus V Pulcher Valesius Rex Francor. XIIII Christianis.
Philippus VI Valesius Rex Franc. XV. Christian.
H XIX
NON DEFICIT ALTER
H XX
VLCISCITVR VLTOR VLTOREM
Ioannes I. Valesius Rex Franco. XVI Christianiss.
Carolus le Sage Valesius Rex Fr. XVII. Christiani.
H XXI
MONSTRANT REGIBVS ASTRA VIAM
H XXII
RECTE ET FORTITER
Carolus VI. Valesius Rex Franc. XVIII. Christianis.
Carolus VII. Valesius Rex Franc. XIX. Christianis.
H XXIII
VT CVNQVE
H XXIV
NVTRISCO MI

XIX. Hiero-

XIII. Hierographia simplex.

36. AB annulo, cujus forma perfectissima est, exiens sceptrum, figura obelisci, quæ & perfecta, coronatum significat Regem mitem, cogitare nihil mortale; sed ad regnum cœleste piis votis aspirare.

XIV. Hierographia simplex.

Manus complexæ caduceum, pacem promittunt: & per internatas spicas, rerum copiam & ubertatem.

XV. Hierographia simplex.

Luna crescens significat hominem, dum spirat, sperantem, quod non diffiderur. Rex inter homines, Philippus III. cui magnitudo animi, Audaci nomen fecit: fatetur enim, dum vixit, semper sperasse rerum suarum incrementum.

XVI. Hierographia simplex.

Gladius bellum: palma pacem notavit prius. Igitur dùm hîc ipse, utrumque, dicit, neutrum ignorari potest.

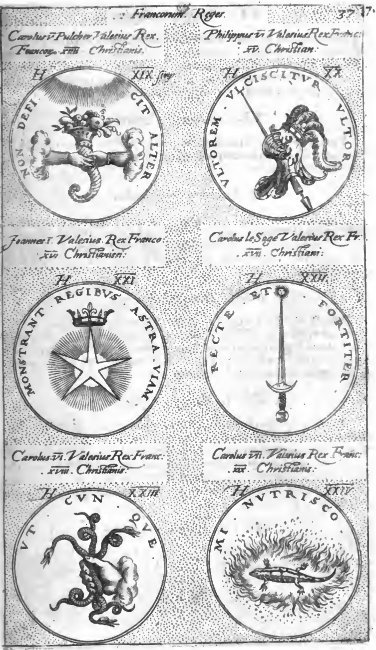
XVII. *Hierographia simplex.*

Testudo domi & foris tuta est: suum enim tegumen, gladio inpenetrabile, uti animadvertis, vehit. Hoc ferè pacto, quorum regna bene sunt constituta. Reges civibus tutelæ, hostibus formidini sunt. Transferunt enim, quò lubet, copias & classem, animum inprimis justitia armatum, prudentia munitum: sine quibus animi præsidiis, nulla vis, quantumvis magna, satis valida est.

XVIII. Hierographia simplex.

Caduceum, virga Mercurii est: pictura verò virgæ Ægyptiorum; Indicium pacis. Nam ut Feciales indicebant; Caduceatores finibant bellum, Virtuti igitur comes (quod in Symbolo supplendum) pax esse consuevit. Nam vera virtus, quæ vel prudentia est, vel sororum Regina, aut dat, aut accipit, æquis conditionibus pacem.

Franco-

Francorum Reges. 37
Carolus V Pulcher Valesius Rex. Francor. XIIII Christianis.
Philippus VI Valesius Rex Franc. XV. Christian.
H XIX
NON DEFICIT ALTER
H XX
VLCISCITVR VLTOREM VLTOR
Joannes I. Valesius Rex Franco: XVI Christianissi:
Carolus le Sage Valesius Rex Fr. XVII. Christiani:
H XXI
MONSTRANT REGIBVS ASTRA VIAM
H XXII
RECTE ET FORTITER
Carolus VI. Valesius Rex Franc: XVIII. Christianis:
Carolus VII. Valesius Rex Franc: XIX. Christiani:
H XXIII
VT CVN QVE
H XXIV
MI NVTRISCO

XIX. Hiero-

I. HIEROGRAPHIA SIMPLEX REGUM GALLIÆ.

34 Certè tutissimus eras, & nunc es beatissimus Clodovæe, & quivis tecum: qui manus in cœlum erigit: & spem in Deo figit.

II. *Hierographia simplex.*

Mente immota spectare & exspectare rerum vicissitudines, si mortalium quemque Principes maximè decet. Decet enim sibi ipse imperet; qui aliis rectè imperaturus est. Agunt te injuriæ hominum & temporum, machinæ molaris instar. Quid tum? Tu tibi consta. Ac ut aquarum cursus convertunt non evertunt illam; sic tibi exercitio, non exitio, qui, & quæ tibi inprimis adversantur.

III. *Hierographia simplex.*

Consilio firmatam sibi Galliam, præpotentis Dei & dicit & ostendit Rex. Licet enim de gladio Corona pendeat; nequidquam defenditur Regnum: quod à Deo deseritur.

IV. *Hierographia simplex.*

Et Paulus Æmilius, & Crantzius Childericum scribunt fortunæ & regno cessisse, amissa, qua regna stant, parentium benevolentia. Restitutum quoq; in regnum fide familiarium Principis, Guimei. Nam mutatis civium animis (successoris insolentia, moverat desiderium exulis) dimidium Symboli (aureum erat) uti convenerat, Guimeus ad Childericum misit, quo agnito ex Thuringia in Galliam postliminio rediens, recepit regnum. Ita mutatio fortunæ Childerici, renovavit canam fidem Guimei. Vt aurum scilicet flammas; ita fortuna fides exploratur. Symbolum ipse divisum potes cernere. Tenent enim duæ dexteræ, suum quæque frustum.

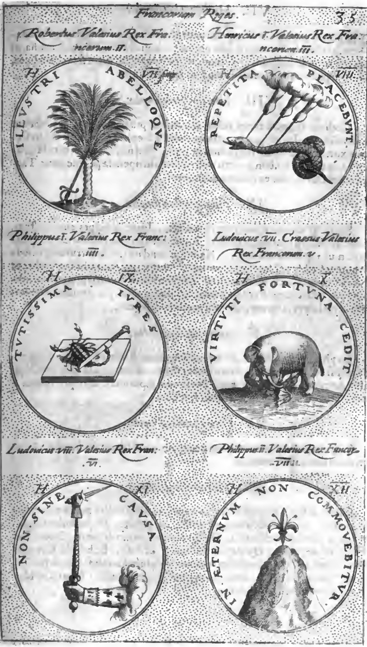
V. *Hierographia simplex.*

Rana est animal in terra & aqua, in cœno puta victitans ut sibi non injuria vindicet, terram & lacus. Fortasse & hic Rex, impendentem calamitatem familiæ cernens, respectabat, quò se reciperet, aut Insulam aliquam desertam, aut solitudinem. Vsus est Mecœnas antè, ut Plinius scribit, cum terrore Romanorum. Hoc enim signo signabat litteras, quibus absente Octavio Cæsare, imperaret pecuniam: coaxans non sibi, at Principi.

VI. *Hierographia simplex.*

Deside Domino suo, Hugo arma corripuit: & eo dejecto regnum occupat. Ab hoc originem trahunt, qui hactenus Galliam Imperio regunt. Symbolum, exprobratio ignaviæ Domini est. Sed & injusta usurpatio, Imperii herilis.

Franco-

Francorum Reges. 35
Robertus Valesius Rex Fra:ncorum .II.
Henricus I. Valesius Rex Fra:ncorum .III.
H VII.
ILLVSTRI ABELLOQVE
H VIII.
REPETITA PLACEBVNT
Philippus I. Valesius Rex Franc: .IIII.
Ludouicus .VII. Crassus Valesius Rex Francorum .V.
H IX.
TVTISSIMA IVRES
H X.
VIRTVTI FORTVNA CEDIT
Ludouicus .VIII. Valesius Rex Fran: .VI.
Philippus II. Valesius Rex Francorum .VIII.
H XI.
NON SINE CAVSA
H XII.
NON COMMOVEBITVR IN ÆTERNVM

VII. *Hierographia simplex.*

55. Hic non majorem à bello, quàm pace gloriam petit. Præclarè palma pacis: gladius belli insigne, quo nec utitur bonus Rex, nisi pacis caussa, ut quies civium, non hostium spolia concupita videantur. Nam si tantum licet, quantum potes; quod scelus potentiori erit illicitum?

VIII. *Hierographia simplex.*

Cœlitus anguem tangi vides: & tandem præfractas cervices subdere iteratis ictibus. Ita aliquoties admonitum clementer, eum, qui viribus fretum luxuriat, tandem divina justitia perimit. Sed nos admonet tota Hierographia, ut contra hostem generis nostri, divinam opem sæpè poscamus. Tandem enim Dei auxilio ex insidiis eluctamur.

IX. *Hierographia simplex.*

Scorpius hominem vafrum repræsentat. Inter Principes eum hostem, qui aperto Marte non congreditur. In cauda enim vis nocendi inest. Dentem Plinius appellat, imò dentes. Nam quorundam caudam tribus dentibus horrentem scribit. Licet igitur eo ingenio hostis, pacisci nobiscum velit: & paratus sit tactis sacris jurare in fœdus; fidem non faciat, si sapimus: nisi sublata nocendi facultate: Per librum, sacra intelligimus: per caudam, facultatem nocendi: per cultrum, unicam paciscendi legem.

X. *Hierographia simplex.*

Elephas cassibus sese explicans: & fortunam virtuti cedere, non tàm dicens, quàm declarans, bono animo jubet esse viros Principes & privatos. Nam multis hominum persuasum erat: Fortunam superiorem esse, quæ tamen si contrà nitendo nequit; superari quid ferendo.

XI. *Hierographia simplex.*

Sceptri apicem manus armata occupans, clare sonat obediendum Regi. Non enim sine caussa armatur.

XII. *Hierographia simplex.*

Lilium insigne Regni Galliæ, in rupe concussa, vellet regnum hoc esse perpetuum. Sed & concussum est nostra tempestate. Et periodus regnorum fatalis dicitur circumacta. De quo autem nemo dubitat. Solius Dei Regnum est æternum. Quidquid ortum est, occidit. Et herclè Capetus Dominos suos redegit in ordinem: quemadmodum Carolini suos, Si per Lilium, humanam Christi generationem intelligit; do manus. Nam lilio Mystæ Virginem Matrem assimilant.

Reges Francorum

Ludouicus IX Mitis Valesius Rex Francorum VIII :

Sanctus Ludouicus Valesius primus Rex Christianiss^o appellatus

Philippus III. le Hardi. Valesius Rex Francoꝝ X. Christian:

Philippus IIII. Pulcher Valesius Rex Francoꝝ XI. Christian:

Ludouicus X Hutinus Valesius Rex Francoꝝ XII. et Nauarræ Christia:

Philippus V Longus Valesius Rex Francoꝝ XIII. Christia:

XIII. Hierographia simplex.

36. AB annulo, cujus forma perfectissima est, exiens sceptrum, figura obelisci, quæ & perfecta, coronatum significat Regem mitem, cogitare nihil mortale; sed ad regnum cœleste piis votis aspirare.

XIV. Hierographia simplex.

Manus complexæ caduceum, pacem promittunt: & per internatas spicas, rerum copiam & ubertatem.

XV. Hierographia simplex.

Luna crescens significat hominem, dum spirat, sperantem, quod non diffidetur. Rex inter homines, Philippus III. cui magnitudo animi, Audaci nomen fecit: fatetur enim, dum vixit, semper sperasse rerum suarum incrementum.

XVI. Hierographia simplex.

Gladius bellum: palma pacem notavit prius. Igitur dùm hîc ipse, utrumque, dicit, neutrum ignorari potest.

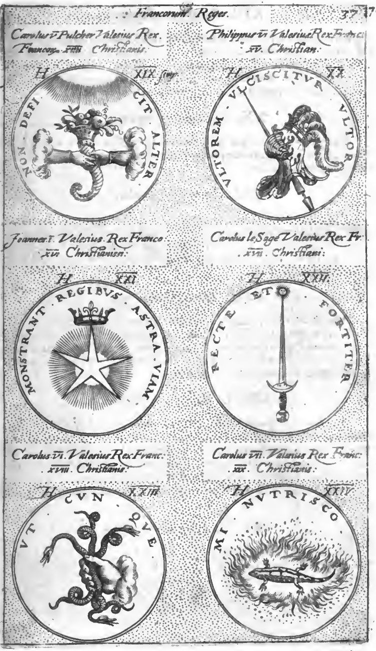
XVII. Hierographia simplex.

Testudo domi & foris tuta est: suum enim tegumen, gladio inpenetrabile, uti animadverris, vehit. Hoc ferè pacto, quorum regna bene sunt constituta. Reges civibus tutelæ, hostibus formidini sunt. Transferunt enim, quò lubet, copias & classem, animum inprimis justitia armatum, prudentia munitum: sine quibus animi præsidiis, nulla vis, quantumvis magna, satis valida est.

XVIII. Hierographia simplex.

Caduceum, virga Mercurii est: pictura verò virgæ Ægyptiorum; Indicium pacis. Nam ut Feciales indicebant; Caduceatores finibant bellum, Virtuti igitur comes (quod in Symbolo supplendum) pax esse consuevit. Nam vera virtus, quæ vel prudentia est, vel sororum Regina, aut dat, aut accipit, æquis conditionibus pacem.

Franco-

Francorum. Reges. 37
Carolus v. Pulcher Valesius Rex. Francoy. xiiii Christianis.
Philippus vi Valesius Rex Franci xv. Christian.
H XIX
NON DEFICIT ALTER
H XX
VLCISCITVR VLTOREM VLTOR
Joannes I. Valesius. Rex Franco xvi Christianissi:
Carolus le Sage Valesius Rex Fr. xvii. Christiani:
H XXI
MONSTRANT REGIBUS ASTRA VIAM
H XXII
RECTE ET FORTITER
Carolus vi. Valesius Rex Franc. xviii. Christianis.
Carolus vii. Valesius Rex Franc. xix. Christianis.
H XXIII
VT CVNQVE
H XXIV
NVTRISCO
MI

XIX. *Hierographia simplex.*

37. QVoties repetam, junctis dextris fœdius publicè, ut privatim amicitiam exprimi? Et in publica concordia ac pace, rerum omnium ubertas est: quàm non hîc primùm Cornucopiæ exhibet. Radii Solis supra fusi, Deum ipsum favere concordiæ declarant. Quod dicit alterum non deficere; de se dicit. Per se scilicet non stare, quin semel initia, semper pax duret.

XX. *Hierographia simplex.*

Vltorem ulciscitur ultor, id est, lacessitus sæpè, lacessentem vincit, & illatas injustè, fortiter vindicat injurias. Galea enim & lancea, ut cætera arma, ambobus communia sunt.

XXI. *Hierographia simplex.*

Coruscans Stella est id, quod apparet: Corona Regem, qui non appa- ret, signat. Ad Symbolum accedo. Astra Regibus, sic enim tres Magos salutant, viam monstrant. Cæteris Regibus, suum cuique thema est. Qui verò astra regit Deus, longè clarius piis & justis Regibus viam commonstrat, quàm ullus Horoscopus.

XXII. *Hierographia simplex.*

Magistratui est potestas gladii: Hic rectè utitur, qui non cœcus iracundia sumit: at sedatè, & facie, qua in hoc manubrio exprimitur, aut mente potius ad Deum, à quo accepit conversa, quemadmodum Luna, curva illa facie in manubrio scu'pta est, quidquid lucis habet, à Sole, quem supra gladium vides, ut superior est Principibus terræ, Princeps Vniversi, accepit.

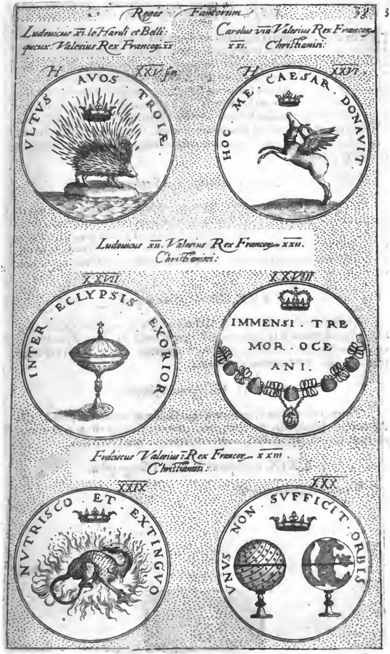
XXIII. *Hierographia simplex.*

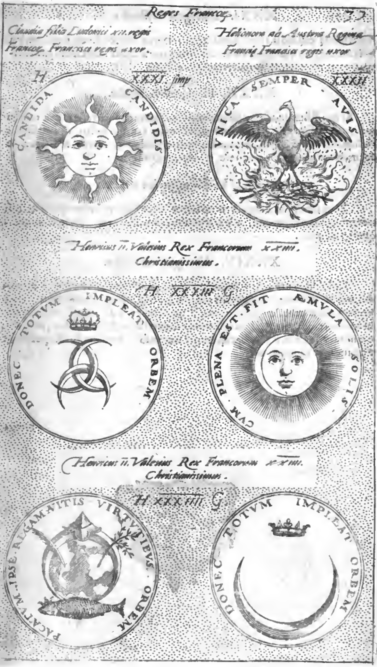
Matthiolus Plinium reprehendit, quod malè intellecto Aristotele, scripserit, viperam, Matris viscera arrodere; ex Patribus tamen, qui de Invidia Græcè scribit, invidiam cum vipera comparat: quod, ut hæc matrem exest, haud secus illa petimat invidentem. Ignoscamus igitur huic Regi, qui subjectos, at rebelles sibi Principes, qui jam sunt filii, ut ipse patens Reipublicæ viperis confert; utcunque enim tenet; & quam vis cum sua pernicie, habet in potestate.

XXIV. *Hierographia simplex.*

Salamandra iterum in foco, sed jam Italicè loquens: Me alo, nutrio. Si de virtute intelligimus, regiè: si de muliere leviter & amatoriè, utriusque profectò ingens flamma est, & illius clarior lux.

Reges

Reges Francorum 38
Ludouicus xi. le Hardi et Belliqueux: Valesius Rex Francor. xx
Carolus viii. Valerius Rex Francor. xxi. Christiani:
H XXV. fin.
VLTVS AVOS TROIÆ
H XXVI
HOC . ME . CAESAR . DONAVIT
Ludouicus xii. Valerius Rex Francor. xxii. Christiani:
XXVII
INTER . ECLYPSIS . EXORIOR
XXVIII
IMMENSI . TREMOR . OCEANI .
Fràciscus Valerius i. Rex Francor. xxiii. Christianiss:
XXIX
NVTRISCO . ET . EXTINGVO
XXX
VNVS . NON . SVFFICIT . ORBIS

Reges Francoꝝ.
Claudia filia Ludouici xii. regis Francoꝝ. Francisci regis uxor.
Helionora ab Austria Regina Franciæ Francisci regis uxor
XXXI.
XXXII
CANDIDA CANDIDIS
VNICA SEMPER AVIS
Henricus II. Valesius Rex Francorum xxIIII. Christianissimus.
XXXIII
DONEC TOTVM IMPLEAT ORBEM
CVM PLENA EST FIT ÆMVLA SOLIS
Henricus II. Valesius Rex Francorum xxIIII. Christianissimus.
XXXIIII
VIRTVTIBVS ORBEM
DONEC TOTVM IMPLEAT ORBEM

XXXI. *Hierographia simplex.*

39. CAndida candidis, id est, bona bonis. Digna Principe vox non fœmina tantùm, verùm etiam viris. Nam ut naturæ decet Principem esse facilem bonis; ita & severum oportet esse præfractis.

XXXII. *Hierographia simplex.*

Si qua Phœnix est (fuisse perhibetur, Tacitus visam refert, quæ tamen non visa est eam esse, & jam fama non species tantùm periit) visa est Gallis Helionora, non tàm ad Solem, quàm virtutem solam conversis, & matronale decus, Nihil vulgatius, ex cinere, renasci creditum.

XXXIII. *Hierographia duplex.*

Tres semilunæ, inter se complicatæ, cupiditatem Imperio occupandi tres orbis partes, aperiunt. Plenilunium verò, totius orbis. Examina utriusque Symbolum.

XXXIV. *Hierographia duplex.*

Delphinus coronatur Principem Galliæ exhibet, cui fortuna Regnum despondit: sic enim eum salutant populares. Sustinens globum terræ, ad Imperium terræ capessendum excitat, & quasi artham dat, clauso intra annulum orbe, cujus pala Adamas est: quæ tàm invictum Regem fore, quàm ille, omnium victorem, ominabatur. Atque hæc prioris explanatio est; posterior non indiget repetitione.

Franc.

Francor. Reges. 40

Henricus ii. Valerius Rex Francor. xxiiii. Christianissimus.

H. XXXV. Gem.

Catharina de Medicis Regina Franciæ. Christianissima Henrici ii. uxor.

H. XXXVI. Gem.

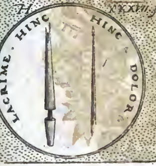

Catharina de Medici Regina Franciæ Henrici ii. uxor.

Franciscus ii. Valesius Rex Francorum xxv. Christianissimus

H. XXXVII. sing.

H. XXXVIII.

XXXV. *Hierographia duplex.*

40 UTraque ante posita & exposita, præter H. quadruplex: quod toties est Henricus: quia coronatum, Rex; quoniam sparsa Lilia Galliæ.

XXXVI. *Hierographia duplex.*

Imò simplex, eadem. Symbolum enim idem planet: Feret lux ista quietem serenitatem: hanc tempori, illam rebus interpretor. Hieroglypton antè declaratum, & idem est Corona istic, regiæ fortunæ: hic absque Corona idem, facultatibus privatorum, eadem Iridis imago promittit.

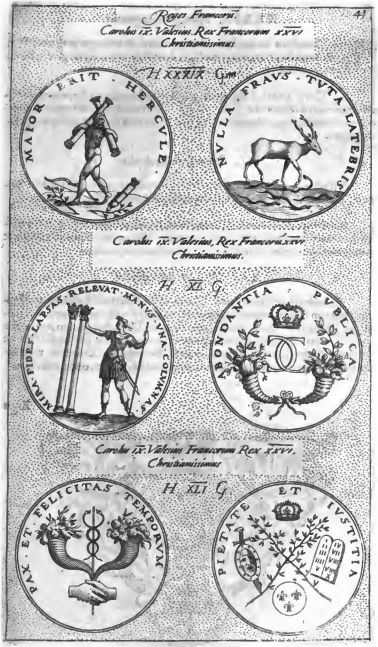
XXXVII. *Hierographia simplex.*

In Hastiludio (longè enim aliud fuit armilustrium ludus, aut agmen Trojæ apud Virgilium) periisse Henricum II. Annales testantur, testabuntur, inquam, posteris. Nobis enim vivax memoria est. Lancea igitur rupta, lachrymas conjugi movit: consternata enim est casside mariti refracta. Dolorem cuspis: Læthalis enim fuit.

XXXVIII. *Hierographia simplex.*

Coronatum aureum nummum, ad Lydium lapidem dextra hæc explorat: & sic, id est, duris in rebus fidem explorandam docet.

Reget

Reges Francorũ.
41
Carolus IX. Valesius Rex Francorum XXVI
Christianissimus
H XXXIX G
MAIOR ERIT HERCVLE
NVLLA FRAVS TVTA LATEBRIS
Carolus IX. Valesius, Rex Francorũ XXVI
Christianissimus.
H XL G
MIRA FIDES LAPSAS RELEVAT MANVS VNA COLVMNAS
ABONDANTIA PVBLICA
Carolus IX. Valesius Francorum Rex XXVI.
Christianissimus
H XLI G
PAX ET FELICITAS TEMPORVM
PIETATE ET IVSTITIA

XXXIX. *Hierographia gemina.*

41. PRimò. Samſonis forma, Hercules formatur: & utroque majorem fore, Regem adoleſcentem, aula prædicat, ſi, ut Regem incendat gloria, bene: ſi,ut deptavet,malè.

2. Cervi odoris fragrantia, eliciunt abditas ſpileis ſerpentes, ut Plinius cum multis obſervavit. Et Reges, quod ſciri volunt, neſciri nequit. Emunctæ naris ſunt, omnia odorantur: Ne quis malitioſis conſiliis obrepat, ſpelæ tebrarum.

XL. *Hierographia duplex.*

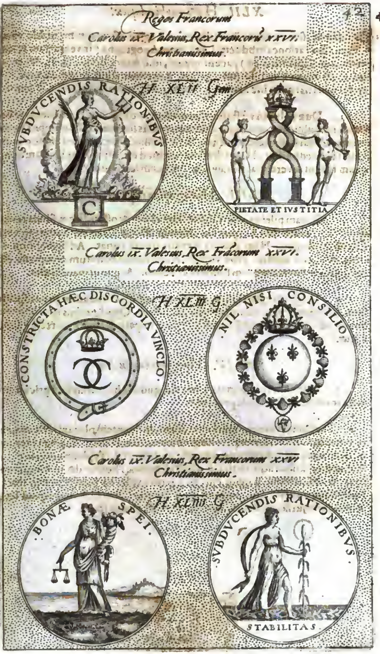
Vtraque facilis & expedita. Prior introducit aut reducit veriùs Regem, qui duas columnas, id eſt, Religionem & Rempublicam reſtituat.

Poſterior, quæ declaret, illa puritati, hac æquitati reſtituta, rerum omnium abundantiam, & regni felicitatem: Non malè. His enim fornix & concameratio rerum divinarum & humanarum ſuſpenditur.

XLI. *Hierographia duplex.*

Caduceum, pacis nuucium: Cornucopiæ, felicitatis indicium, quid toties repetam? Hæc tamen prior pars Hierographiæ eſt: poſterior non impeditior. Nam duæ legum tabulæ apertæ ſunt: Diſtrictus gladius, qui hoſtes arceat; micat: Parma, quæ tueatur cives, prolata. Et hinc pax, quam ſignant palmæ, in fœdere, cum Burgundis, decuſſit Burgundica. Operæ pretium factus non ſim; ſi diadema & inſignia regni Galliæ, facere conet illuſtriora.

Regem

Reges Francorum
Carolus IX. Valesius, Rex Francorũ XXVI.
Christianissimus.
H. XLII. Gen.
SVBDVCENDIS RATIONIBVS
C
PIETATE ET IVSTITIA
Carolus IX. Valesius, Rex Fracorum XXVI.
Christianissimus.
H. XLIII. G.
CONSTRICTA HÆC DISCORDIA VINCLO.
NIL NISI CONSILIO.
Carolus IX. Valesius, Rex Francorum XXVI
Christianissimus.
H. XLIIII. G.
BONÆ SPEI.
SVBDVCENDIS RATIONIBVS.
STABILITAS

XLII. Hierographia duplex.

42 PRudentia, ſive prudens Rex: illa enim Regina eſt virtutum; ut hîc virorum, dùm rationes ſubducit; Læva tenet Apographa (Inventarium & Repertorium Vlpianus dicit) pacem reperit, imò habet domi; id eſt, dextera; hæc enim manus, inſigne pacis geſtat. Repetundarum, & peculatus reis, è medio ſublatis: quos hîc ſubjectos pedibus, flagrare juſto incendio videmus.

2. Duæ columnæ à ſtatuis, forma non re differunt. Nam Pietas & Iuſtitia Rempublicam, ut tibicines, ruituram aliàs ſuſtinent. Illa quippe Deum veneratur, qui Reſpublicas inſtituit: hæc homines tuetur, quorum ſocietas, Reſpublica conſtituit. Habet illa lampadem; id eſt, cor ardens Dei tam boni, quàm magni reverentia: hæc enſem, vindicem ſcelerum.

XLIII. Hierographia duplex.

1. Spiram pilei agnoſcis, diſtinctam clavis, & offendicem fibula revinctum. In centro duo C. quorum alterum clamat Carolum: alterum verò Chriſtianiſſimum. Nam corona Regem apertè ſignat. Ad Symbolum oculos m hi jam attolle. Hoc vinculo & concordia bonorum compreſſa eſt, rebellium & facinoroſorum hominum ſeditio. Atque utinam fuiſſet.

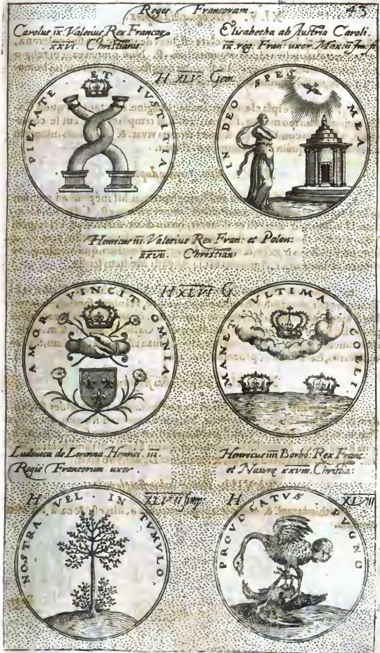
2 Inſigne Regni Galliæ, ac Monile ordinis coronatum, in conſpectu ſunt: & Regem regno incumbentem oſtendunt. Quod, ne quis ignoret, Symbolum adjectum eſt, Conſilio ſcilicet, non impetu Reſpublica rectè gubernatur.

XLIV. Hierographia duplex.

1. Pales libram mutuata à Iuſtitia, quod nihil juſtius ſit Agricultura, juſtæ rerum diſtributionis ſpem facit.

2. Prudentia verò typham læva tenens, & fluentem plagam retinens, rerum etiam minimarum curam Regi commendat. Nam, ut de plaga taceam, qualecunque capitis ornamentum eſt; muliebre eſt; Typham verò, in paluſtribus ſtagnatibus aquis naſci, ſi non videremus, Dioſcorides nobis demonſtrat. Et Matthiolus pappos ejus ab egenis experi ad tomenta; & grabatos farciendos adjicit. Nec imprudenter res abjectæ ventilantur: quod leves interdum injuriæ, ut favilla neglecta, graviter exardeſcant.

Reges

Reges Francorum 43
Carolus ix. Valesius Rex Francor. xxvi. Christiani.
Elisabetha ab Austria Caroli. ix. reg. Fran. uxor. Max. ii. Im. f.
H. XLV. Gen.
PIETATE ET IVSTITIA
IN DEO SPES MEA
Henricus iii. Valerius Rex Fran: et Polon: xxvii. Christian:
H. XLVI. G.
AMOR VINCIT OMNIA
MANET VLTIMA COELI
Ludouica de Lorenna Henrici iii. Regis Francorum uxor.
Henricus iiii Borbo: Rex Franc. et Nauare xxviii. Christia:
H. XLVII Simp.
NOSTRA VEL IN TVMVLO
H. XLVIII
PROVOCATVS PVGNO

XLV. *Hierographia duplex.*

43. PRior superiori demonstratione clara est, licet decussatę jam sint columnæ, quod indissolubilis vinculi argumentum est. Non omnes eadem religio Respublica continet; sed quædam singulas necessariò. Dissilirent res humanæ, si non superni Numinis continerentur metu.

2. Posterior re ipsa clarior, quàm hac imagine, non tantùm quod Caroli conjunx, mortuo marito, Pragam rediit, & templum Deo, cui se consecrarat, in Palatio condidit; sed & quod mortua vivat: & Gallis non minorem sui reverentiam, quàm desiderium suis reliquit.

XLVI. *Hierographia duplex.*

1. Symbolo nil apertius ad Hieroglypton, nihil ineptius ad regnum imò ad omne vitæ genus. Amor enim semper amarus est. Cæterum Henricus III. amore ductus est, ut duceret, quam duxit lectissimam Principem Amoris testes sunt dexteræ datæ, ut Amoris non odoris tantùm vettonicæ sunt, inter pollices injectæ, & subjectæ liliis gratia omnium, quæ homini grata evenire, ab hac frutice, Antonius Musa, Augusti Medicus scribit.

2. Duorum Diadematum alterum Poloniæ, alterum Galliæ est. Tertium cœli, quod nihil in terris majus sperare, vel nimis spectare deberet. Illud loco sublimi & stabili, hoc in continenti, cujus littus verberant variæ procellæ, Balthicum mare Poloni attingunt. Gallia Oceanum & mare mediterraneum spectat. Sed aliud vult Mysta, Fluxa esse regna terrarum, & periculis variis, haud secus ac procellis exposita.

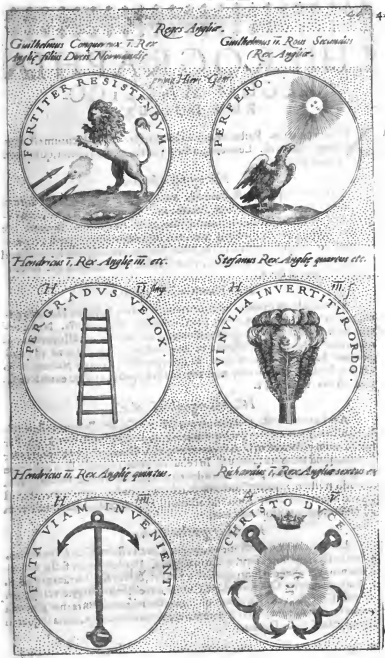
XLVII. *Hierographia simplex.*

Buxus palma est Belgica, quod hæc infœcunda. Dioscorides fœcundam, & Galenus Herieunte agnovit. Marem à fœmina distinguit. Fœminas Plinius negat fructum ferre, nisi propè marem conserantur. Quò respicit Regina Rege vidua. Nos respiciamus fidem, quam Marito in tumulo etiam servet. Mortua enim Mundo, Deo, & secundum Deum, viro vivit.

XLVIII. *Hierographia simplex.*

Struthiocameli & Accipitris pugna exposita oculis est: & ea à me non exposita.

Reges

Reges Angliæ.
Guilhelmus Conquæstor I. Rex Angliæ filius Ducis Normandiæ
Guilhelmus II. Rous Secundus (Rex Angliæ.
FORTITER RESISTENDUM
PERFERO
Hendricus I. Rex Angliæ III. etc.
Stefanus Rex Angliæ quartus etc.
PER GRADVS VELOX
VI NVLLA INVERTITVR ORDO.
Hendricus II. Rex Angliæ quintus.
Richardus I. Rex Angliæ sextus ex
FATA VIAM INVENIENT
CHRISTO DVCE.

I. HIEROGRAPHIA REGUM ANGLICORUM DUPLEX.

44 NEutra difficilis. Posterior ante in luce posita. Nec obscurum est, quæ imago prioris est. Leonem per media tela tuete frequenrer, quod Rex animosus respicit.

II. *Hierographia simplex.*

Scala in conspectu gestaroria est. Sunt & gradus. Per gradus autem Rex, inquit velox esto: hoc enim dictum puta. Quid autem dictum, imò factum vult re inquies. Cominus fieri, quod distinctè fit; quàm quod abruptè. Est quoddam principium, medium, & finis in omnibus rebus, quæ si commiscces, aut confundis; rem evertis: re; si non perdis, nequidquam fatigas: haud secus ac, qui ex scalarum gradibus, medios tollit; non ascensum aut descensum, sed ruinam struit.

III. *Hierographia simplex.*

Crista galeam ornari, Heroum ætate receptum fuisse ex Homero patet: expavit enim Astyanax, patris per Cancellos cassidis oscula. Nunc ornantur, si non gravantur tegmina etiàm viaroria, & urbana. Hîc pennas natura volariles, venti non dissipant, licet agitent, ut aristas, culmina ad voluptatem. Facit hoc ordo & unio. Si tanti ponderis unitas & plurium ordo est, in re levissima; quanti rete momenti erit in Republica? Hoc enim Rex sapientissimus colligi vult.

IV. *Hierographia simplex.*

Anchora est erecta, quæ jam parùm differt à Cruce. Et hanc velle intelligi, nullo negotio capiet: qui leget attentè per ocium, Symbolum Regis. Per fatum enim voluntatem Dei, pietas intelligit: & Grammatici interpretantur Fatum, quod Deus ita fatus sit. In rebus desperatis spem in Deo collocare reliquam, non tantùm pii, sed & prudentis, viri est: solet enim divinum adesse, quando nullum apparet, humanis in rebus vel consilii, auxilium. Quod Poetas etiam non latet. Nam ubi actum est in Tragœdia, à Machina Deum adducunt, qui catastrophen finiat.

V. *Hierographia simplex.*

Duæ anchoræ decussi forma, quæ & Crucis est, coruscantes centrum, pleno Sole, augustiores sunt, quàm maritimæ. Diademati profectò, vel ornamento, vel præsidio sunt, quod aëre pendet, & sunt Regno tàm præsidio, quàm ornamento. Qui enim dicit, Christo duce, hoc vel insigne, vel signum Christi Crucifixi vult. Tutum, inquam, se cùm mari, tum terra: hac jam una anchora, ex quo composita: & verè sacra, ex quo dolatæ duæ, ut ita loquar in salutiferum signum Crucis.

Reges

Reges Angliæ 45

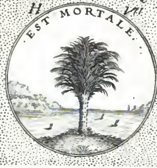
Ioannes Primus Rex Angliæ. VII.

Henricus III. Rex Angliæ VIII. primus qui Hiberniam cœpit.

H VI simp.

H VII

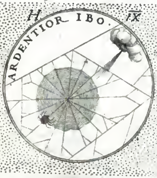
Edouardus I. Rex Angliæ IX et Hiberniæ.

Edouardus II. Rex Angliæ et Hiberniæ X.

H VIII.

H IX

Edouardus III. Rex Angliæ Franciæ et Hiberniæ, qui in bello uicit Regem Ioan. Franciæ.

H X Gem.

VI. Hierographia simplex.

HEcla in Hybernia, ut Æthna in Sicilia, Vesuvius in Campania quandoque flammas eructat. Ad Heclam suam alludit: dum faces virtutis regiæ attollit: veluti de speculo, & ita prælucere popularibus virtute vult: ut præstat potestate. Felix profectò regnum: ubi non fortuna, sed virtus regnat.

VII. Hierographia simplex.

Longæva sit & pacis diuturnæ indicium palma; mortalium omnium sunt mortalia. Nec ab hac conditione vindicant, aut ausa fortiter: aut consultata sapienter: aut denique eventa fortunatè. Quod si rerum dominis, à sapientissimo Rege persuaderi posset; næ sibi meliùs nō tantùm populo imperarent.

VIII. *Hierographia simplex.*

Sive casam istam, sive caveam mavis (quanti enim operis vel operæ fuerit, aut parietes addere? aut indere cancellos?) in Xysto potest exercitata esse, aut in carcere coacta Regis virtus. Principes Anglorum certè Henricum Regem suum, cum filio Eduardo, & fratre Richardo, Imperatore Romani Imperii designato in carcerem conjecerunt: ex quo Eduardus feliciter elapsus, conjuratos fortiter vicit: & piè patrem cum patruo liberavit.

IX. Hierographia simplex.

Anacharsis dixisse non minus lepidè, quàm verè fertur: leges hominum, esse aranearum telæ persimiles, qualẽ stamen hîc cernis, cum sua trama, & licio. Nam ut eam facilè perrumpant vespæ, in qua muscæ hærent; ita legibus, veluti vinculis teneri constrictas leves animas: quas potentia & impudentia vel fraude vel vi non difficulter perrumpat. Quod cui Regum semel persuasum (huic videtur) is, nisi Deum legum vindicem metuat; ardentiùs & audentiùs ad scelus accingitur. Sed homines non ferunt dissolutam legibus potestatem: & Deus, ut differat, tandem coërcet, ac castigat.

X. Hierographia duplex.

1. Delphinus pęnè ludit nobiscum. Trachilus illudit Crocodilo, ut lepidè Plinius commemorat. Hoc refero, quod horum alter, poterit adulatoris personam subire. Balæna magis Regem decet. Sed cui nec nos temerè illudimus: periculosa enim est navigantibus: neque nobiscum ludit: si enim dorso non evertit, navim, efflat imbrem, quo obruat ac mergat. Si non hoc est ludere nobiscum, cum ex gurgite in altum salit. Dicitur certè φάλαινα παρὰ τὸ εἰς φῶς ἅλλεσθαι. Et cum in conspectum venit, piscatoribus fit prædæ. Planè, ut qui se adulatoribus palpandum dat, sive Princeps, sive privatus. Sed ut istîc major præda; ita plures habet, quos in sinu, quandoque gestat, assentatores.

2. Hîc Symbolum impeditius est Hieroglypto. Nemo enim divinarit: utram statuat altera superiorem: Sapientiam, an fortunam? Ex Hieroglypto apparet Regis sententia. Statuit enim orbem fortunæ, supra orbem terrarum. Sed Pace Regis dicam, nimis Regiè. Nam in regno Providentiæ, non est locus temeritati. Aliter multa eveniunt, quàm sapientia statuit. Nostra, fateor. Quam divina, nego. Nec sapientia nostra superatur malignitate fortis. Fert enim, si quid secus evenerit, qua ratione vincitur fortuna, patienter.

Reges

Reges Angliȩ
46
Richardus ii. Rex Angliȩ Franciȩ et Hiberniȩ xii.
Henricus iiii. Rex Angliȩ Franciȩ et Hiberniȩ xiii.
REGIS VICTORIÆ AC VIRTVTIBVS
PRO ARA ET REGNI CVSTODIA.
Henricus v. Rex Angliȩ Franciȩ et Hiberniȩ xvi.
Edouardus vi. Rex Angliȩ Franciȩ et Hiberniȩ xv.
IMPERII SPES ALTA FVTVRI
NIL SINE DEO
Edwardus iiii. Rex Angliȩ Franciȩ et Hiberniȩ xvi.
Eduardus v Rex Angliȩ Franciȩ et Hiberniȩ xvii
EXPIABIT AVT OBRVET
NEC SPE NEC TEMERE
HONY SOYT QVI MAL Y PENSE

XI. *Hierographia simplex.*

46 Serpens non serpens, sed in se spiris circumvolutus, animum variis curis exercitum, pura, significat. Dùm verò cœlum intuetur; animum, ut se & sua tueatur in Deum, qui cœlum habet, convertit. Ne efferatur rebus secundis, aut prematur adversis. Palma autem & laurus animum non cujusvis cingunt; perfectionis est: quod simul; admirationis: quod denique ovali forma; spectaculi & auræ popularis: est enim forma theatralis. Cum his omnibus mirè congruit inscriptio videtur enim non à Rege sumpta; sed Regi virtutis ergo data à populo.

XII. *Hierographia simplex.*

Quod Symbolum loquitur, mussitat Hieroglyphicon. Vides enim Aram & Coronam, atque inter hæc, Ensem pro utraque strictum.

XIII. *Hierographia simplex.*

Henricus V. Angliæ Rex, Normandiam & Metropolim provinciæ, Rotomagum bello cepit. Caroli Regis Galliæ filiam, ea lege duxit; ut si quæ esset, ex ea soboles, succederet avo materno in regnum Galliæ. Dura conditio expressa Gallis; vera; quæ impressa collectaneis Dresseri. Historia enim non erat ad manum. Dubitandi caussa est, quod aliena à Lege Salica. Hic exponendi ratio est, quod Aquila, veluti à Iove, cujus ales, Henrico V. Corollam mordicus offerat, in spem alterius regni, aut, ut ipsa loquitur, Imperii.

XIV. *Hierographia simplex.*

Manus Deo non est incorporeo. Potestas manu denotatur. Nec potest Deus aliter ab homine intelligi, quàm intellectu humano. De fide taceo. Hic manus altipotentis Dei, e catena suspensum tenet mundum. Quod autem hic pingitur; simile quid abs Homero scribitur. Catena certè Iuppiter Deos tenet devinctos, nec dicam suspensos: exprobrat enim & minitabundus quidem Iunoni. Nec aliud vult Rex Poëtarum; quàm Rex Britanniæ. Caussas enim secundarias ille obligat primæ ac principi caussæ; hic dicit nihil in Mundo evenire, sine Deo; ex quo ipsa Mundi machina, à Deo dependet.

XV. *Hierographia simplex.*

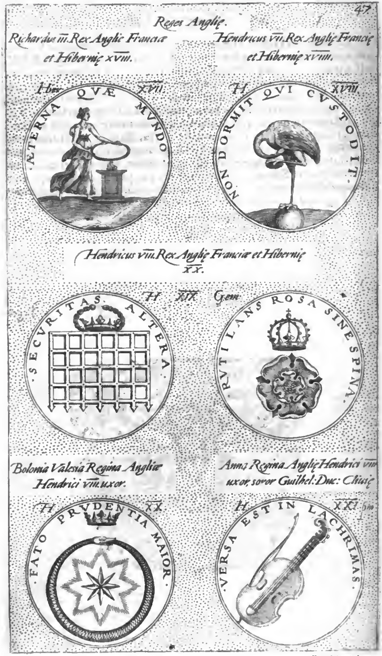
Hoc, quodcunque vides, utrinque tenuatum; Fulmen esse, credere cogor Sculptori. Et quod studio properandi, Cyclopes Vulcanus, ab imperfecto fulmine, & massa adhuc rudi ad arma Æneæ cogit, apud Virgilium; credo non invitus. Non credo Regem Angliæ integra pietate, usurpasse fulmen. Nec jus, nec fas est, homini mortali, invadere potestatem Dei immortalis. Et qui olim fulmen, non dico, Iovi eripere, sed æmulari tonantem voluit; is, is graves pœnas luit apud inferos. Lege Virgilium, imò Symbolum. Expiabit, aut obruet. Quis? Deus. Quem? Orbem terrarum. Quo? fulmine, igne. Hoc enim & Philo ostendit: & Hipparchus docet: & nostra denique fides nobis fidem facit. Rex fortè non huc prospexit; sed Deo vindictam in hostes & æmulos permisit.

XVI. Hiero-

XVI. *Hierographia simplex.*

Edovardus III. Rex Anglorum Gallos memorabili prælio ad Cressiacum vicit. Omnia silentio involvit vetustas. Cecidêre Gallorum XXX. millia, præter socios & belli duces. Rem tantam vix abs oblivione vindicant Annales. Et nostri Heroes, qui perpetuare nomen volunt; litteratos contemnunt. Absint querelæ, licet & in Republica necessariæ. Edovardi nomen, Ordo Periscelidis, incolume hactenus præstat. Nam in tripudio fasciam Virginis Adamatæ solutam, ut fit & labentem, humo sustulit: ac collo circumdatam, torque quovis pretiosiorem habuit. Hæc illa est, quam hic sculptam cernimus. Ac ut liberaret ab opprobrio Amicam, malè illi precatur, qui quid sinistri suspicaretur. Ego, ne diris obnoxius reddar, amorem vel castum, vel secretum patiar. Silentio præterire me nec Rex patitur, nec Hierographia sinit: hoc esse initium & insigne Ordinis Britannici. At si quis Regum aut Reginarum mutarit Ordinem vel aboleverit, ut in Gallia accidit; nonne periclitatur fama tanti Regis?

J 3 Reges

47
47
Reges Angliæ.
Richardus iii. Rex Angliæ Franciæ et Hiberniæ xviii.
Hendricus vii. Rex Angliæ Franciæ et Hiberniæ xviiii.
XVII.
ÆTERNA QVÆ MVNDO
XVIII.
NON DORMIT QVI CVSTODIT.
Hendricus viii. Rex Angliæ Franciæ et Hiberniæ xx.
XIX
SECVRITAS ALTERA
RVTILANS ROSA SINE SPINA.
Bolonia Valesia Regina Angliæ Hendrici viii. uxor.
Anna Regina Angliæ Hendrici viii uxor, soror Guilhel: Duc: Cliviæ
XX.
FATO PRVDENTIA MAIOR
XXI
VERSA EST IN LACHRIMAS.

XVII. *Hierographia simplex.*

HÆc non est ancilla, licet succincta lumbos, at domina, ni fallor, Prudentia. Nam prudentis est scelere animum purgare, imò Providentia: quis enim nostrûm videt, quid serus vesper vehat? aut quis, si non providens saluti nostræ Deus, mundum ab immundo discreverit, ac separarit? Non nostri præsidii est, mi Deus; sed tui subsidii. Non nostræ prudentiæ, sed tuæ prudentiæ, Non nostræ imbecillitatis, sed tuæ misericordiæ. Sunt igitur æterna: quæ Deus ex massa (redigentur hæc in ignem omnia) subducet, & emundata Mundo restituet, hoc longè eminentiori. Ara est: & in ara, flamma. Supra flammam gyratur Anguis, hac forma, forma æternitatis, ut nihil à me dictum, quod hîc non pictum. 47

XVIII. *Hierographia simplex.*

Non solùm animans hoc rationis particeps, quod sibi Imperium vindicare in terris videtur, examans societatis; verùm etiam expers rationis, ratio ad societatem, & simul vivendi necessitatem cogit. Nos ratione præditi, & ab omnibus destituti animantibus, à plerisque horum oppugnati, injuriis naturæ expositi, &, ut hæc omnia superemus, morti, velut noxæ dediti; quâ humanitate ad societatem cogimur, ea feritate, omne commercium abrumpimus: & non modò ab humanitate ad feritatem, civili concordia, ad discordiam, vita ad mortem fugimus; verùm etiam odio consortium generis, in conditorem generis peccamus, ruimus, dicimus. Quod autem conditoris Majestas, omnem elidat oppositionem, non fulmine, quo potest, aut potestate, qua valet; at hoc ipso, quod est: in Magistratum, qui vices Dei gerit, iras condunt, & reliquum bilis evomunt. Miseri. Nunquam miseriarum, nunquam beatitudinis, nunquam conditionis humanæ ancipitis, mihi invenit, qui in Deum vana licet, grati animi laude prosequar. Nam me liberavit, beavit, servavit denique utraque fortuna, & quavis fortuna statuit superiorem. Hîc si de Deo taceam, homo non sim. Est enim Deus, qui pro nobis aut veterno laborantibus, aut ignavia consopitis vigilat magis, quàm dux gregis, grus. cujus gratia, tàm altè hæc repetita oratio. Grus, ut insomnem somnum suspendat, altera ungue saxum tollit. Nihil tritius vulgò. Christus saxum Æthna gravius sustulit; dum ærumnas nostras tulit, & sontium insons luit peccata. Gruem cernis, super truncam arborem casu alicubi confidentem. Nec à me dissentis. Sed non eadem sententia, quæ aure Symbolum, mecum accipies. Non dormit, qui vigilat. Quanquam enim hæc continuatio sit præconii divini; sunt, qui ad Vicarios Dei transferant. Cedo, per me, tu etiam transferas, licet. Non enim laxo frena procaci lingua in convicia; at reprimo, &, ut ferociores equos constringo habenis. Cùm nos stertimus; excubant: cùm deliramus; sapiunt: cùm nos dormimus; ut breviter finiam, vigilant. Abstineamus igitur maledictis; & ea inchoemus, quæ dicta & facta faciant, ad salutem Reipublicæ & dignitatem Magistratus. Vt glomus generis solvitur ad dissipatur, ni duce incolumi; ita cum Majestate Regis, Regni salus coalescit: nec potest hæc, absque illa, diu salva permanere.

XIX. *Hierographia duplex.*

1. Catarracta, præter volgarum receptumque usum, cancellatæ portarum fores sunt, catenis supra pendulæ, quas & unus, in re subita, dissolvat: cùm tardiùs plures moliantur valvas. Hac elusus Annibal Salapiæ est

Carbo ex lusius Roma. ut videre est apud Livium & Appianum. Et videre usum & formam portæ cataractæ in dies est. Delectatum credibile est Henricum VIII. Angliæ Regem: non enim sine causa coronavit, quanquam non eò tantùm spectavit; sed, ut adversus subitam hostium impressionem, probavit haud dubiè, machinam pensilem; ita non in uno, vel revel persona, verùm in alio atque alio præsidio, salutem suam collocandam existimavit prudentem. Nam ut res humanæ perpetuo motu feruntur, ita nec satis firma, quibus illas moderamur, humana consilia sunt. Quid igitur animum despondeam, si hîc speccado? Viri prudentis non est. Regem igitur, quem non minus prudentia decet, quàm potentia, capere aliud consilium, par est: & in re cita hoc probare, quod agile & dextrum, non impeditum. Nam sicubi opus est facto; diu opus non est consultò.

2. Rosas natura discriminavit, quod nemo nescit: Regum Angliæ aliquis, familias gentis regiæ coloribus Rosæ distinxit. Hæc naturæ æmulatio, successoribus capitalis extitit. Ita purpurati cum candidis semper certarunt, donec connubio coaliti sunt in eundem truncum, truncatis veluti stolonibus, ne Rempublicam in posterum turbarent, utriusque familiæ omnibus. Hoc consilium Iovius laudat, & erat fortasse necessarium. Sed quantò salubrius erat, non excitare discordiam? quam atroci, licet sano curares consilio? Documento sit Regibus nostris, ne qua re excitent, sed quovis pacto fomentum discordiæ extinguant. Cæterum Rex Angliæ ad hoc consilium spectat, dum spectandam exhibet rutilantem, ut ipse loquitur, Rosam. Nam sine spinis, loquitur, id est, gentilibus, qui spinarum instar pupugissent Rosam coronatam. Regem, inquam, cujus gestamen erat coronata Rosa.

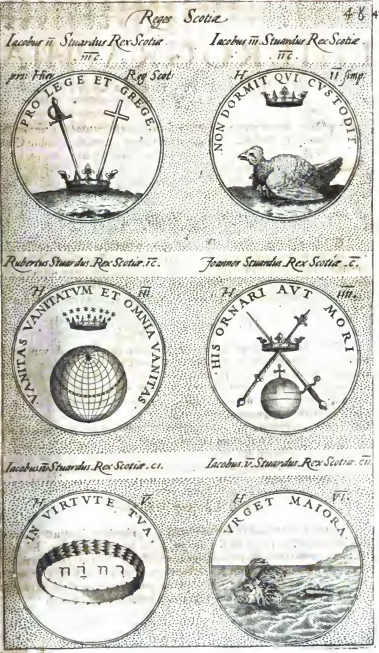
XX. *Hierographia simplex.*

Hic Reginæ Angliæ tribuit, quod Galli Reginæ Galliæ. Refulget autem Sydus, intra circulum, quem Anguis in se revolutus facit. Micans Sydus virtus Reginæ est celebris per orbem terrarum: quemadmodum illud toto suo orbe, qui æternitatis sit, diffusis radiis collucet. Dictum est de Hieroglypto. Dicamus de Symbolo. Boëtius supra fatum Providentiam statuit: sub fato fortunam, ut veræ prudentiæ major sit fato: & castrorum vim; sapientiæ robur elidat. Nam licet in corpus illa quandoque sæviant; animus, cujus fax est sapientia, lumen prudentia, liber fato: id est, nexu caussarum, quas primum mobile caussatur; non enim primo Mobili, at primo subjacet Motori, major & superior est fato: quoties sibi ipse constat, & non rapitur ab hac normamentis. Ne quid faciam injuste: etiamsi patiar infanda. Hoc animo, hac sententia, hoc decreto si fuit Regina; quo decet esse Principes & Reges.

XXI. *Hierographia simplex.*

Panduram positam cernis: & audis, versa est in lachrymas. Audivisti autem, vel legisti Henricum VIII. Angliæ Regem plures duxisse uxores, quarum alias necavit, alias repudiavit. Inter has est Princeps Cliviæ Anna, quæ repudiata & relegata à Marito, cum Pandura, quod lætitiæ signum est, lætitiam, id est, exulantis animi motum posuit. Quanquam enim non indignè fortunam suam miserata sit; fortunæ tamen injurias constanter tulit.

Reges

Reges Scotiæ
48.
Iacobus II. Stuardus Rex Scotiæ. IIIc.
Iacobus III. Stuardus Rex Scotiæ. IIc.
pri. Hier. Reg. Scot.
PRO LEGE ET GREGE.
H. II simp.
NON DORMIT QVI CVSTODIT
Rubertus Stuardus Rex Scotiæ. Ic.
Ioannes Stuardus Rex Scotiæ. c.
H. III.
VANITAS VANITATVM ET OMNIA VANITAS
H. IIII.
HIS ORNARI AVT MORI
Iacobus IIII. Stuardus Rex Scotiæ. cI.
Iacobus V. Stuardus Rex Scotiæ. cII.
H. V.
IN VIRTVTE TVA.
H. VI.
VRGET MAIORA.

I. HIERO-

I. HIEROGRAPHIA SIMPLEX REGUM SCOTIÆ.

48 Corona humi posita, quod jam firmitatis est, rerum se potentem Jacobus II. Rex Scotiæ declarat: exeuntes autem intra radios Crux & gladius Regi pietatem & justitiam commendant. Et ipse quasi arripiens, pro lege, inquit, Crucem: pro grege ensem capio. Hæc ego non disjungo: pietas enim fundamentum justitiæ est: & bellum, nisi justum, non est bellum, sed latrocinium; at distinguo.

II. *Hierographia simplex.*

Gallina pullis incubat. Corona Regem refert, qui sub gallinæ simulacro, an mum suum vigilem & devotum populo, significat Regiè. Nam Regum Rex Christus hac similitudine φιλανθρωπίας suam, quæ omnem similitudinem excedit, nobis inculcat. Et Reges, per Christum, ni pro Republica vigilent, cum Republica occidunt. Ita laboriosa non delicata res, regnum est.

III. *Hierographia simplex.*

Si vanitas vanitatum est Mundus, & omnia, quæ in mundo vana; quid nos mutuò incessimus mortales? imò lacessimus Deum immortalem. Est autem mera vanitas, auctore sapientissimo Rege Iudæ, Salomone, non Machina mundi ita pulchrè à Deo facta, & numeris absoluta; nec enim hoc vult Salomon, quemadmodum furiosorum quorundam hominum opinio est: & cum omnia sint vana, nihil homine vanius est: cujus caussa, Salomon vana asserit, quæ sunt tam perfecta; ut nihil sit tam exiguum, ex quo non, magna conditoris laus resultet, qui etiam ex nostra vanitate gloriam suam collustrat: dùm ex malis, quorum nos authores sumus, elicit bonum. Audiamus igitur alterum Salomonem, Regem Scotiæ, conantem nos, ex tantis tenebris eripere: restituere in lucem.

IV. *Hierographia simplex.*

His ornari aut mori (gladios trajectos suprà orbem signatum Cruce vides) decorum Rex putat, fortiter magis, quàm prudenter censet. Est enim bellum ex malis: nec alia ratione, quàm necessitate & justitia probatum. Malim igitur, quæ potiores sunt, & arma armant, ut ità loquar, & verè: (nam sine his valde debilia sunt, atque in hos, qui sumpsere frequenter vertunt) legibus dixisse, quarum minister est, qui rerum inter homines, dominus est.

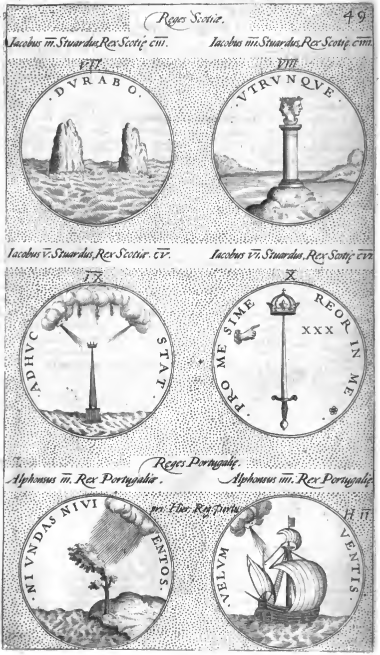
V. Hiero-

V. *Hierographia simplex.*

Nomen Dei hîc magis honoratur corona, vt jam olim receptum est primitias frugum offerre Deo: & quosdam flores ac frondes, ad usum stemmatis secernere; quàm cingitur. Deus enim, qui nomine terminatur, nullis terminis clauditur. Regem verò Deum intelligere, ex eo patet, quod in Symbolo dicit: In virtute tua, (supplebo, nescio, an potero explicare mentem Regis) Deus non mea, spem rerum mearum, & regni omnem collocavi. Nam cujus fidei tutiùs commisero? hanc terræ portionem? qui orbem terræ universum, ut condidisti; ita & gubernas. Sic Regem dicere putato. Atque utinam idem dicerent ac sentirent omnes Principes & Reges.

VI. *Hierographia simplex.*

Iterum Balæna: habet enim ora in fronte, ex quibus nymbos, horrescô referens, & memoria repetens Oceani tot tantaque discrimina efflat, quæ notæ belluæ, etiam Plinio notæ sunt. Et Musculus in vada præcipitem, assequitur, & jam jam prævertit tantillum pisciculum cum tanta Bellua conjunxit Natura. Est autem huic ille oculus, ut loquitur Plinius: quando prægravi superciliorum pondere, obrutis ejus oculis, infestantia magnitudinem vada, prænatans demonstrat, oculorumque vice fungitur. Hoc autem voluit natura aut verius naturæ parens Deus; ut qui Dei vices in terra obeunt; non nimis sese à grege hominum sejungant. Nam in pannoso quandoque est; quod paludatum juvet, imò servet. Iam Reges Scotiæ, quam nec ipsi cum Gallia comparant semper Regibus Galliæ ad majora tendentibus auxilio, præsertim contra vicinos, vel cum exitio suo extitere. Atque eò fortè respexit Scotiæ Rex, si non Britanniam sibi despondit, in societate tanti Regis.

49
Reges Scotiæ.
Iacobus III. Stuardus Rex Scotiæ CIII.
Iacobus IIII. Stuardus Rex Scotiæ CIIII.
VII
DVRABO.
VIII
VTRVNQVE.
Iacobus V. Stuardus, Rex Scotiæ. CV.
Iacobus VI. Stuardus, Rex Scotiæ CVI
IX
ADHVC STAT.
X
PRO ME SI MEREOR IN ME.
XXX
Reges Portugaliæ.
Alphonsus III. Rex Portugaliæ.
Alphonsus IIII. Rex Portugaliæ
NI VNDAS NIVI ENTOS.
VELVM VENTIS.

VII. Hierographia simplex.

PEr hos duos scopulos, Galliam & Britanniam intelligo: lego enim apud Iovium & alios, inter hæc regna, veluti Symplecadas, Reges Scotiæ jactatos. In Symboli explicatione, non tantum est difficultatis, quàm in observatione.

VIII. *Hierographia simplex.*

Vtrumque fortè, contundam, dùm ambos inter se committam, Galliæ & Angliæ Reges, vel, observabo, ne hujus gratia, illius odium subeam. Qui verò, mi Rex? si neutro loco, stabili gratia? Nam ut potentiorem esse oportet, qui bellum inter vicinos ociosè spectat: aut esse tandem prædæ victori. Si utrumque tempus intelligis, & ut alter Ianus, ex præteritis futura conjicis: jam te non solùm potentem, verùm etiam Regem prudentem agnosco.

IX. *Hierographia simplex.*

Non injuria Rex hic Coronam in cuspide statuit, quàm tempestates undique viderentur deturbaturæ. Periit enim & pòst uxor. Stat tamen adhuc, ut vaticinatus est: & Filio regnum Scotiæ mansit incolume.

X. *Hierographia simplex.*

Fama est Regem Scotiæ Iacobum VI. sinistrum latus spatha esse, à Natura signatum. Et eaforte hac imagine nummum signavit. Solent enim Principes viri, ut de Alexandro Magno, & Scipione Africano accepimus, hujusmodi sermonibus delectari: & concitatam de se alere opinionem. Cæterùm, pro me, inquit, hoc gladio utar, si me ipse, de quo nemo dubitat, reor in me esse. Anima enim in nobis est, quàm diu vivimus: etiamsi animus in cœlo & terra procul vagetur.

I. HIEROGRAPHIA REGUM PORTUGALLIÆ.

SIve Quercus, sive qua planta, tempestatem cœli & procellas maris despicit: Rex Portugalliæ, sub hac imagine, imaginem invicti animi sui, videri gestit. Et quasi improperans fortunæ, scalpturæ insigni, vernacula verba adæquat. Nec undis terreor, nec ventis moveor, id est, nulla res evenire mihi, aut objicere sese persona potest: quæ gressum meum tardet, vel revocet à præclaris fortibusque ausis.

II. *Hierographia simplex.*

Velum ventis pandi, imò vela, quæ sunt Acatium, maximum: Thoracium, in summo mali fastigio: Epidromus, ad puppim: & Dolon ad proram) quicunque vidit, hîc videt. Sed omnia ventis credere; aut quâ nihil certius est, tempestati permittere, Regis non est; sed Regis est consilio niti, & ubi consuluerit, in tempore ad rem accedere. A consilio si abest injustitia, qua cum nihil fieri potest rectè: si ignavia; quæ omnia deformat; si iracundia, si amor, & id genus alia: quæ lumen judicii, caligine obducunt: & majores tenebras rectis consiliis offundunt; quàm mari magno ullæ tempestates.

Reges

Reges Portugaliæ
Petrus Rex Portugaliæ. etc
Ferdinandus Rex Portugaliæ.
III
MONSTRAT ITER.
IIII
CVR NON VTRVNQVE.
Joannes I. Rex Portugaliæ, primus Fretu Herculeum transgress. Septa cæpit
Henricus I. Rex Portugaliæ qui Africæ littora classibus lustrare cæpit.
V
ACVIT VT PENETRET.
VI
PERENNITAS LAVDIS.
Eduardus Rex Portugaliæ, qui Tingin et Arcillam cæpit
Emanuel Rex Portugaliæ Florentissim qui amplissimu in Idia Imperiu constituit.
VII
LOCO ET TEMPORE.
VIII
PRIMVS CIRCVN DEDISTI ME.

III. *Hierographia simplex.*

50. Observant naturæ cœlum, non ignari cœlestis, cum re maritima, commercii, &, Cynosuram sub hoc hemisphærio. Servarunt & de cœlo Magi. Vnde tribus illis Paganorum primoribus stella serenior refulsit, ut, vel opinione artis suæ incerta scientia confirmarentur. Sive igitur Rex ad hoc piè: sive ad illos, prudenter respexit, laudabilior eo est, quod fortunæ & ventis omnia credebat. Nam ut piè, ita & sapienter possumus, imò debemus rebus nostris consulere.

IV. *Hierographia simplex.*

Momus, Deorum parasitus, in fabrica hominis, desiderabat hians pectus: & per hiatum, patens & reclusum cor, offensus haud dubiè, simulatione istorum: qui aliud semper dicunt, ac sentiunt, nec homines tantùm, verùm etiam, si possent, fallerent Deos. Sed nequidquam desiderabat. Nam Architectum suum, nullus Sinon fallit. Rimatur ille scilicet, arcana cordis, & penetralia plusquam Lynceis oculis terebrat. Vnde etiam ab Apostolo nomen, laudem à Prophera invenit. At fallit nos. Conatur, fat scio. Sed quis sapientem fallit? qui tantùm cuique credit, quantum expedit dicenti. Decipitur pactis: fallitur conventis. Si in Lysandrum incidit: qui, ut astragatis pueri, ludebat fide data cum jurejurando. Quasi verò sapienti illuderet vel Lysander vel Sinon; & non pejerarent in suam perniciem, qui fallunt jurati. Rarò igitur sapiens aut nunquam fallitur. Et Rex hîc ut potens, ita prudens, videtur hominum corda penitiùs introspicere, ac scrutari. Aciem enim gladii, acumen judicii puta. Duo corda, exempli caussa, trajecta statue. Nam si duo non idem sentiunt; multò minùs plura. Nec hîc Lilium florere: aut istic spicas tumere cogita. Telluris enim hæc fata sunt, non cordis. Cogita potius, aliud corde alium agitare: nec voto uno, ut ille ait, vivi, imò longè majorem esse animorum discordiam; quàm oris diversitatem. Hoc illud est, quod Rex sapiens rimatur acumini ingenii, ut dicebam, non ensis. Nec rimatur curiosè. Nam cùm in Republica versetur, quæ, ut Mundi machina, ex rebus diversis, ita ex variis ac discrepantibus inter se personis constat, rationem prudenter horum init, quos aut in familiaritatem asciscit: aut Reipub. gubernaculis admovet. Qui enim gratia aut commendatione, non judicio ducitur; fieri non potest, quin aut ipse periclitetur, aut regnum exponat periculis. Accedit, ut cum Repub. extremum subeat discrimen. Præstat igitur in tempore de unoquoque cognoscere; quàm serò quæri & quærere: Cur non idem utrumque sentit? Cur non ut Balbus Cæsari? Si cognovit antè, sibi imputet, quàm consilio avertere poterat calamitatem.

V. *Hierographia simplex.*

Iohannes I. Rex Portugalliæ, exercuit sese minus periculosa primum expeditione, & ferrum, id est, millitem ensearmatum acuit atque animavit: ut per silicem trajiceret gladium, imò classem benè munitam & instructam omni bellico apparatu, trans mille pericula transmitteret, transmisitque non minori felicitate quàm fortitudine.

VI. *Hierographia simplex.*

Magnis in animis insita est quædam gloriæ cupiditas, nec ea reprehendenda, at laudanda & concitanda, ut in circo applausu multitudinis, si ad veram

ram gloriam fertur: nec auram captet popularem. Hic Rex Africæ littora classibus lustrare cepit. Regiè: Regium enim est regni fines, sine injuria, si potest, extendere. At Barbari illi erant, ad serviendum nati: quos, nisi presseris; premunt te jugo: &, quod possunt, non quod licet, volunt. Iure igitur quodam sibi à gratis posteris, perennitatem laudis pollicetur. Huic animi Regii proposito respondet Pegasus: alis enim ad cœlum, ubi nihil mortale tendit. Calce autem calcat Leonem, id est, ingenio feras illas gentes subigit & frenatas posteris tradit. Sumpsit autem Pegasum à Bellerophonte (hujus meminit Homerus, illius Pindarus) qui vectore lapso, cœlum petiit, ubi Anticum circulum spectat, pedibus æstivo orbi adnixus: extremo ore, caput Delphini tangens: & Aquarii manum dexteram, cervici applicans. Sunt, qui Historicè rem exponunt, à quibus Natalis Comes accepit, Pegasum navis insigne quondam fuisse, sic dictæ & pictæ, ἀπὸ τοῦ πηγνύναι, id est, compingendo. Ideo cupidius adjeci; quod Regis sententia, rei maritimæ studiosi non abhorreat.

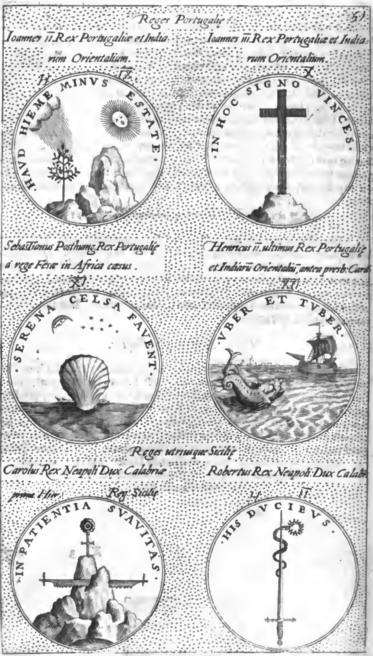
VII. *Hierographia simplex.*

Loco & tempore bellum se gerere, id est, tempestivè & consideratè dicit Rex, quem sequantur nostri Reges & Principes: alterutrum enim prætermissum, in magnas præcipitat, cùm ipsos, tum regna, ærumnas sæpè. Quod autem hoc velit Rex Portugalliæ, ex lancea manifestum fuit: quæ, quia belli, bellum notat. Anguis autem callidè repens, utrumque ostendit. Abest enim, qui gestet: & quoniam abest; est occasio ac facultas obrependi. Iam astutiam vitantis cuspidem ipse cernis.

VIII. *Hierographia simplex.*

Hic circum orbem terrarum Oceanus fertur: & circumscribitur; Primus circumdedisti me, quæ Prosopopœia est Terræ; fatetur enim primos fuisse Lusitanos, qui Rege Emanuele, classibus Oceanum ingressi: (quod nequidquam tentarunt, quo tempore, opibus maximæ valuerunt Persæ) terræ non aliquem sinum aut partem, sed globum circumnavigarint. Terram patentem nolim offensam. Verum enimverò, non hæc fortassis terræ; at terrigenûm, imò Lusitanorum assentatio, non sententia est. Nam Hispani de hac dignitate cum Lusitanis contendunt. Et Draki Angli, non tantum Magillanis Hispani magnum nomen est: Licet hoc tempore sit prior.

51.

Reges Portugaliæ
51
Ioannes II. Rex Portugaliæ et Indiarum Orientalium.
IX.
HAVD HIEME MINVS ESTATE.
Ioannes III. Rex Portugaliæ et Indiarum Orientalium.
X.
IN HOC SIGNO VINCES.
Sebastianus Posthumus Rex Portugaliæ à rege Fesæ in Africa cæsus.
XI.
SERENA CELSA FAVENT.
Henricus II. ultimus Rex Portugaliæ et Indiarū Orientaliū, antea presb: Card
XII.
VBER ET TVBER.
Reges utriusque Siciliæ
Carolus Rex Neapoli Dux Calabriæ primus Hier. Reg. Siciliæ
IN PATIENTIA SVAVITAS.
Robertus Rex Neapoli: Dux Calab
II.
HIS DVCIBVS.

IX. *Hierographia simplex.*

SI Hyeme istic est æstas: quæ æstate æstas? id est, felicitas, & rerum omnium 51. ubertas? Dicit autem istic perperuam æstatem esse Rex. Et nos si Regi Portugaliæ non habemus fidem; habeamus Regi cœli & terræ: qui terram & cœlum condidit. Quid enim toties eandem plantam decantabo?

X. *Hierographia simplex.*

Crux cognitu facilis. Nec lectu difficile: in hoc signo, quod est Crucis vinces. Quæ sententia, quod signum sententiæ, cujus animum subit is, licet ab omnibus destitutus, de quovis sibi hoste trophæum statuet. Quis enim Christo repugnet? qui hoc signo Carnem Mundum, & Diabolum vicit atque superavit? Sumpsit à Constantino Magno.

XI. *Hierographia simplex.*

Concharum generis Pinna est Plinio, imò Aristoteli, ex quo penè describit. Nascitur in limosis, subrecta semper: nec unquam sine Comite: quem alibi Pinnotherem, alibi Pinnophylacem appellat, planè, ut hic libro Hist. Animalium. 5. cap. 15. Is est squilla parva, & ea Cancer Plinio, καρκίνος μικρός Athenæo dicitur. Hæc non ocio abundans scribo. Sed Concham video: & custodem ab hac forma differentem ac quasi deformem. Verùm enimverò si Cancer hic, sive squilla; sic enim à Cicerone non tantùm Plinio appellatur, cibi causa, societatem init, cum Concha, dapis, cujus partem auferat, affectator. Et Sebastianus Rex Portugaliæ non cibi, sed aliqua caussa, fœdus icit cum Regulo Fessæ profugo, cum Concha, id est, Occœcato Principe, ut rebatur, ipse oculatus. Hoc ego conjicio ex Hieroglypto: cujus gratia, ista recensebam ex veterum commentariis. Cùm necme, nec ullum fallat, amicitiam ab Aristotele distingui: & Principes civitatesque in fœdere, utilitatem sequi. Sed non semper alios fallimus, si quando voluptatem aut utilitatem in concilium adhibemus. Multò sæpius ipsi nos. Hinc Tragicus ille exitus belli Comici. Septentrionem vides. A Luna Conchas impleri, & exinaniri nemo ignorat. Quod si feisset Rex juvenis, boni ominis caussa plenam Lunam descripsisset. Nunc dum crescere potentia, & proferre imperium vult; vitam cum regno amisit. Video enim, quod & boni ominis caussa crescentem Lunam exhibeat. Nec ita illa serena & celsa favebat consiliis; ut conatis luridus Cometes adversabatur.

XII. *Hierographia simplex.*

Regis eruditi, Symbolon eruditum Accitus, imò à natura, ab aris ad solium regium coactus, multum diuque, haud dubiè deliberavit secum ipse, & cum familiaribus. Nec ita agitatur navis in alto procellis & ventis (quæ caussa est onerariæ hic velis pandendæ) ut ipse agitavit animo succedendumne esset Nepoti, aut cedendum Philippo Regi Catholico & ipsi Nepoti, sed non ex fratre. Genitus enim erat ex Regibus, at non geniturus Reges, ea ætate. Profectò si cessisset; patriam servasset, & furiali bello, quod fatum ejus excepit, liberasset. Nunc coactus, ut dicebam, popularium impetu magis, abnuentium proximæ gentis imperium, quàm cõsilio familiarium, ostēdit se sapere: quid esset desipere. Nam cū dicit vel Oceano: vel Delphini; Vber es, & tuber, imò utrique, nihil verius dicere potuit. Quoties enim mare commodum quidem,

intumescit iracundia; toties periculum vitæ afferre non tantùm fortunis, quæ tanto periculo petuntur. Et ita ipse blandiens generi nostro Delphinus, ut videatur esse consors generis, quemadmodum præter Poëtas, Lucianus quodam loco refert, pinnam in dorso habet, quam ante cum Plinio cu tellatam appellavimus, qua vel imprudens carinam perforet. Sumebat autem Card. Henricus cum regno Portugalliæ, maris imperium; utriusque imagine, non inconcinnè, unam animi anxii sententiam expresserit.

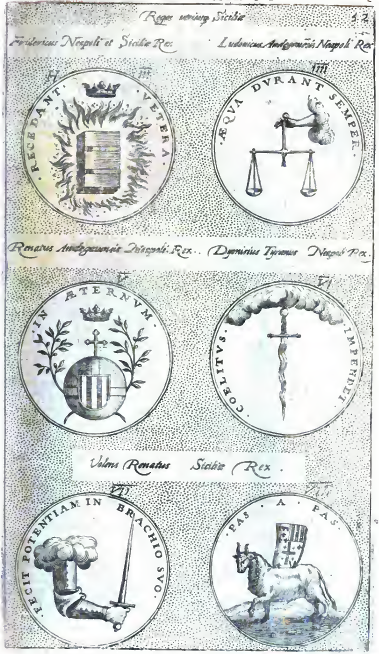
I. HIEROGRAPHIA
REGUM UTRIUSQVE SICILIÆ SIMPLEX.

AUrea non Regia tantùm sententia. Nam cui propositum est, omnia tolerare, & patienter ferre; hujus vita nihil moderatius. In moderatione autem, quemadmodum in temperamento colorum, egregia pulchritudo, Venus ipsa, est perpetuus tenor vitæ, quo ecquid suavius? Debet autem sapienti esse propositum. Ferendum enim est, quod conditio humana vlut: aut hujus arbiter statuit Deus. Iam multùm refert, cùm ad laudem, tùm ad rem ipsam: volens feras aut nolens. Cum sententia congruit pictura. Crux, id est, ærumnæ, quæ tamen patientia altæ, in florem germinant odorationem Rosa. Et hæc inter spinas crescit, ne quis mihi in deliciis vetam voluptatem quærat. Ad eandem sententiam pertinet fissa ferra rupes, quanquam minori compendio, fecerit id Annibal, ut Livius commemorat, aceto.

II. *Hierographia simplex.*

His ducibus, inquit. Quibus, inquies, ducibus? fortitudine, inquam, aut potius justitia, qua nihil fortius: utrumque enim ensis sonat. Et prudentia, quam serpens notat. Rigida certè est, & injusta sæpè justitia: fera & immanis fortitudo gubernatrix accedat. Quid autem his ducibus aut quæritur, aut retinetur; sapienter anguis ostendit. Mordicus enim coronam fert regnanti: offert triumphanti.

Reges

Reges utriusq Siciliæ
Fridericus Neapoli et Siciliæ Rex
Ludovicus Andegavensis Neapoli Rex
RECEDANT VETERA
ÆQVA DVRANT SEMPER
Renatus Andegavensis Neapoli Rex
Dyonisius Tyrannus Neapoli Rex
IN ÆTERNVM
COELITVS IMPENDET
Volens Renatus Siciliæ Rex
FECIT POTENTIAM IN BRACHIO SVO
PAS A PAS

III. Hiero-

III. *Hierographia simplex.*

52. Cremavit librorum partem Sibylla, in conspectu Tarquinii Prisci. Prætor Romanus, omnes libros Numæ Pompilii: Athenienses, ejus qui de Diis non divina scripsisset. Quem horum sequatur Rex, Oedipus diviner, ex eo, quod dicit: Recedant vetera, Prætorem videtur æmulari: qui post tot secula, Numæ commentarios delevit incendio. Ego ariolor simultatibus, repudii libellum misisse: & optasse positis odiis finem discordiarum. Nam antiquitatis fuit studiosissimus, & cum de usu feudorum statuit; populi Romani jura non antiquavit.

IV. *Hierographia simplex.*

Digna Rege sententia, & quæ sententiam exponit libra. Sola enim justitia perpetuat regna & civitates.

V. *Hierographia simplex.*

Insignia sunt Andegavensia: quibus, sibi & posteris æternam pacem optat, à non Cruce, sed Christo crucifixo, qui solus dare pacem, cujus rami circum surgentes sunt germina. & servare potest. Quod autem orbem terræ signent; ad dignitatem facit: Videntur enim cæteros Principatus obscurare.

VI. *Hierographia simplex.*

Ex Sicilia incontinentem Imperium protulit Dionysius: & quas proferre aur non potuit, aut non voluit, regni ærumnas, familiarium alicui explicavit. Iusso enim lauræ mensæ, inter optatas formas, in rosa accumbere, gladium repentè, perforata testudine, supra verticem, de seta equina suspendit. Qua hic re expavefactus, cùm oculos à fornis, manus à dapibus cohiberet: furentique similis, ex sede, metu exiliret; Rex eum complexus, & leniter arridens: hæ meæ delitiæ, quas vulgò mirantur, & tu antè prædicabas, nec aliæ sunt, eoque graviores, quòd non tantùm humanitù; verùm etiam divinitùs multò atrociora impendent.

VII. *Hierographia simplex.*

Verba sacra, sed militis gloriosi, non Regis prudentis, si fiducia virium loquitur: & brachio armato, inermis ratione animis respondet, si verò fiducia Divini præsidii; nec se nec nos fallit.

VIII. *Hierographia simplex.*

Non præceps in consiliis Renatus, bovem non equum suis decoravit insignibus: quod ille pedetentim, & hoc Gallicè Rex, eò perveniat: quod hic, si citiùs, non feliciùs. Non malè, quod Gallus, cui nationi innata præcipitantia, sic enim dicatur ille animi fervor, laudi non est, & sæpe exitio. Malè, si quis diceret, inter eos, qui natura sunt cunctatiores. Alii enim calcaribus urgendi: alii coërcendi habenis.

Reges

Reges Hierosolymitanor.
Gofridus Bullonensis Rex Hierusalem primus.
Balduinus de Burgo, Rex Hierusalem secundus.
VOLENTE
AD NOS LAVDIS AMOR
Balduinus Rex Hierusalem tertius.
Almericus Rex Hierusalem sextus.
OMNIBVS GRATVS
FORTVNÆ CEDENDVM
Reges Hungariæ Bohemiæ et Poloniæ
Wladislaus Rex Hungariæ Poloniæ Dalmatiæ Croatiæ Sclauoniæ etc.
Ladislaus Rex Hungariæ Bohem. Dalm. Croat. Sclau. etc. Archidux Austriæ.
ME ME VINDICE
LATET

I. HIEROGRAPHIA HIEROSOLYMITANORUM, SIMPLEX.

153. Gotfridus, quod armis regnum comparârat, pace & legibus firmare statuit, ut ex palmæ pacificæ ramis videre est, & quidem Volente (pietas enim manifesta est) Deo.

II. *Hierographia simplex.*

Ad nos, laudis Amor. Quos? qui licet excelso honoris gradu: altior nullus est regio fastigio) ad altiora enitimur: proferre, inquam, nitimur regni limites: aut plura regna occupare, quemadmodum Capreolus ex rupe excelsa, in eminentiorem, salienti similis prospicit, si Rex non respexit ad Capram Amaltheæ, quam Iuppiter in cœlo collocavit. Certè Antipatridem, Cæsaream, Ptolomaidem, Tripolim & Berythum vi captas, cum ingenti Saracenorum strage, accumulavit regno, præter Apameam & Laodiceam Syriæ: Carras Mesopotamiæ.

III. *Hierographia simplex.*

Omnibus gratus si hic fuit, nemo facilè & verè dixerit. Nam etiamsi Deo, ut apparet, apparente cum Stella, Angelo, & optimo cuique; habet etiam Virtus, non vir tantùm mortalis, æmulos & hostes. Hoc ex annalibus constat, non alio unquam tempore, ita res nostras floruisse Hierosolymis. Instituit Rex ordinem Equitum, qui Rhodum diu tenuerunt, nunc Melitem habent & tuentur adversus Barbaros. Ne societatem Templariorum & Teutonicorum militum aspernatus est, licet ab aliis institutam. Ità omnium fovens, nullius invidens virtuti, superavit fortasse invidiam, nec non tàm explodere Symbolum; quàm tantum Regem allatrare videamur.

IV. *Hierographia simplex.*

Leonis effigiem in conspectu locat. Nec celavit animum Leoninum. cum Saracone, qui Ægyptum, redactis in ordinem Caliphis, occupa- successore ejus Saladino, non domi reses, sed Ægyptum invadens, fortis, quàm feliciter dimicavit. Hinc illud, Cedendum fortunæ, quæ jam verterat ad hostes: non nostra quidem ignavia aut socordia; sed discordia civili, ac contentione.

I. HIEROGRAPHIA SIMPLEX REGUM HUNGARIÆ, BOHEMIÆ, POLONIÆ.

VLadiſlai Poloni audacia ingens contra ſocios & Barbaros ab Hiſtoricis colitur. Quibus, ſi credimus; non tàm falſo, quàm ambitioſè dictum ab eo eſt: Meme vindice Hungaria reſtituetur in priſtinam dignitatem.

II. Hierographia ſimplex.

Ladiſlaum Auſtrium, Alberti poſthumum fata oſtendêre tantùm regnis hæreditariis. Nam Imperator Fridericus impuberem educavit: puberem mors occupavit. Arcanum regiæ poteſtatis & voluntatis, quanquam adoleſcens, celandum ſcivit. Et ut Brutus in ligno cavo, ipſe in Danubio profundo, altum celavit.

55 Reges Hungariæ Bohemię Polonię 54

Mathias Hunniades, Rex Hungarię Bohe: Dalm: Crou: Sclau: et Bosnię

Wladislaus Rex Hungariæ Bohem: Dalm: Crouat: Sclau. Bosnię etc.

Ludouicus Rex Hungariæ Bohemiæ Dalmatiæ Croatiæ Sclauoniæ etc

Ioannes I. Schipusiensis Rex. Hung: Dalmatiæ Croatiæ Sclauonię etc.

Rodulphus Bohemiæ Rex. Dux Austrię fil: Alberti I. Rom: Imp:

Ioannes Bohemiæ Rex. filius Henrici VII Imperatoris.

III. Hiero-

III. *Hierographia simplex.*

MAtthias ex carcere, imò morte eluctatus penè, de se, Putat, inquit; &c, quod non tantùm viveret, sed & regnaret, imò vinceret: Lucet, inquit, licet de Annulo videatur loqui, in cujus pala Adamas, quo non tacitè, invictum se esse gloriatur. 54.

IV. *Hierographia simplex.*

Huic natura & fortuna opposuerunt Vladislaum Polonum ex Elizabetha Austriaca, ferocem & ipsum, vel juventa, vel judicio Bohemorum, à quibus in regnum, Georgio Bojebracio subvectus est. Graviter id Matthiam tulisse ferunt, qui cum Austria, Bohemiam spe devorarat. Vladislaus nihil fortuna aut iracundia æmuli motus regnum suscepit, vel in cœlum, si scansile esset: aut ipse non esset implumis, ascensurus. Nam cum Austriis, cognatis suis, quodam tempore, Hungariæ causa, simultates exercuit. Quocirca alatus ille Genius, qui ad apicem & coronam enititur; Angelus non est; sed cupiditas, omnia, regni parandi amplificandi causa, tentandi.

V. *Hierographia simplex.*

Speculum in theca illæsum, significat animi integritatem, in corpore, quo tegitur, integro. Hoc autem de se voluit sentire vulgò homines: quod antè natus sit, quàm natura cutem pelle tegeret, membrana, inquam, frustrà. Nam ut ante diem natus; ita & mortuus in fuga, cum Turcis imparatus & imprudens congressus.

VI. *Hierographia simplex.*

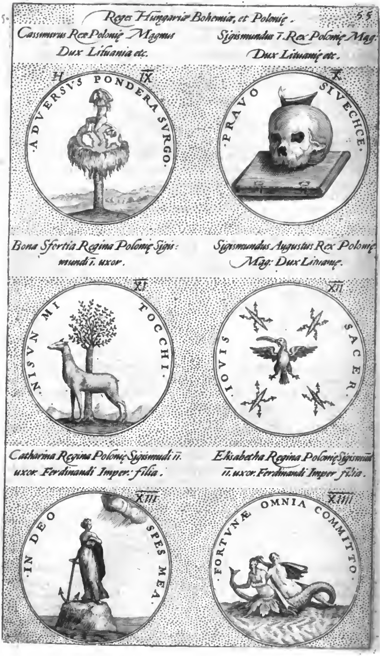
Ita conatus est adversarios pacare. Nam cum ab altera factione, & studiis Turcarum adjutus regnum Hungariæ invasisset Zepusius, Lupa gentilicia signavit Numisma, fortè hoc non cogitans: illud, quod dicebam, agitans magis. Nam ut Lupa non suos tantùm catulos, generis pignora alit & lactat, verùm etiam gemellos Martis nutrivit; ita se fore, omnibus Hungaris eundem, non his tantum, qui defenderant, sed & qui offenderant, demonstrant.

VII. *Hierographia simplex.*

Mascula sententia. Cura Rempublicam, qui regnas. Et cum alii quietem capiunt, tu vigila. Onus enim Æthna gravius sustines. Cæteris somnolentis: tibi quieto esse non licet. Somnus, tùm non somnians, apud Homerum, Agamemnoni consopito simile quid in aurem insusurrat. Hîc Rodolfus loquitur, non tàm aliis, quàm sibi, imò & aliis rerum dominis. Rodolfo succinit ales Martius in Lituo displodent guttur, & ipso sonoro ac Marito. Et dormitis Christiani Principes. Si vos non excitat tuba Imperatoris (scio de Rodolfo Alberti filio ista nos accepisse) evolvat è stratis, quo, nescio, veterno graves, aut bello leves, terror Turcarum.

VIII. *Hierographia simplex.*

Neminem, inquit Iohannes, admitto. Tu intellige, ad regiam potestatem, quæ impatiens consortis est. Nam ad regni Bohemiæ delicias, quosvis invitavit, non tantùm admisit, ut taurus fuerit, qui cum tauro Regem munificum compararit. Præsertim cum hîc non sit de grege, at segete certamen. In pascua enim totus est diffusus. Quin & voluisse alicui Principum cedere, certis pactis, fama est, regno, quo indignior comparatio, & minus vera oratio est.

55. Reges Hungariæ Bohemiæ, et Poloniȩ. 55
Cassimirus Rex Poloniȩ Magnus Dux Lituaniæ etc.
Sigismundus I. Rex Poloniȩ Mag: Dux Lituaniȩ etc.
H. IX ADVERSVS PONDERA SVRGO.
X PRAVO SIVECHCE.
Bona Sfortia Regina Poloniȩ Sigis: mundi I. uxor.
Sigismundus Augustus Rex Poloniȩ Mag: Dux Lituaniȩ.
XI NISVN MI TOCCHI.
XII IOVIS SACER.
Catharina Regina Poloniȩ Sigismudi II. uxor. Ferdinandi Imper: filia.
Elisabetha Regina Poloniȩ Sigismundi II. uxor. Ferdinandi Imper filia.
XIII IN DEO SPES MEA.
XIIII FORTVNÆ OMNIA COMMITTO.

IX. *Hierographia duplex.*

Casimirus II. cognomen justi invenit, cujus colorem, multi Principum 55. ementiuntur. Cur quod non simulant, non faciunt? Nam vera virtus altè radices agit: Simulata, citò arescit nullo nixa fundamento. Cæterum Rex sui similes habere voluit plurimos. Hinc illa palma adversus pondera, exsurgens, ut intelligant, quos virtutis desiderium tenet, difficultas deterret: Iusti, nec quidē totum orbem, si cōllabatur, elisurum caput. Nam vides mundi machina palmam premi non opprimi. Et supra Machinam, qui jam æternitatis index est, sedere mulierem nudam, id est, veram non fucatam virtutem: quæ etiam laniat comas, ab æmulis irritata vel exacerbata; superior tamen erit tempotis & hominum injuriis.

X. *Hierographia simplex.*

Calvaries est mortis meditatio: quam Philosophia, cujus liber subjectus magister est, plurimùm facere convincit, ad regiam cupiditatem comprimendam: & conditionem humanam, variis casibus obnoxiam, sapienter consolandam. Igitur non injuria, ex cerebro, lampas lucet: quæ de oculis vanæ aurimpiæ mentis, caliginem depellat. Quid agis? Eram, quod es. Quid moliris? Eris, quod sum. Quantò rectiùs, mortalis cum sis, mortis memor, Deo pareres immortali? Symbolum enim Latinitate donatum, nihil aliud vult; quàm nos meminisse in tempore justi judicii Divini.

XI. *Hierographia simplex.*

Cervam Hercules, quod Diana sacra, nec in certamine violavit. Et quanti Trojanis constitit, cicurem pro fera in Latio imprudentibus sauciasse? Hæc bona vel fando acceperat, vel legendo didicerat. Induit igitur Cervæ personam, Regina cum esset: capistrum enim maritale, imò regale est, quo devincta Regi Poloniæ, aut hominuli potius, ætatem tùm virentem & vigentem non celans: & sub arboris pacificæ, Maritum pacis custodem intelligens, umbra, Nemo me tangat, inquit, quod ex Petrarcha. Tutaque inter exteros vixit reverentia maritali. Mortuo marito, fuerunt, qui simultates fererent, ac foverent: inter matrem & filium, quæ caussa fuit in patriam, cum detrimento filii, reditus. Quod exemplum documento sit Regibus, & Principibus quadruplatores, regiæ pestes, ab aula abigendi, ignavum fucus.

XII. *Hierographia simplex.*

Insigne Regum Poloniæ, Aquilæ quædam species est. Et receptum est insignia referri inter Hieroglyptica, nec malè: redeunt enim unde originem sumpserunt. Mirum igitur non est Aquila Regem delectatum: & quod studiosus esset pacis, ea: quæ pacem, parta victoris præstaret. Hanc autem oculis objicit, quem rostro tenet, surculus palmæ. Iam fulmine Aquilam non tangi Plinius asserit. Hic quadrifariam coruscans fulgur Aquila non pavet, id est, quem jam dicebam Aquila delectari, iratos & armatos vicinos fert admodum sedatè.

XIII. *Hierographia ſimplex.*

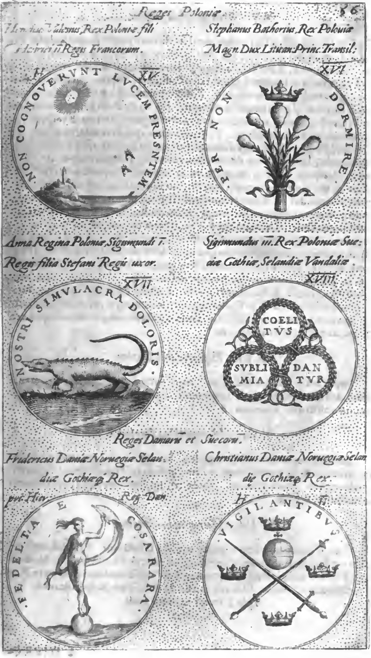
Vni Sigiſmundo ordine duas elocavit filias Imperat. Ferdinandus, infelici utramque fato. Catharina Anchoræ ſacræ, id eſt, Cruci Chriſti innixa, velut ſcipioni; In Deo (inquit) ſpes mea. Nihil facilius dictione. Sed multi ſeſe impediunt in executione. Quis enim in Deo verè ſpem collocat? & non potius in bonis caducis? imò malis perennibus.

XIV. *Hierographia ſimplex.*

Nympha hæc, aut ſi quæ Nereidum, quàm Triton, quo, neſcio, tranſportat prioris conjugis ſororem repræſentat: eamque jam viduo Regi deſponſam. Fortunæ enim, inquit, omnia committo, in regnum alienum, ſola Regis fide nixa, tranſiens, haud ſecus, ac qui, fragili vitam & fortunas committentes rati, in vaſtum ſe procelloſumque dedunt mare.

Reges

56.

Reges Poloniæ
56
Stephanus Bathorius, Rex Poloniæ
Magn. Dux Lituan: Princ. Transil:
Regis Francorum.
XV
NON COGNOVERVNT LVCEM PRESNTEM.
XVI
PER NON DORMIRE.
Anna Regina Poloniæ, Sigismundi I.
Regis filia Stefani Regis uxor.
Sigismundus III. Rex Poloniæ Sueciæ Gothiæ, Selandiæ Vandaliæ.
XVII
NOSTRI SIMVLACRA DOLORIS.
XVIII
COELI TVS SVBLI MIA DAN TVR
Reges Daniæ et Suecorū.
Fridericus Daniæ Norvegiæ Selandiæ Gothiæq; Rex.
Christianus Daniæ Norvegiæ Selandiæ Gothiæq; Rex.
Reg. Dan.
FEDELTA E COSA RARA.
VIGILANTIBVS

XV. *Hierographia simplex.*

56. QVos hîc subjectos Soli cernis; oculos esse mihi persuasit, qui scalpsit. Vide te profectò oculorum est. Sed, quid ex capite evulsi videant, non video. Dicit autem Rex: Non cognoverunt præsentem lucem. Eruit igitur Rex? Non cadit in tantum Regem, tanta crudelitas. Nam, qui non cognoscunt; erudiendi sunt, non necandi. Pœna est præfractis & non obstinaris ingeniis: Mitibus ad pœnitentiam receptus. Ego maluissem vespertiliones esse, non quod alia desint animantia, quæ lucem fugiunt. Sed quod vespertilionum temeritas noctu invalescit. Tentant aërem, quod vix tellus sustinet. Et volitans, si Plinio credimus, geminos pullos secum deportat, sui similes egregia genetrix. Iam Alciatus debitores, scribit vespertiliones appellari, quod interdiu latitent: noctu prodeant foràs. Si obæratos, vespertiliones rectè appellamus, qui metu creditorum latitant; cur non damnatos omnes? aut audentes damnanda? Noctu enim involvunt in bona bonorum: aut vitæ dolum parant, vim intentant, & majori longè, quàm illi, licentia grassantur, increbrescentibus tenebris. Cæterum sive sint oculi extra corpus, aut in corpore tenebricoso; Rex quæritur, de temporis sui & ciuium malevolentia. Semper vulgò homines, mutationes rerum quærunt: & Principibus male, si nequeant facere, dicunt. Horum lividos oculos Rex indignabundus perstrinxit Quamvis enim Regum sit, teste magno Rege, benefacere & malè audire; dicta tamen mirum est, ut leviter dicta, iniquè ferant, & gravissimè frequēter puniant. Iam tempus, quo Henricus II. in Gallia regnaret, in novatores rerum illapsum est, quorum causas, dùm cognoscerer, in tanta claritate, non potuit obstupescere tantam, ac tam densam caliginem.

XVI. *Hierographia simplex.*

Papavera somnium conciliant: regni curæ depellunt. Illorum manipulum, & hujus signum vides. Symbolum, ut parum Latinum est; ita rudioribus non obscurum. Italicum est.

XVII. *Hierographia simplex.*

Mordet Regina hominem, non de plebe aliquem; sed qui amorem simulans, maximo & incredibili mœrore eam conficeret. Nam Crocodilus, quem interfecit, huic illachrymatur. Vnde tritum sermone vulgi proverbium: Crocodili lachrymæ.

XVIII. *Hierographia simplex.*

Tres Coronæ, totidem regna manifestè significant. Et quid certius, quàm cœlitùs dari sublimia? cùm nihil boni fit, quod non à summo illo & æterno Bono, veluti perenni fonte manet? Erat Sigismundus eo tempore, Rex Poloniæ & Sueciæ. Et erant, qui illi Moschoviam despondetent.
Ipse fortassis regnum cœli
suspexit.

L HIERO-

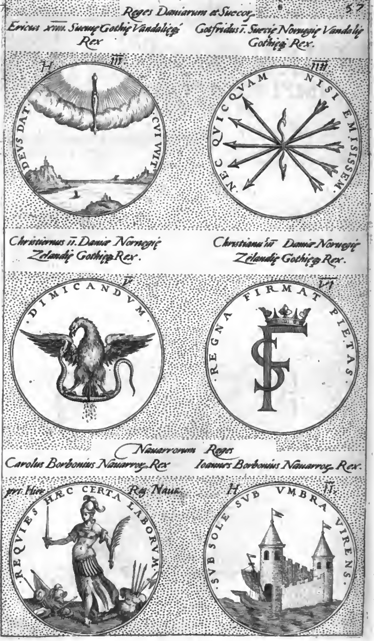
I. HIEROGRAPHIA SIMPLEX REGUM DANIÆ ET SVETIÆ.

FIdes rara eſt, inquit, & fortunam vel occaſionem in pila volubili ſtatuens, ſentit hominum pleroſque, leves, ventoſos & inconſtantes: qui, ut illa velum cum vento, cum fortuna animos mutant.

II. Hierographia ſimplex.

Regni inſignia, Corona, globus, ſceptrum, enſis Regibus aut calculis aut natalibus obveniunt; ſed, niſi à vigilantibus, non ſervantur. Certè nec navis oſcitante hoc, qui clavum tenet.

Reges

57
Reges Daniarum et Suecor.
Ericus XIIII. Sueciæ Gothiæ Vandaliæq; Rex
Gotfridus I. Sueciæ Norvegiæ Vandaliæ Gothiæq; Rex.
DEVS DAT CVI VVLT
NEC QVICQVAM NISI EMISISSEM.
Christiernus II. Daniæ Norvegiæ Zelandiæ Gothiæq; Rex.
Christianus III. Daniæ Norvegiæ Zelandiæ Gothiæq; Rex.
DIMICANDVM.
REGNA FIRMAT PIETAS.
Nauarrorum Reges
Carolus Borbonius Nauarror. Rex
Ioannes Borbonius Nauarror. Rex.
REQVIES HÆC CERTA LABORVM.
SVB SOLE SVB VMBRA VIRENS.

III. Hiero-

III. *Hierographia simplex.*

DEus dat, cui vult. Quid, bone Rex? Sceptrum, inquit, quod de cœlo vides pendêre. Sed, mi Rex, hujus tibi ipse, si fidem facere potuisses, non è regno in carcerem illapsus, vitam cum morte commutasses. Cæterùm non regni modò, sed omnium bonorum, inter quæ, fortunæ bona, infimo sunt gradu, Dator & præbitor est, rerum omnium dominus, & omnium dominans Deus. Quod ad laudem Dei corollarium est; apud studiosos Divinæ laudis non necessarium: patet enim, ut ab uno fluere numerum omnem; ita unum & summum Bonum, esse caussam & originem bonorum omnium, corporis, animi, fortunæ. Et quæ his antè stant, cœlestium, immortalitatis & beatitatis Animæ. 57.

IV *Hierographia simplex.*

Nequidquam, nisi emisissem. Militaris vox Regis, ut apparet, acris in bello, & prudentis in foro. Frustrà certè in pharetra sagittæ custodiuntur: ni, cùm opus fuerit: exemptæ vibrentur. Et cui usui sunt Regi ignavo, &, ut jumento, virium suarum ignaro, vires? viri? exercitus? classes? regna? civitates? Ac quod vox Regis latius audiatur: quid vecordi scientia? imprudenti, rerum & Historiarum cognitio? Nil magis, quàm impudicæ; forma: latroni vires: prodigo res, & si quid boni aliis aliud, quo non rectè norunt uti. Ita à Regibus erudimur.

V. *Hierographia simplex,*

Aquilæ cum Dracone bellum esse perpetuum, Plinius narrat. Nec opus est teste. Observatur enim & demonstrationi perspicuæ, congrua est ratio. Vterque enim virium fiducia alteri & quidem propter pabula, quæ Draco non tantùm infestat, verùm etiam funestat, natura inimicus est. Atrox igitur bellum sæpè exoritur, & quidem in aëre, crediderim, ut animantibus & inanimis voluptati sit. Cùm illis Aquila, his etiam Draco infestus sit, & contactu fœdet omnia. Hujus rei non ignarus Rex, Aquilam cum Serpente committit, hostium aliquem notans, quo cum bellum gereret, non cum Dracone, licet & hic Serpens sit, atque appelletur, quo hostem viliorem duceret, licet strenuum, quem cum Dracone compararet.

VI. *Hierographia simplex.*

F. quod S. complectitur est Friderici Filius. Arctoi enim Paronymica habent non nomina aut cognomina, planè ut Græci, præter paucos. Quid enim aliud? Æacidæ, quàm Ajacis? Pelopidæ Pelopidis filii? Christiernis autem III. erat Friderici filius. Son enim, ut Danis ferè, quemadmodum Germanis Filius. Hæc de Hieroglyphico. Gnome vera est. Nam pietas in parentes non regna tantùm firmat, verùm etiam familias beat, ac perennat liberos. Debebat autem præ cæteris, parenti Christiernus plurimum, Nam Rege propinquo ac domino suo, in exilium exacto, regnum Daniæ occuparat Fridericus.

HIERO-

I. HIEROGRAPHIA REGUM NAVARRÆ SIMPLEX.

PAllas ut detur belli simul & pacis insignia præferre, quod Regi prudenti libera ferè electio sit. Nam parcit minori: cedit majori. Carolus bellum paci præferens, fortassis parùm honestæ, aut nimis cupidus armorum: Requies, inquit, hæc certa laborum. Quæ? Arma, arma, hinc inde posita. Si in labore requiescunt Reges, quandò tandem quiescunt? Nunquam: Imperatorem enim stantem mori oportere dicebat Vespasianus Imperator. Licet ab eo Carolus dissonet. Nam ille non armis tantùm occupari Principem regium ducebat; verùm etiam legibus. Sed animus militaris extrà bellum, castra, aciem, nullam vitam ducit. Hinc Alexander metuere: ne ocio torperet, subacto orbe terrarum, & illum lubenter audire: qui innumerabiles esse Mundos asserebat.

II. *Hierographia simplex.*

E navali erumpit navis: solent enim navigia in navalia hyeme subduci; & succlamat Rex, sub Sole, id est, in alto: sub umbra, id est, tecto: sed quid clara obscuro? virens: id est, non situ putrens, aut dilabens vetustate. Se, inquam, clamat, licet, ut navis, fortunæ fluctibus jactetur, nec adversis frangi, nec prosperis extolli; sed patientem quietis esse juxta ac laboris, si per hostem liceat.

Reges

Reges Nauarrorum.

Ioannes .ii. Borbonius Nauarroru Rex. — *Henricus .i. Borbonius Nauarroz Rex*

Iana Elberta Nauarorum Regina Henrici I. uxor — *Henricus ii. Borbonius Nauarrorum Rex.*

Henricus ii. Borbonius Nauarroru Rex — *Margaretha Valesia Nauarorū Regina, uxor Henrici ii.*

III. *Hierographia simplex.*

58. DVæ urnæ, (altera ignem efflans, altera aquam effundens) duo hominum genera in scenam introducunt, quorum alii in cœlo, mente versantur: alii in terra hærent, non corpore solùm; verùm etiam toto animo, in agendo occupantur. Neutri quidem reprehendendi, si studiis moderarentur. Prudenter enim Plato cum Musica Gymnasticen conjungit. Et Socrates Philosophiam è cœlo reduxit: & inter homines, hominum sapientiam collocavit, non modò, quod scire vires pænè amittat & torpeat: nisi scire te, alii sciant; sed quod theoria, utamur enim eorum vocibus, à quibus accepimus, si non in praxim transeat; multis, imò & manca sit, ac ut in corporibus ociosis accidit, suo cum vigore, tum nitore destituta, Iam capere videor, quod urnæ non capiunt. Quid autem vult Rex, cum ait? Par obitus. Non aliud, quàm Rex & Propheta David: Stultus & sapiens peribunt, Mortales, inquam, esse, omnes mortales. Nam fama post fatum in terris: & sedes extra terras differunt.

IV. *Hierographia simplex.*

Cœlo septentriones, Mari cymbam aut lembum cernis sine clavo, velo, remis, remige: Horresco cernens. Nam, si qui in carina fortè cubat; quanto cum periculo, Deus bone, cubat? Etenim satis à ventis, & procellis, rostratæ navi & rebus omnibus instructæ, periculi est. Majori animo Rex: Quo fata trahunt, sequar, inquit: si tamen magni animi est, sponte se in discrimen, conjicere. Aut non intelligimus Regem: qui non fortunæ temerario arbitrio se permittit, quod navim compegit nobis, & in navi, agitationem animi & rerum suarum exhibet; sed res suas ac vitam Providentiæ commendat divinæ. Si hoc sentit, ego à Rege non dissentio. Prudentiam enim nostram mancipare divinæ Providentiæ jus & fas. Incidunt etiam ea tempora, ex quibus solus nos Deus eximat. Me certè à Regum potestate, solus Deus, Rex Regum liberavit, quod semper gratè refero: hîc præterire nequeo.

V. *Hierographia simplex.*

Columbas simplices natura genuit, & socii amantes, ut studiosas pullorum. Hinc Columbæ Nomen, cujus speciem gerebat, ad sponsum Iana detulit, priori columba orbum: & sponte sub plagas, id est, in mariti potestatem concedit.

VI. *Hierographia simplex.*

Calvaria cum Angue, quem ex cadavere nasci tradunt, mortem hominis vel cæcis ostendit. Regis vox audax: Nunquam te timui. Christus enim mortem expavit, non ignarus, quid esset, separatio Animæ à Corpore. Nec contemnere pœnam peccati: nec nimium angi necessitate; hac enim conditione nati sumus; humanum est. Hîc scio, quid audiam: Non philosophari Reges. Ad quid magis regium. Non medius fidius delirare.

VII, Hiero-

VII. Hierographia ſimplex.

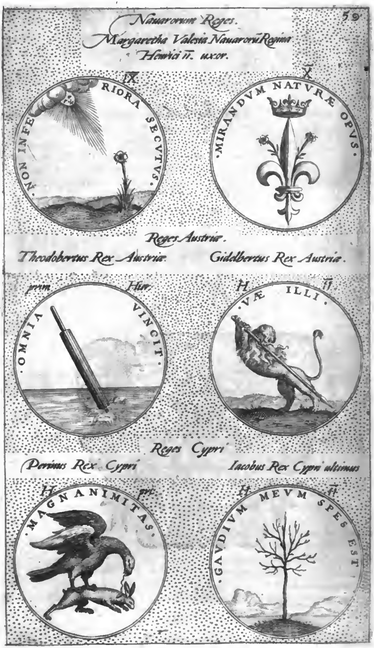
Et hercle ſenſu ſimplex. H. enim Hieroglyphicon eſt, & clarè reſonat Heinrici Nomen. Diadematum circumfuſa, boni ominis cauſſa ſunt. Nam vix unius regni erat potens.

VIII. *Hierographia ſimplex.*

Annulus perennitatem: Pala ſplendorem ſignificat, eſt enim circularis ille: hæc adamantis. Significant, inquam, & pollicentur Regi ac Reginæ Navarræ, quorum virtutes myſta hic, cum clariſſimis cœli luminibus comparat. Pollicentur, inquam, ſimul, id eſt, ambobus, ſemper & ſempiterno connubio conſtrictis. Et quod circuli extremitates, cornucopiæ inſtar, in pala coeunt; ſatis patet, quanta rerum ubertas, ex felicitate connubii regalis, in univerſam multitudinem ſit redundantura.

M 2 Navar-

59.

Nauarorum Reges.
Margaretha Valesia Nauarorũ Regina
Henrici II. uxor.
59
IX
NON INFERIORA SECVTVS
X
MIRANDVM NATVRÆ OPVS
Reges Austriæ.
Theodobertus Rex Austriæ.
Gidelbertus Rex Austriæ.
OMNIA VINCIT
VÆ ILLI
Reges Cypri
Perinus Rex Cypri
Iacobus Rex Cypri ultimus
MAGNANIMITAS
GAVDIVM MEVM SPES EST

IX. Hiero-

IX. *Hierographia simplex.*

MArgaretha Valesiæ oratio ad Regem Navarræ, verbis succincta, re gravis & prolixa est. Me ambiens, non secutus est, inferiorem genere, ne quid gravius addam, sed Regibus Galliæ satam & genere conjunctam. Abrumpo orationem, ne oratio, exprobratio sit: aut muliebris cavillatio. Marito viduata & dictum servavit, & confirmavit facto. Caltham enim auro puro insculpsit: & in duram puramque materiam, amoris sui constantiam incidir. Nam, ut Solem aureum, flos aureus sequitur: eoq; oriente oritur: occidente occidit: ita se occidisse cum marito præ se fert: nec lucem aliam exspectare, quàm qua maritus è tenebris resurget. Hîc autem est Jesus Christus vita mortuorum, lux vivorum, salus beatorum, spes ærumnosorum. Hæc nos Regina docet, quantò potentior fortuna, (quæ nos cum beat, dementat) tanto imbecillior sexu, & lascivimus. O nos miseros! Me miserum! 59.

X. *Hierographia simplex.*

Lilium & Bellis, à Dioscoride illud, hæc à Plinio describitur. Mystæ Lilium florem regium asserunt, proceritate adducti, sed & colorem. Nam si rubet, Regem decet: si albet Reginam. Reges Galliæ usurpant in Triade, non absque singulari mysterio. Hîc ex uno lilio, geminæ Margarithæ ascendunt: alludit enim Mysta ad totidem Reginas, eodem nomine, ut virtute insignes. Herbaria enim Margaritha, Bellis vocatur Latinè & bellius flos: Græcè βελλίς, quasi βιαλίς: quod algore hyberno invictus, quasi vi redivivus in auras irrumpat. Quid Margarithæ herbariæ, cum Reginis Margarithis commune? Hoc commune, imò proprium & peculiare: quod, ut illa fert, imò vincit hyemis vim; ita hæ superant, potestatis licentiam: & imbecillitatem sexus.

I. HIEROGRAPHIA SIMPLEX REGUM AUSTRIÆ.

IN Ægypto certamen ortum fuisse Herodotus narrat, de potentia Deorum. Vulcano palmam magna pars tribuit: quod ignis latè populetur, & vastet omnia. Huic illusit, & opinionem sectæ extinxit: qui cong. ellus cum igne, informi statua: sed ventre projecto, atque fistulato (Cera enim, qua erant foramina obstructa diffluente, vi caloris) ignis, aqua, qua venter testaceus tumebat, suppressus ac quasi suffocatus est. Minori compendio Rex, ut Regum edicta & dicta vehementiora sunt, ostendit, facibus in aquam conjectis, elementorum, non Deorum (Christianus enim est) Aquam esse potentissimam. Et de Elementis quæstio à Poetis mota à Pindaro inter cæteros, à Philosophis excepta & subacta est. Quid ambages quæro? & non respondeo, ad Regis propositum? Omnia vincit ..qua, vincat, quid tum postea?

Calore cot tumet: frigore subsidit. Non est aqua, mihi credite, quæ judicio Regis vincit omnia: quid enim ad Regem elementa? quorum natura & investigatio, ad homines occisos pertinet; sed patientia, quàm lentæ aquæ frigus aqua clariùs haurit: aut quid rerum & hominum victrix? Sapientia herclè non est: ubi non est patientia. Hujusmodi Reges cùm habemus; quid parentes desideramus? aut Magistros quærimus? Benè olim dicti sunt Magistratus, qui Rempublicam tenebant. Regebant enim & mores.

II. *Hierographia simplex.*

Leo manibus hastam tenens, ferienti similis & itacundo; Væ illi, inquit, quem feriam. Nondum tamen jaculatur: & dum hastam mordet, iram refrenat. Quæ hæc imago? cujus sententia? Gidelberti Regis Austriæ sententia: & animi ejusdem Leonini imago digna Rege. Irasci enim peccatis Regem decet: sed tardè succedere ad vindictam, & generositatis suæ non oblivisci: cùm recordatur imbecillitatis aliorum.

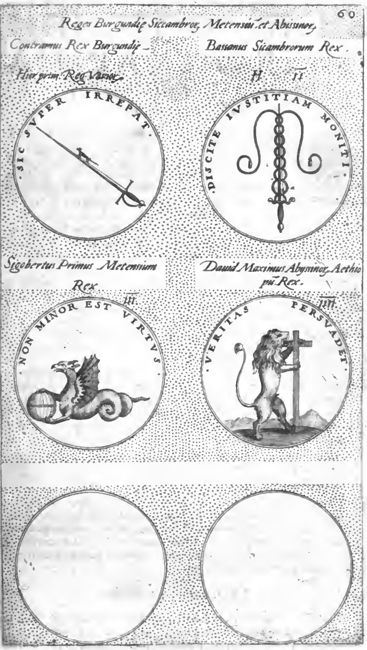
I. HIEROGRAPHIA
REGUM CYPRI,
SIMPLEX.

Aquila ad rapinam: Lepus ad prædam videtur nasci. Et hunc venatur illa, à ventre stimulata quoties autem capit, despuit, non pari hoste congressa. Hoc autem à magnanimitate proficiscitur. Et Regem fortasse puduit, quos non conjicio, imbelles hostes bello subegisse.

II. *Hierographia simplex.*

Pyxis Hesiodiana exhalavit omnia: nec quidquam reliqui fecit miseris Mortalibus præter spem, quem licet sæpe fallat, semper nos comitatur: & non discedit, quàm ubi conclamatum est, quod, quando fiat Aristoteles, alicubi docet. Hæc Iacobum Regum Cypri ultimum lactavit diu vana. Et ipse nec spei vanitatis, nec conditionis humanæ imprudens, arbore sterili & arescente animi sui sententiam, quasi bilem evomuit. Nam quod gaudium, ejus radix, spes est? incerta? fallax & illudens sæpiùs nobis? quàm nobiscum colludens. Miseri mortales. Nam cum speramus; timeamus simul, necesse est, Animo igitur non constamus, sed jactamur, & licet speremus magis secunda, quàm metuamus adversa, (quod non est prudentis) animus vacillat, & spe pendemus, ne spe frustrati, majori ludibrio simus inimicis.

Reges

Reges Burgundiæ Siccambror, Metensiu et Abissinor,
60
Contramus Rex Burgundiæ
Bassanus Sicambrorum Rex.
SIC SVPER IRREPAT
II
DISCITE IVSTITIAM MONITI
Sigobertus Primus Metensium Rex
Dauid Maximus Abyssinor Aethiopu Rex.
III
NON MINOR EST VIRTVS
IIII
VERITAS PERSVADET

I. HIEROGRAPHIA
REGUM BURGUNDIÆ
ET ALIORUM SIMPLEX.

60 SOmniorum Macrobius quinque genera distribuit: & me repetendi, te lector, hîc legendi onere levat. Non semper nos ludi in somniis certum est. Ego in Suecia cum essem in custodia, & nulla humanitùs fulgeret liberationis spes; somniavi cùm finem tùm ordinem. Nec hîc dicerem, de Regis somnio dicturus. Sed cogit non invitum, Rex Regum Deus, qui me solus restituit in libertatem. Cæterum Rex Burgundiæ Contramus, de venatione fessus, & præventus tempore, in saltu alicubi cubans, cum armigero, dictu mirabile, somniat se subire specum: & istîc gazam ingentem, magni precii invenire. Hæc videns, æstuare, movere, voluere sese, ut animi affectum, corporis motus sequitur. Armiger aut nondum consopitus, aut motu heri experrectus. egrediens ex ore herili, minutum quadrupes videt, hæsitare autem, & vadum quærere, ubi ad rivulum pluvia aqua fluentem venit. Miraculo rei is attonitus (Luna pernox erat) & misertus animantis, gladio districto rivulum sternit: quem transiens animans ut anima domini, in spileum proximum, hiabat foramen exiguum, ingreditur: nec multò pôst regressum per os herile in herum sese recipit. Quo viso consternatus exclamat armiger & Regem excitat. Rex ad se rediens somnium, armiger visum commemorat. Divinum, ut erat, id ostentum ratus Rex operas tempestivè cogit, & perfosso colle, subjectaq; specu thesaurum invenit, quem non in regiæ delitias, sed Dei honorem vertit. Ædes sacras à fundamentis erigit: aut vetustate collapsas restituit. Fabulosum sit, quod vera narrat Historia. Pium est, sic uti à Deo datis facultatibus. A quo enim accepimus, grati animi est, bona ei referre accepta.

II. *Hierographia simplex.*

Sicambros Bassanus Imperio tenuit, & jure gubernavit. Nam & in filium capitali supplicio animadvertit, superante amore patris, reverentia juris. Cùm prodiret in publicum, apparitor ensem strictum flagro involutum antè ferebat, terrori sontibus, insontibus solatio. Hæc res vel à rege in tabulas relata, vel admiratione Iustitiæ, Regis memoriæ, à posteris consecrata. Nam Symbolum ex Æneide Virgilii sumptum nemo ignorat: Discite justitiam, moniti, & non temnere Divos.

III. *Hierographia simplex.*

Draco Mystica disciplina Sabasiorum, Iovem repræsentat: quod hac specie, stuprum obtulerit Proserpinæ: Romanorum verò non occulta sapientia, poscit vigiles, & semper in actu milites, quod ea natura sit. Hinc ab illis,

illis, ut Deus colebatur: ab his inter ſigna militaria, quæ ſanctiùs colebant, quàm Deos. Hic igitur manibus orbem, ſive manus ungvibus; tenaciores enim ſunt, tenens admonet pari virtute cuſtodiendum eſſe Imperium, qua comparatum. Nec immeritò. Nam niſi multis excidit: iiſdem artibus ſervatur, quibus paritur regnum. Quid ſententiam fundo? Ipſe Rex cum Poëta loquitur: Non minor eſt virtus, quàm quærere parta tueri. Cui, ſi quidquam credimus; fortunæ eſt quærere: artis ſervare.

IV. *Hierographia ſimplex.*

Leonem de Tribu Iuda, Chriſtum à Myſtis appellari & ſcimus, & diximus. Hic Leo non alius Crucem tenet. Quid igitur non, ut Leo injurias vindicat? Quod à patientia dictus ſit Leo. Et profectò, Philoſophorum, non Chriſtianorum modò ſententia majoris animi eſt ferre, quàm inferre injurias. Lege Platonem, imò hinc Regem: quid enim intra cancellos me non contineo? Veritas perſuadet. Nam ubi veritas fidem facit; vis, quæ plerunque injuſta eſt, hîc non eſt neceſſaria.

Soli D E O *liberatori meo Gloria.*

INDEX ALPHABETICUS, IN QVO SYMBOLA ET EORUNDEM EXPLICATIONES VNA CVM NVMERO foliorum inveniuntur.

Ferdi-

INDEX SYMBOLORUM.

Labor,